

ข้อมูลพื้นฐาน

ด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา ประจำปี ๒๕๖๗

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดพังงา

<http://www.opsmoac.go.th/phangnga-home>

๐ ๗๖๔๑ ๓๑๘๑

๐ ๗๖๔๑ ๓๑๘๒

เอกสารเลขที่ ๒/๒๕๖๘
กลุ่มสารสนเทศการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

คำนำ

ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลสถิติด้านการเกษตร สถิติด้านประมง สถิติด้านปศุสัตว์ สถิติด้านสหกรณ์ และด้านอื่นๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา จึงขอขอบคุณหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ดังกล่าวไว้ ณ โอกาสนี้และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจทั่วไป ได้นำไปใช้ประโยชน์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
มิถุนายน ๒๕๖๘

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	๑
๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๑
๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๒
๓. ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์	๒
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๓
๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๔
๖. แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๖
๗. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา	๘
๘. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา	๑๐
๙. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG โมเดล	๑๓
๑๐. แนวทางการขับเคลื่อนภาคเกษตรด้วย BCG Model ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๔
๑๑. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๕
 ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา	 ๑๘
๑.๑ คำขวัญจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๒ ตราประจำจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๓ ต้นไม้ประจำจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๔ ดอกไม้ประจำจังหวัดพังงา	๑๘
๑.๕ ขนาดและที่ตั้ง	๑๙
๑.๖ อาณาเขตติดต่อ	๑๙
๑.๗ ลักษณะภูมิประเทศ	๒๐
๑.๘ ลักษณะภูมิอากาศ	๒๐
๑.๙ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์	๒๐
๑.๑๐ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา	๒๒
๑.๑๑ ทรัพยากรดิน	๒๒
๑.๑๒ ทรัพยากรน้ำ	๓๑
๑.๑๓ ทรัพยากรป่าไม้	๓๕
๑.๑๔ เขตปฏิรูปที่ดิน	๔๑
 ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านสังคมและการปกครอง	 ๔๓
๒.๑ การปกครอง	๔๓
๒.๒ การเมือง	๔๓
๒.๓ ประชากร	๔๔

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๒.๔ ข้อมูลด้านสังคม	๔๕
๒.๕ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๔๕
๒.๖ การสาธารณสุข	๔๗
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๔๙
๓.๑ การคมนาคมขนส่ง	๔๙
๓.๒ ระบบสาธารณูปโภค	๕๓
๓.๓ ระบบชลประทาน	๕๔
๓.๔ ข้อมูลงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (บ่อจืด)	๕๖
ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	๕๗
๔.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๕๗
๔.๒ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๗ และแนวโน้มปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๕๙
๔.๓ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยของประชากร	๖๗
๔.๔ ข้อมูลด้านแรงงานจังหวัดพังงา	๖๗
๔.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๗๑
๔.๖ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูป/ตลาด/แหล่งกระจายสินค้าเกษตรและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	๗๖
ส่วนที่ ๕ ข้อมูลด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๗๙
๕.๑ ด้านพืช	๗๙
๕.๑.๑ การใช้พื้นที่การเกษตร	๗๙
๕.๑.๒ ข้อมูลการผลิตด้านพืช	๗๙
๕.๑.๓ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	๘๐
๕.๑.๔ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยด้านพืช	๙๗
๕.๒ ด้านปศุสัตว์	๙๘
๕.๒.๑ ข้อมูลการผลิตด้านปศุสัตว์	๙๘
๕.๒.๒ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านปศุสัตว์	๑๐๑
๕.๓ ด้านประมง	๑๐๑
๕.๓.๑ ข้อมูลทั่วไปด้านประมง	๑๐๑
๕.๓.๒ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๑๐๔
๕.๓.๓ ข้อมูลการผลิตด้านประมง	๑๐๘

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๕.๓.๔ ข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานประมง	๑๑๐
ส่วนที่ ๖ ข้อมูลกลุ่ม/สถาบันเกษตรกร	๑๑๑
๖.๑ กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	๑๑๑
๖.๒ สถาบันเกษตรกร	๑๑๔
๖.๓ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรกรจังหวัดพังงา	๑๑๔
๖.๔ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	๑๑๕
๖.๕ ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา	๑๑๗
๖.๖ ข้อมูลจำนวนปราชญ์เกษตรกรของแผ่นดินจังหวัดพังงา	๑๑๙

สารบัญตาราง

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๑	แสดงอุณหภูมิจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗	๒๑
ตารางที่ ๒	แสดงความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗	๒๑
ตารางที่ ๓	แสดงข้อมูลปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗	๒๒
ตารางที่ ๔	แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา	๒๔
ตารางที่ ๕	แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา	๒๖
ตารางที่ ๖	แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย	๒๗
ตารางที่ ๗	แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา	๓๐
ตารางที่ ๘	แสดงดินมีปัญหาจังหวัดพังงา	๓๑
ตารางที่ ๙	แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดพังงา	๓๓
ตารางที่ ๑๐	แสดงแหล่งน้ำในจังหวัดพังงาแยกรายอำเภอ	๓๕
ตารางที่ ๑๑	แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ	๓๙
ตารางที่ ๑๒	แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา	๔๑
ตารางที่ ๑๓	แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๗	๔๓
ตารางที่ ๑๔	แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดพังงาและข้อมูลประชากร	๔๔
ตารางที่ ๑๕	แสดงเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดพังงา	๔๖
ตารางที่ ๑๖	แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๔๗
ตารางที่ ๑๗	แสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ	๕๐
ตารางที่ ๑๘	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๕๐
ตารางที่ ๑๙	แสดงข้อมูลจำนวนผู้ใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๔
ตารางที่ ๒๐	แสดงแผนงาน/โครงการของโครงการชลประทานพังงาในอนาคต	๕๔
ตารางที่ ๒๑	แสดงโครงการชลประทานขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๕
ตารางที่ ๒๒	แสดงโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๕
ตารางที่ ๒๓	แสดงจำนวนสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๗	๕๖
ตารางที่ ๒๔	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๕๗
ตารางที่ ๒๕	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ณ ราคาคงที่ ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖	๕๘
ตารางที่ ๒๖	แสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร	๖๖
ตารางที่ ๒๗	แสดงผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ (ปีปฏิทิน)	๖๖
ตารางที่ ๒๘	แสดงราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้	๖๖
ตารางที่ ๒๙	แสดงรายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๖๗

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๓๐	แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามอาชีพ ๕ อันดับแรกในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗	๖๙
ตารางที่ ๓๑	แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก ในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗	๖๙
ตารางที่ ๓๒	แสดงผลภาพแรงงาน (รายปี)	๗๐
ตารางที่ ๓๓	แสดงอัตราการมีส่วนร่วมในแรงงานของจังหวัดพังงา	๗๐
ตารางที่ ๓๔	แสดงอัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรของจังหวัดพังงา	๗๐
ตารางที่ ๓๕	แสดงอัตราการว่างงานของจังหวัดพังงา	๗๑
ตารางที่ ๓๖	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนสาลิกา ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๗๑
ตารางที่ ๓๗	แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสาลิกาจังหวัดพังงาที่ได้รับการรับรอง GI	๗๒
ตารางที่ ๓๘	แสดงการผลิตข้าวไร้ดอกข่า ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๗๓
ตารางที่ ๓๙	แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร้ดอกข่าพังงาที่ได้รับการรับรอง GI	๗๓
ตารางที่ ๔๐	แสดงการผลิตมังคุดทิพย์พังงา ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๗๕
ตารางที่ ๔๑	แสดงจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกมังคุดทิพย์พังงาที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI	๗๕
ตารางที่ ๔๒	แสดงข้อมูลการผลิตปลิงทะเล อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๗๖
ตารางที่ ๔๓	แสดงรายชื่อโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา	๗๖
ตารางที่ ๔๔	แสดงจำนวนลานเก็บซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา	๗๖
ตารางที่ ๔๕	แสดงข้อมูลทำเนียบโรงงานยางพาราจังหวัดพังงา	๗๗
ตารางที่ ๔๖	แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา	๗๗
ตารางที่ ๔๗	แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา	๗๗
ตารางที่ ๔๘	แสดงพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตร ครั้วเรือนเกษตรกร และจำนวนเกษตรกรของจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ ปี ๒๕๖๗	๗๙
ตารางที่ ๔๙	แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๘๐
ตารางที่ ๕๐	แสดงเนื้อที่ปลูกยางพารา ผลผลิต และมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๘๐
ตารางที่ ๕๑	แสดงข้อมูลการผลิตยางพารารายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๘๑
ตารางที่ ๕๒	แสดงข้อมูลการผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๘๑
ตารางที่ ๕๓	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๘๓
ตารางที่ ๕๔	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา	๘๔
ตารางที่ ๕๕	แสดงเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๘๕
ตารางที่ ๕๖	แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๘๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๕๗	แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๘๗
ตารางที่ ๕๘	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๘๘
ตารางที่ ๕๙	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน	๙๐
ตารางที่ ๖๐	แสดงเนื้อที่ปลูกมังคุด ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๙๑
ตารางที่ ๖๑	แสดงข้อมูลการผลิตมังคุดรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๙๑
ตารางที่ ๖๒	แสดงข้อมูลการผลิตมังคุด ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๙๒
ตารางที่ ๖๓	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๙๓
ตารางที่ ๖๔	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด	๙๕
ตารางที่ ๖๕	แสดงเนื้อที่ปลูกทุเรียน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๙๖
ตารางที่ ๖๖	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๙๖
ตารางที่ ๖๗	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียน ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๙๗
ตารางที่ ๖๘	แสดงข้อมูลสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่จังหวัดพังงา	๙๗
ตารางที่ ๖๙	แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา	๙๘
ตารางที่ ๗๐	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๙๙
ตารางที่ ๗๑	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๙๙
ตารางที่ ๗๒	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงสุกร แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๑๐๐
ตารางที่ ๗๓	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๑๐๐
ตารางที่ ๗๔	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแพะเนื้อ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๑๐๑
ตารางที่ ๗๕	แสดงข้อมูลข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์	๑๐๑
ตารางที่ ๗๖	แสดงจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา	๑๐๒
ตารางที่ ๗๗	แสดงจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา	๑๐๒
ตารางที่ ๗๘	แสดงจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา	๑๐๒
ตารางที่ ๗๙	แสดงข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา	๑๐๓
ตารางที่ ๘๐	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา	๑๐๓
ตารางที่ ๘๑	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา	๑๐๓
ตารางที่ ๘๒	แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือ ในจังหวัดพังงา จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๗	๑๐๔
ตารางที่ ๘๓	แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือ ในจังหวัดพังงา จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗	๑๐๕

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๘๔	แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือใน จังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทเครื่องมือประมง ปี ๒๕๖๗	๑๐๕
ตารางที่ ๘๕	แสดงปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือใน จังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๗	๑๐๖
ตารางที่ ๘๖	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	๑๐๘
ตารางที่ ๘๗	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗	๑๐๘
ตารางที่ ๘๘	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	๑๐๙
ตารางที่ ๘๙	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗	๑๐๙
ตารางที่ ๙๐	แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะพงจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗	๑๐๙
ตารางที่ ๙๑	แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะรังจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗	๑๑๐
ตารางที่ ๙๒	แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านประมง	๑๑๐
ตารางที่ ๙๓	แสดงข้อมูลสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์	๑๑๑
ตารางที่ ๙๔	แสดงจำนวนสมาชิกสหกรณ์ภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์	๑๑๑
ตารางที่ ๙๕	แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร	๑๑๒
ตารางที่ ๙๖	แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์ ปี ๒๕๖๗	๑๑๒
ตารางที่ ๙๗	แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๗	๑๑๓
ตารางที่ ๙๘	แสดงข้อมูลสถาบันเกษตรกรจังหวัดพังงา	๑๑๔
ตารางที่ ๙๙	แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๑๑๔
ตารางที่ ๑๐๐	แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ จำแนกเป็น รายอำเภอ	๑๑๕
ตารางที่ ๑๐๑	แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) หลัก	๑๑๕
ตารางที่ ๑๐๒	แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดพังงา	๑๑๖
ตารางที่ ๑๐๓	แสดงข้อมูลแปลงใหญ่ในแต่ละด้านของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗	๑๑๗
ตารางที่ ๑๐๔	แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗	๑๑๗
ตารางที่ ๑๐๕	แสดงจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน	๑๑๘

สารบัญภาพ

เรื่อง		หน้า
ภาพที่ ๑	วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐	๑
ภาพที่ ๒	แผนที่จังหวัดพังงา	๑๙
ภาพที่ ๓	แผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา	๓๐
ภาพที่ ๔	โครงสร้าง GPP จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖	๕๘
ภาพที่ ๕	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา	๕๙
ภาพที่ ๖	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร	๖๐
ภาพที่ ๗	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาพืช	๖๑
ภาพที่ ๘	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาปศุสัตว์	๖๑
ภาพที่ ๙	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาประมง	๖๒
ภาพที่ ๑๐	โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗	๖๘
ภาพที่ ๑๑	แสดงเนื้อที่ ผลิตผล ผลิตต่อไร่ และราคาขายพาราที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	๘๑
ภาพที่ ๑๒	แสดงเนื้อที่ ผลิตผล ผลิตต่อไร่ และราคาปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	๘๖
ภาพที่ ๑๓	แสดงเนื้อที่ ผลิตผล ผลิตต่อไร่ และราคามังคุดที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	๙๑
ภาพที่ ๑๔	แสดงเนื้อที่ ผลิตผล ผลิตต่อไร่ และราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗	๙๖

ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วง วัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วง ระยะเวลาของ ยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภาพที่ ๑ : วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๑) ความมั่นคง (๓) การเกษตร (หลัก) (๕) การท่องเที่ยว (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๓. ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐- ๒๕๗๙) จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise
๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
๓. บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับสังคมเกษตรสูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม
๒. ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูง มุ่งสู่การเป็นฟาร์ม อัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเกษตร ๔.๐ ภายใต้ Thailand ๔.๐

๒. บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

๓. พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์ และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals)

๒. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ให้เป็น Smart officers และ Smart researchers

๒. เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วน โดยกลไกประชาารัฐ และปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย

๓. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งเป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสดังต่อไปนี้ที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดเป้าหมายหลัก ๕ ประการ ประกอบด้วย (๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม (๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน และ (๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภายใต้เป้าหมายหลักในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมายการพัฒนา” ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนฯ ซึ่งประกอบด้วย ๑๓ หมุดหมาย โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่ (๐๑) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (๐๒) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน (๐๕) ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค (๐๖) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล (๐๗) ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ (๐๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน (๐๙) ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม (๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (๑๑) ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๑๒) ไทยมี

กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และ (๑๓) ไทยมีภาครัฐที่มีทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๕.๑ เป้าหมายการพัฒนา

“ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่ เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ”

๕.๒ พันธกิจ (Mission)

๑) พื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์

๒) เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓) ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔) ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลผลิตและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕) พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลผลิตเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖) พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗) พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๕.๓ เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑) เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืน และ เกษตรแนวใหม่ อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความ ยืดหยุ่น สามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่างๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

๔) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

๕.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนด ประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและ กิจกรรมต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาแนวทาง ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการ ที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่างๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียม ความพร้อมและป้องกัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนากิจการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่ง ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓ พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลาย ของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผูกขาดจากต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม
แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้า
เกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในภูมิคุ้มกัน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองน่าอยู่
อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น
(Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ
“บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๖. แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล)
พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับทิศทางการ
พัฒนาภาค ในประเด็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ที่เป็นประเด็นปัญหาร่วมของ
กลุ่มจังหวัด และมีขอบเขตการดำเนินการหรือได้รับประโยชน์มากกว่า ๑ จังหวัด โดยมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์
ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล แผนราย
สาขา รวมทั้งแผนเฉพาะด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และข้อสั่งการของ
นายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นแผนชี้้นำการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในภาพรวม อีกทั้ง
เป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๖.๑ วิสัยทัศน์

“เกษตรกรรมมั่นคง ภาคเกษตรมั่นคง ฐานเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามันเข้มแข็งและยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๐”

๖.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรม บนฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๓) ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

๖.๓ เป้าประสงค์รวม (Objectives)

เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรมูลค่าสูง การพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามัน สมดุลและยั่งยืน

๖.๔ ตัวชี้วัด (Indicators)

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดสาขาเกษตรขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ต่อปี
- ๒) อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๐ ต่อปี
- ๓) รายได้สุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๖.๕ ประเด็นการพัฒนา

แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น ๓ ประเด็น ๑๙ แนวทางการพัฒนา เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร กลุ่มและสถาบันเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมเกษตรกรมั่งคั่ง ยั่งยืน เกษตรผสมผสาน และเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน
- ๒) ยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ
- ๓) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปเพิ่มมูลค่า
- ๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการกลุ่ม สถาบันเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง มีความมั่นคงทางอาชีพ และเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- ๕) สนับสนุนเชื่อมโยงและขยายเครือข่ายองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๖) เสริมสร้างความมั่นคงและสวัสดิการอาชีพเกษตรกร

๗) สร้างทายาทเกษตรกร และพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็น Young Smart Farmer

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร
- ๒) ส่งเสริมสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และพัฒนาเกษตรชีวภาพ
- ๓) ส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัย เพื่อความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน รวมทั้งรองรับนักท่องเที่ยว
- ๔) พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร
- ๖) สนับสนุนการเพิ่มช่องทางการจำหน่าย และเชื่อมโยงตลาด รวมทั้งส่งเสริมอาชีพเกษตรกรเชิงพาณิชย์ยุคดิจิทัล
- ๗) สนับสนุนการเกษตรเชิงนิเวศน์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- ๘) การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรของกลุ่มจังหวัด และการบริหารงานภาครัฐเชิงรุกแบบบูรณาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ตาม Agri Map
- ๒) ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) สนับสนุนการวางแผนการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลและภูมิอากาศ

๗. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัด และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา โดยมีเป้าหมายการพัฒนา คือ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ได้ประสานการปฏิบัติขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต ที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน สร้างงาน สร้างรายได้ และความมั่นคง ตามทิศทางการพัฒนาจังหวัดพังงา

๗.๑ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ เกษตรยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ พังงาแห่งความสุข”

๗.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) พัฒนาการส่งเสริมให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่การแข่งขันระดับนานาชาติบนอัตลักษณ์ของพื้นที่
- ๒) สร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เกษตรเพื่ออาหารสุขภาพ เกษตรอุตสาหกรรมและที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างฐานรายได้ที่มั่นคงแก่เกษตรกร
- ๓) สร้างความมั่นคงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- ๔) พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ประชาชนมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน ๔ ประเด็น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดพังงา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมและปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง
- ๓) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก เชื่อมโยงการท่องเที่ยวภูมิภาคและนานาชาติ
- ๔) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ รวมถึงผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพและสมุนไพรให้เป็นหนึ่งในภูมิภาค Wellness Tourism บนฐานของเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของพื้นที่

๕) ส่งเสริม พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพให้มีคุณภาพ หลากหลาย สู่มาตรฐานที่เติบโตในภูมิภาคอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของความสะอาด ปลอดภัย

๖) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว Smart Tourism

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่า ควบคู่เกษตรสีเขียวอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรด้วยสารสนเทศ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Smart Farm)

๒) ขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตร/แปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และสินค้าเกษตรในเชิงพาณิชย์

๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๔) ส่งเสริมการทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/ศาสตร์พระราชา

๕) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าภาคเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๖) ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการแบบครบวงจรให้กับสถาบันเกษตรกร/เกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer)

๗) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพอย่างสมดุลยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู คุ้มครอง ปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง แบบบูรณาการทุกภาคส่วน

๓) พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม และกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ในระบบการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิตสู่เมืองสุขภาพ และความปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้นั่นคง น่ายุ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ “พังงาศึกษา”

๒) เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ และการถึงสวัสดิการ

๓) เพิ่มประสิทธิภาพระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในทุกพื้นที่

๔) ส่งเสริมจิตสำนึกและกระบวนการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง และปัญหาอาชญากรรม

๕) ส่งเสริมทุนทางสังคมหรือพลังทางสังคม และภาคีการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง

๖) ยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข ส่งเสริม ป้องกัน ฟื้นฟู สุขภาวะทุกช่วงวัย

๗) พัฒนาระดับศักยภาพแรงงานให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค

๘) ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการบริหารข้อมูลเมือง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารของภาครัฐ และการให้บริการข้อมูลแก่ประชาชน

๘. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา บูรณาการร่วมกับคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ภาควิชาการเกษตร และภาคเอกชน ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับต่างๆ และนโยบายที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๘.๑ เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“เกษตรกรรมมั่นคง ผลิตผลและผลิตภัณฑ์เกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

๘.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรระดับฐานรากให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรมืออาชีพ
- ๓) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตรให้เพียงพอและทั่วถึง
- ๕) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน
- ๖) ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรควบคู่ไปกับภูมิปัญญาท้องถิ่น นำมาใช้ประโยชน์และต่อยอดอย่างเหมาะสม

๗) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ

๘.๓ เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

“เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพและรายได้มั่นคง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน”

๘.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาเกษตรขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ต่อปี
- ๒) ครีวเรือนเกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๓) เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๔) จำนวนเกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐
- ๕) พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๖) พื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

๘.๕ ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร แห่งอนาคต พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

- ๑) เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
- ๒) เกษตรกรมีความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- ๓) กลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการได้รับการพัฒนา
- ๔) เกษตรกรได้รับการพัฒนาสู่การเป็นมืออาชีพ

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้
- ๒) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น
- ๓) จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร
- ๔) จำนวนสถาบันเกษตรกรผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้นต่อปี (แห่ง)
- ๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาสู่การเป็น Smart Farmer/Young Smart Farmer

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรกรรมยั่งยืน
- ๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- ๓) เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการในกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ
- ๔) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่การเป็นมืออาชีพ

โครงการสำคัญ

- ๑) พัฒนาเกษตรกรด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) พัฒนาเกษตรกรสู่ธุรกิจเกษตร
- ๓) พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายสถาบันเกษตรกร
- ๔) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ และทายาทเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเป้าประสงค์

- ๑) ปรับโครงสร้างการผลิตให้มีผลิตภาพ และผลตอบแทนสูง
- ๒) เกษตรกรเข้าถึงช่องทางตลาดที่หลากหลาย

ตัวชี้วัด

- ๑) ครีวเรือนเกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ร้อยละ)
- ๒) จำนวนพื้นที่ฟาร์ม GAP และเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น
- ๓) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น
- ๔) มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น
- ๕) จำนวนเครือข่าย/ช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- ๒) พัฒนาและยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ๓) ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ส่งเสริมการเกษตรเชิงท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์มูลค่าสูง
- ๖) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร

โครงการสำคัญ

- ๑) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
- ๒) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน
- ๓) ส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่
- ๔) ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรทดแทนแรงงานเกษตร
- ๕) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรส่งเสริมเกษตรอัตลักษณ์ GI
- ๖) ยกระดับการผลิตและการตลาดไม้ผลเศรษฐกิจจังหวัดพังงา เพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้
- ๗) ผักชุมชนสร้างความมั่นคงด้านอาหาร
- ๘) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันในจังหวัดพังงาอย่างยั่งยืน
- ๙) การยกระดับการผลิตปศุสัตว์ เพื่อความมั่นคงทางอาหาร
- ๑๐) ปรับปรุงพันธุ์พืช ปศุสัตว์ ประมง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- ๑) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มพื้นที่รับประโยชน์
- ๓) พื้นที่ทางการเกษตรได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕) มีระบบเตือนภัยล่วงหน้า

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนพื้นที่ดินได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
- ๒) จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ
- ๓) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ
- ๔) จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการบริหารจัดการ
- ๕) ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนด้านพลังงานในกระบวนการผลิต
- ๖) มูลค่าจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
- ๗) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคการเกษตรเป็นศูนย์
- ๘) ร้อยละที่ลดลงของผลกระทบจากความเสียหาย

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
- ๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ๓) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
- ๔) พลังงานทดแทน
- ๕) การส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ/โรคระบาด

โครงการสำคัญ

- ๑) บริหารจัดการน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน
- ๒) บริหารจัดการการใช้สารเคมีการเกษตร
- ๓) จัดการทรัพยากรดินเพื่อความยั่งยืน
- ๔) จัดการปัญหาที่ดินทำกิน

- ๕) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖) แก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย
- ๗) บริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)
- ๘) พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน
- ๙) เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเพื่อความปลอดภัยทางชีวภาพสู่ความมั่นคงด้านอาหาร
- ๑๐) การพัฒนาการเกษตรภายใต้กรอบ BCG Model

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรด้วยสารสนเทศ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

เป้าประสงค์

- ๑) เกษตรกรและผู้ให้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางของระบบสารสนเทศการเกษตร และนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ในด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ตัวชี้วัด

- ๑) ฐานข้อมูลขนาดใหญ่(Big Data) ด้านการเกษตร จำนวน ๑ ระบบ
- ๒) จำนวนผู้ให้บริการจากระบบสารสนเทศการเกษตร
- ๓) จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการส่งเสริมและต่อยอด
- ๔) จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากนวัตกรรม
- ๕) ร้อยละของเกษตรกรและผู้รับบริการ ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร
- ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรแบบบูรณาการ
- ๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

โครงการสำคัญ

- ๑) พัฒนาบุคลากรภาครัฐและเครือข่าย
- ๒) เสริมสร้างระบบการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร
- ๓) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)
- ๔) บูรณาการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดการใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นระบบ

๙. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG โมเดล

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ มุ่งเน้นการพัฒนาภายใต้ ๔+๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมี ศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากร ชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกตุ๊กตา ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความ หลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความสามารถ ในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเกี่ยวข้องในทุกยุทธศาสตร์

๑๐. แนวทางการขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วย BCG Model ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เป้าหมายหลัก คือ ปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ ๓ สูง คือ ประสิทธิภาพสูงด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น มุ่งยกระดับผลผลิตเกษตรสู่มาตรฐานสูงด้วยระบบการผลิตที่ยั่งยืนครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพผลผลิต โภชนาการ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม เพื่อให้การทำเกษตรเป็นอาชีพที่สร้างรายได้สูงด้วยการผลิตสินค้าเกษตรที่เน้นความเป็นพรีเมียม มีความหลากหลาย และกำหนดราคาขายได้ตามคุณภาพของผลผลิตเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง ดังนี้

อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๑)	ส่งเสริมเกษตรสมัยใหม่ การผลิตสินค้าเกษตรและ บริการสูง (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๒ และยุทธศาสตร์ที่ ๓)
❖ อนุรักษ์ พื้นฟู ดินและน้ำ สิ่งแวดล้อม และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างสมดุล ❖ สร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ❖ สร้างการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน	❖ นวัตกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ❖ ส่งเสริมการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ❖ บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการนำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มสูง ❖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน
พัฒนาเกษตรกรมืออาชีพและเสริมสร้างความเชี่ยวชาญ ของบุคลากรภาครัฐ (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๓ และยุทธศาสตร์ที่ ๔)	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๔)
❖ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกร (Smart Farmer) เพื่อสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการทางการเกษตรสมัยใหม่ ❖ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคลากรภาครัฐ (Smart Officer) ❖ เผยแพร่องค์ความรู้ BCG	❖ การสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสีเขียว ❖ สนับสนุนแหล่งเงินทุน พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยทางการเกษตร ❖ ส่งเสริมการตลาดเชิงรุก ❖ ระบบโลจิสติกส์การเกษตร

BCG Value Chain ภาคการเกษตร ภายใต้ตลาดนำการผลิต เกษตรกรไทยสู่ ๓ สูง “ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง”			
	ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
Bio (สร้างมูลค่า) (Value Oreation)	- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) เกษตรแม่นยำ (Precision Farming) ยกระดับคุณภาพ/การผลิต (Trust) ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตและหลัง เก็บเกี่ยว (Post Harvest)	- แปรรูปขั้นต้น/ขั้นกลาง - สร้างทางเลือกใหม่ให้กับ ผลิตภัณฑ์ - แปรรูปหรือตราสินค้า	- แปรรูปขั้นสูง/สร้างผลิตภัณฑ์ ใหม่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อสุขภาพ อุตสาหกรรมยาและชีวภัณฑ์ อุตสาหกรรมชีวภาพ - การตลาดเชิงรุก
Circular ของเสีย/ขยะเป็น ศูนย์ (Zero Waste)	- ใช้ประโยชน์เต็มประสิทธิภาพ นำส่วนเกินหรือวัสดุเหลือใช้ทาง การเกษตรมาใช้ประโยชน์ ลดขยะ ลด มลพิษในฟาร์ม	- แปรรูปวัสดุหรือของเหลือ ใช้ทาง การเกษตร เป็น ผลิตภัณฑ์ - โรงไฟฟ้าชีวมวล/ชีวภาพ - ปุ๋ยชีวภาพ	- อุตสาหกรรมขั้นสูง สายส่งไฟฟ้า แปรรูปวัสดุเหลือใช้จากโรงงาน อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตร - การตลาดเชิงรุก
Green สมดุลและยั่งยืน (Balance and Sustainability)	- กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (ลด ละ เลิก การใช้สารเคมี) - สร้างความยั่งยืนบนฐานทรัพยากร ชีวภาพ (อนุรักษ์ พันธุ์ และใช้ทรัพยากรการ ผลิตอย่างสมดุลและยั่งยืน)	- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเชิงนิเวศในชุมชน/ ท้องถิ่น - กระบวนการแปรรูปที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม (ใช้พลังงาน สะอาดในกระบวนการผลิตและการ ให้บริการ)	- อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิง เกษตร/เชิงวัฒนธรรมแบบครบ วงจร - การตลาดเชิงรุก ประชาสัมพันธ์การบริโภคสินค้าที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๑๑. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศ.ดร.นฤมล ภิญโญสินวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดหลักการทำงาน
สานต่อ ๙ นโยบาย สู่เกษตรทันสมัย เกษตรกรต้องอยู่ดี สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน ดังนี้

๑. เน้นการสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ ได้แก่

๑) เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์บริการเกษตรพิรุณราช โดยเน้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยใน
การให้บริการแบบเข้มข้นเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรในพื้นที่ สามารถรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ขอรับความ
ช่วยเหลือ และส่งต่อเรื่องให้ศูนย์บริการฯ ส่วนกลางได้โดยที่เกษตรกรไม่จำเป็นต้องเดินทางมาที่ศูนย์บริการฯ

๒) ขยายครอบคลุมกระทรวง บูรณาการงานอย่างเข้มข้น การทำงานแบบครอบครัวของ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จำเป็นต้องเพิ่มความเข้มแข็ง โดยขยายความร่วมมือในการทำงานแบบบูรณาการกับพี
นองเกษตรกร หน่วยงานภาครัฐและเอกชน และคนในภาคการเกษตร

๓) สานต่อภารกิจการกำกับดูแลสินค้าเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง โดยผลักดัน
กลไก MR. สินค้าเกษตร ให้ทำงานแบบเชิงรุก รับฟังและเตรียมการแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้าได้ถูกจุดตั้งแต่ต้นทาง
กลางทาง และปลายทาง

๒. เร่งรัดการจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกร ขยายผลการยกระดับเอกสารสิทธิให้เป็นโฉนด
เพื่อการเกษตร รวมถึงพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งทุน พร้อมยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรให้เกษตรกรใน
เขตปฏิรูปที่ดิน และสามารถแปลงสินทรัพย์ในที่ดินให้เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อสร้างรายได้และความยั่งยืนให้กับเกษตรกร

๓. บริหารจัดการน้ำ ให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อการเกษตร รวมถึงบริหารจัดการทั้งน้ำท่วม น้ำแล้ง และการเติมน้ำในเขื่อน

๔. ยกระดับสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ด้วยการต่อยอดโครงการ ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ รวมถึงส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร

๕. ยกระดับศักยภาพของเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง ได้แก่

๑) ส่งเสริมการทำธุรกิจสหกรณ์การเกษตรให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน และนำแหล่งทุนมาต่อยอดธุรกิจสร้างรายได้เพิ่มเพื่อประโยชน์ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรและ

๒) ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร โดยเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรมีเครื่องมือ เครื่องจักรกลของตนเอง เพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่ของตนเองและพร้อมเป็นผู้ให้บริการด้านธุรกิจเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้

๖. จัดการทรัพยากรทางการเกษตร ได้แก่

๑) ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมด้วย BCG โดยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับนโยบาย/มาตรการการค้าด้านสิ่งแวดล้อมโลก เช่น EUDR, CBAM และ Carbon Credit โดยทำการเกษตรที่ลดภาระต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การลดการเผา ชังข้าว/ตอซัง การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง และส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การเกษตรที่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งการแก้ปัญหา PM ๒.๕ การนำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปใช้ในการผลิตพลังงานและ

๒) ส่งเสริมฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้เหมาะสมกับการผลิต (Agri-Map) รวมถึงฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน

๗. รับมือกับภัยธรรมชาติ ต้องมีการวางแผนและมีมาตรการเชิงรุก เพื่อรับมือตั้งแต่การป้องกันแก้ไข และฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด เช่น มาตรการเยียวยาและ/หรือมาตรการฟื้นฟูสำหรับเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัย เป็นต้น

๘. สานต่อการทำสงครามสินค้าเกษตรเถื่อน โดยดำเนินการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น รวมถึงการตรวจสอบสต็อกสินค้าเกษตรในประเทศ เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ และควบคุมการนำเข้า/ป้องกันการกักตุน/เก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด

๙. อำนวยความสะดวกด้านการเกษตร ได้แก่

๑) พัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร เพื่อเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยง และสร้างความยั่งยืนให้กับเกษตรกรและ

๒) ผลักดันนโยบายตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยต้องใช้กลไกความร่วมมือจากภาคเอกชน/ผู้ประกอบการ รวมถึงทูตเกษตร ในการขยายตลาดเดิมและเพิ่มตลาดใหม่ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการใช้นวัตกรรมมาเป็นจุดขายสินค้าเกษตรผ่านแอปพลิเคชันทั้งออนไลน์และออฟไลน์

นโยบายทั้ง ๙ ด้าน ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มุ่งให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรไทยอย่างต่อเนื่อง และช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ยกระดับคุณภาพชีวิตพี่น้องเกษตรกรไทยให้อยู่ดีกินดี

สินค้าเกษตรมีมูลค่าสูง และทรัพยากรเกษตรยั่งยืนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของ
ครอบครัวเกษตรกรและสหกรณ์รวมถึงความร่วมมือในการทำงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานทั้งจากภาครัฐ
ภาคเอกชน ภาคการศึกษาตลอดจนภาคีต่างๆ และที่สำคัญคือความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากพี่น้องเกษตรกรไทย
และคนในภาคการเกษตรทุกๆ ฝ่ายไปพร้อมกัน

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา

๑.๑ คำขวัญจังหวัดพังงา

“แร่หินลัน บ้านกลางน้ำ ถ้างามตา ภูเขาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร”

๑.๒ ตราประจำจังหวัดพังงา

“รูปเขาตาปู รูปเรือขุดแร่ และรูปเขาช้างอยู่ด้านหลัง”

เป็นรูปภูเขาช้างคือ เป็นภูเขา ลูกยาวสูงใหญ่ มีรูปลักษณะ คล้ายกับช้างกำลังนอนหมอบอยู่ หันหัวไปทางอ่าวพังงา และอยู่ด้านหลังของศาลากลางจังหวัด มีความหมายว่าเมืองพังงาเป็นเมืองแห่งภูเขาโดยแท้ และ รูปเรือขุด มีความหมายว่าจังหวัดพังงามีแร่ดีบุก อุดมสมบูรณ์มาก เรือขุดเป็นเอกลักษณ์ของการขุดหาแร่ที่โดดเด่น และการขุดหาแร่ ถือเป็นอาชีพและรายได้ หลักของชาวเมืองในอดีต

๑.๓ ต้นไม้ประจำจังหวัด

“ต้นเทพทาร์ ชื่อวิทยาศาสตร์ (CINNAMONUM ORRECTUM KOSTE)”

ชื่ออื่น จะโคหอม จะโค ต้นจวงหอม พลูต้นขาว ลักษณะไม้ต้นสูง ๑๐ -๓๐ เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ กิ่งอ่อนเกลี้ยง และมักจะมี คราบขาว เปลือกสีเทาอมเขียว หรือสีน้ำตาลคล้ำ แตกเป็นร่องตามยาวลำต้นใบเดี่ยวออกเรียงตรงข้ามกัน แผ่นใบรูปรีแกมรูปไข่ยาว ๗- ๒๐ เซนติเมตร ดอกสีขาวหรือเหลืองอ่อน ออกเป็นช่อเป็นกระจุก ตามปลายกิ่ง ผลกลมเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๐.๗ เซนติเมตร สีเขียว ขึ้นในป่าดงดิบบนเขา ทั่วประเทศ พบมากในภาคใต้ ขยายพันธุ์โดยเมล็ด

๑.๔ ดอกไม้ประจำจังหวัด

“ดอกจำปูน ชื่อวิทยาศาสตร์ (ANAXAGOREA JAVANICA BL)”

เป็นพันธุ์ไม้ที่พบทั่วไปในป่าดงดิบชื้น โดยเฉพาะข้างลำธาร พืชชนิดนี้พบเฉพาะในท้องที่ภาคใต้ ตั้งแต่ชุมพรลงไป คนภาคใต้นิยมปลูกไม้ชนิดนี้ไว้ริมบ่อ เพื่อสามารถให้น้ำได้เพียงพอกับความต้องการ ลักษณะทางวนวิทยาเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูง ๒.๘ เมตร ใบสีเขียวเข้ม ดอกมี ๓ กลีบ กลีบดอกแข็ง ดอกสีขาว แต่ด้านในจะมีสีขาว มีกลิ่นหอม เป็นลักษณะเด่นของไม้ชนิดนี้

๑.๕ ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ในภาคใต้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ ๘ องศา ๒๗ ลิปดา ๕๒.๓ ฟลิปดาเหนือ กับเส้นลองจิจูด ที่ ๙๘ องศา ๓๒ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๗๘๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๑๗๐.๘๙๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๖๐๖,๘๐๙ ไร่ เป็นอันดับที่ ๙ ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๕๔ ของประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- พื้นที่ป่า จำนวน ๑,๙๓๓.๒๒๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๒๐๘,๒๖๘ ไร่ (ร้อยละ ๔๖.๓๕)
- พื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๑,๗๔๕.๗๕๒๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๐๙๑,๐๙๕ ไร่ (ร้อยละ ๔๑.๘๖)
- พื้นที่น้ำ จำนวน ๒๐๘.๕๙๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๓๐,๓๗๒ ไร่ (ร้อยละ ๕.๐๐)
- พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๑๕๒.๖๑๔๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๙๕,๓๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๓.๖๖)
- พื้นที่อื่นๆ จำนวน ๑๓๐.๗๐๔๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘๑,๖๙๐ ไร่ (ร้อยละ ๓.๑๓)

๑.๖ อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดระนอง

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ภาพที่ ๒ : แผนที่จังหวัดพังงา

๑.๗ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๒๓๙.๒๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ประเภทไม้ไม่ผลัดใบ มีชนิดป่าที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายหาด สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก ลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายหาดเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ ๑๐๕ เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน เป็นต้น

๑.๘ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศทั่วไป เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีมีค่าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะอยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ ส่วนฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด เพราะอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควรและบางครั้งอาจมีฝนตกได้ เนื่องจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยพาเอาฝนมาตกแต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้

ฤดูกาล ฤดูกาลของจังหวัดพังงา พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด คือ มีนาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะๆ อีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุด จากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนักคือ อยู่ระหว่าง ๒๙ - ๓๖ องศาเซลเซียส สำหรับอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๑.๗ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๙ องศาเซลเซียส และปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปีละประมาณ ๓,๖๑๔.๕ มิลลิเมตร

๑.๙ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

จังหวัดพังงา อยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ มีค่าอยู่ในช่วง ๒๗.๘๐°C - ๒๘.๗๕ °C อุณหภูมิสูงสุดระหว่างปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๓๒.๘๐°C - ๓๓.๗๐ °C อุณหภูมิต่ำสุดระหว่างปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๒๒.๔๐°C - ๒๔.๗๐°C และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๘๐.๗๐ % - ๘๑.๕๐ %

ตารางที่ ๑ : แสดงอุณหภูมิจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

เดือน	อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๕			อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๖			อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๗		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๓๔.๓๐	๑๙.๔๐	๒๖.๘๕	๓๓.๕๐	๒๐.๐๐	๒๖.๗๕	๓๒.๘๐	๒๓.๘๐	๒๘.๓๐
กุมภาพันธ์	๓๔.๔๐	๒๒.๒๐	๒๘.๓๐	๓๔.๕๐	๒๑.๘๐	๒๘.๑๕	๓๓.๙๐	๒๓.๖๐	๒๘.๗๕
มีนาคม	๓๓.๗๐	๒๒.๘๐	๒๘.๒๕	๓๕.๖๐	๒๐.๓๐	๒๗.๙๕	๓๔.๓๐	๒๔.๓๐	๒๙.๓๐
เมษายน	๓๔.๐๐	๒๓.๑๐	๒๘.๕๕	๓๔.๓๐	๒๓.๖๐	๒๘.๙๕	๓๕.๓๐	๒๖.๒๐	๓๐.๗๕
พฤษภาคม	๓๔.๓๐	๒๓.๐๐	๒๘.๖๕	๓๔.๙๐	๒๓.๕๐	๒๙.๒๐	๓๔.๒๐	๒๕.๘๐	๓๐.๐๐
มิถุนายน	๓๒.๒๐	๒๓.๔๐	๒๗.๘๐	๓๓.๐๐	๒๔.๐๐	๒๘.๕๐	๓๒.๔๐	๒๕.๔๐	๒๘.๙๐
กรกฎาคม	๓๒.๒๐	๒๓.๒๐	๒๗.๗๐	๓๓.๒๐	๒๓.๕๐	๒๘.๓๕	๓๑.๘๐	๒๕.๔๐	๒๘.๖๐
สิงหาคม	๓๒.๘๐	๒๓.๒๐	๒๘.๐๐	๓๒.๕๐	๒๓.๕๐	๒๘.๐๐	๓๑.๘๐	๒๔.๘๐	๒๘.๓๐
กันยายน	๓๓.๒๐	๒๒.๗๐	๒๗.๙๕	๓๓.๑๐	๒๓.๐๐	๒๘.๐๕	๓๐.๘๐	๒๔.๗๐	๒๗.๗๕
ตุลาคม	๓๒.๘๐	๒๒.๕๐	๒๗.๖๕	๓๓.๐๐	๒๓.๔๐	๒๘.๒๐	๓๑.๖๐	๒๔.๕๐	๒๘.๐๕
พฤศจิกายน	๓๒.๕๐	๒๒.๓๐	๒๗.๔๐	๓๓.๕๐	๒๓.๐๐	๒๘.๒๕	๓๒.๒๐	๒๔.๔๐	๒๘.๓๐
ธันวาคม	๓๒.๕๐	๒๑.๐๐	๒๖.๗๕	๓๓.๑๐	๒๓.๐๐	๒๘.๐๕	๓๒.๐๐	๒๔.๑๐	๒๘.๐๕
เฉลี่ย	๓๓.๒๐	๒๒.๔๐	๒๗.๘๐	๓๓.๗๐	๒๒.๗๐	๒๘.๒๐	๓๒.๘๐	๒๔.๗๐	๒๘.๗๕

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

ตารางที่ ๒ : แสดงความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

เดือน	ปี ๒๕๖๕			ปี ๒๕๖๖			ปี ๒๕๖๗		
	ความชื้นสัมพัทธ์(%)			ความชื้นสัมพัทธ์(%)			ความชื้นสัมพัทธ์(%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๙๑.๐๐	๕๓.๐๐	๗๒.๐๐	๙๐.๐๐	๕๗.๐๐	๗๓.๕๐	๙๗.๐๐	๖๒.๐๐	๗๙.๕๐
กุมภาพันธ์	๙๖.๐๐	๖๑.๐๐	๗๘.๕๐	๙๒.๐๐	๕๙.๐๐	๗๕.๕๐	๙๓.๐๐	๕๕.๐๐	๗๓.๕๐
มีนาคม	๙๕.๐๐	๖๕.๐๐	๘๐.๐๐	๙๑.๐๐	๕๓.๐๐	๗๒.๐๐	๙๑.๐๐	๕๓.๐๐	๗๒.๐๐
เมษายน	๙๕.๐๐	๖๕.๐๐	๘๐.๐๐	๙๔.๐๐	๖๑.๐๐	๗๗.๕๐	๙๓.๐๐	๕๘.๐๐	๗๕.๕๐
พฤษภาคม	๙๕.๐๐	๗๒.๐๐	๘๓.๕๐	๙๕.๐๐	๗๐.๐๐	๘๒.๕๐	๙๖.๐๐	๖๕.๐๐	๘๐.๕๐
มิถุนายน	๙๖.๐๐	๗๒.๐๐	๘๔.๐๐	๙๖.๐๐	๗๒.๐๐	๘๔.๐๐	๙๕.๐๐	๖๘.๐๐	๘๑.๕๐
กรกฎาคม	๙๗.๐๐	๗๖.๐๐	๘๖.๕๐	๙๖.๐๐	๗๗.๐๐	๘๖.๕๐	๙๖.๐๐	๗๔.๐๐	๘๕.๐๐
สิงหาคม	๙๕.๐๐	๗๔.๐๐	๘๔.๕๐	๙๗.๐๐	๗๖.๐๐	๘๖.๕๐	๙๘.๐๐	๗๑.๐๐	๘๔.๕๐
กันยายน	๙๖.๐๐	๗๓.๐๐	๘๔.๕๐	๙๘.๐๐	๗๗.๐๐	๘๗.๕๐	๙๘.๐๐	๗๗.๐๐	๘๗.๕๐
ตุลาคม	๙๗.๐๐	๗๖.๐๐	๘๖.๕๐	๙๘.๐๐	๗๑.๐๐	๘๔.๕๐	๙๘.๐๐	๗๕.๐๐	๘๖.๕๐
พฤศจิกายน	๙๕.๐๐	๖๙.๐๐	๘๒.๐๐	๙๗.๐๐	๖๙.๐๐	๘๓.๐๐	๙๗.๐๐	๖๘.๐๐	๘๒.๕๐
ธันวาคม	๙๑.๐๐	๖๓.๐๐	๗๗.๐๐	๙๖.๐๐	๖๕.๐๐	๘๐.๕๐	๙๔.๐๐	๖๖.๐๐	๘๐.๐๐
เฉลี่ย	๙๕.๐๐	๖๘.๐๐	๘๑.๕๐	๙๕.๐๐	๖๗.๐๐	๘๑.๐๐	๙๖.๐๐	๖๖.๐๐	๘๐.๗๐

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

๑.๑๐ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา

เนื่องจากจังหวัดพังงา อยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกของภาคใต้ ซึ่งรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ ในฤดูฝนจึงเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์ดีมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆในภาคเดียวกัน ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกน้อยเพราะถูกทิวเขาทางด้านตะวันออกของภาคใต้ปิดกั้นลมไว้ ปริมาณน้ำฝน จังหวัดพังงา ระหว่างปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง ๔,๒๑๕.๕ มม. ถึง ๔,๔๖๒.๗ มม. ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี ๒๕๖๕ วัดได้ ๔,๔๖๒.๗ มม. จำนวนวันฝนตก ๒๓๓ วัน ส่วนปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๗ วัดได้ ๔,๒๑๕.๕ มม. จำนวนวันฝนตก ๑๖๘ วัน

ตารางที่ ๓ : แสดงข้อมูลปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

เดือน	ปี ๒๕๖๕		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗	
	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวน วันฝนตก (วัน)	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวน วันฝนตก (วัน)	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวน วันฝนตก(วัน)
มกราคม	-	-	๖๑.๔	๕	๓๗.๔	๖
กุมภาพันธ์	๒๑๒.๙	๑๔	๔๓.๕	๖	๒๐.๘	๒
มีนาคม	๒๒๘.๓	๑๘	๖๓.๗	๓	๑๘.๑	๒
เมษายน	๑๘๙.๐	๑๘	๙๓.๐	๙	๑๐.๕	๔
พฤษภาคม	๗๐๑.๐	๒๙	๗๗๑.๘	๒๕	๕๘๐.๒	๑๗
มิถุนายน	๒๕๕.๗	๒๐	๒๙๘.๙	๒๓	๕๕๓.๘	๑๗
กรกฎาคม	๖๐๑.๓	๒๗	๘๓๐.๔	๒๖	๔๒๐.๖	๒๕
สิงหาคม	๖๑๓.๕	๒๐	๓๖๐.๖	๒๑	๖๔๙.๖	๒๒
กันยายน	๕๘๗.๕	๒๗	๑,๐๘๔.๖	๒๕	๙๔๕.๘	๒๕
ตุลาคม	๖๕๒.๗	๒๗	๓๖๐.๕	๒๗	๗๖๙.๗	๒๔
พฤศจิกายน	๓๖๗.๖	๒๒	๒๓๔.๗	๑๙	๑๒๙.๗	๑๖
ธันวาคม	๕๓.๒	๑๑	๗๔.๙	๑๑	๗๙.๓	๘
รวม	๔,๔๖๒.๗	๒๓๓	๔,๒๗๘.๐	๒๐๐	๔,๒๑๕.๕	๑๖๘

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

๑.๑๑ ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินจังหวัดพังงาแบ่งตามภูมิสัณฐาน ลักษณะทางธรณีวิทยาและวัตถุดินกำเนิดดิน ได้ดังนี้
(ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน)

๑) หาดและเนินทราย (Beach and sand dune) พื้นที่หาดทราย เป็นพื้นที่ระหว่างแนว น้ำทะเลขึ้นและน้ำทะเลลง มีลักษณะเป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของคลื่น และกระแสน้ำทะเล ส่วนพื้นที่เนินทรายหรือสันทรายเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะนูนเป็นโคกเดี่ยว ๆ และ เป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเล มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย การระบายน้ำ ค่อนข้างมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายและมักมีเปลือกหอยปะปนอยู่ในดิน สีนํ้าตาล น้ำตาลปนเหลือง หรือเหลืองปนแดง เช่น ชุดดินบาเจาะ (Bc) ชุดดินหัวหิน (Hh) เป็นต้น

๒) ที่ราบชายฝั่งทะเล (Coastal plain) เกิดจากคลื่นพัดพาและกระแสน้ำพัดพาเอาเศษ วัตถุจากทะเล ทั้งโคลน กรวด ทราย และตะกอนต่าง ๆ เข้ามาทับถมบริเวณชายฝั่ง และลึกเข้าไปใน แผ่นดินมากกว่าหาดทราย แบ่งเป็น

(๑) พื้นที่น้ำทะเลขึ้นถึงในปัจจุบัน (Active tidal flats) เป็นพื้นที่ที่มีน้ำทะเลขึ้นถึง ดินมีสีคล้ำ อินทรีย์วัตถุสูง และเป็นดินเค็ม (saline soil) ดินส่วนใหญ่มีศักยภาพที่ก่อให้เกิดดินกรดกำมะถันหรือเป็นดินเปรี้ยวจัด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ การระบายน้ำเลวมาก เนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือเนื้อดินละเอียด อาทิ ชุดดินตะกั่วทุ่ง (Tkt)

(๒) พื้นที่น้ำทะเลเคยท่วมถึง (Former tidal flats) เป็นพื้นที่ที่น้ำทะเลเคยท่วมถึงในอดีตเป็นช่วงต่อระหว่างตะกอนทะเลกับตะกอนน้ำจืด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ หรือเป็นแอ่งต่ำมีน้ำขังตลอดปีการระบายน้ำเลวมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือดินเหนียว ที่มีการพัฒนาขึ้นดินไม่มากนัก สีเทาอ่อน มีจุดประสีน้ำตาลแก่น้ำตาลปนเหลือง และน้ำตาลปนเขียวมะกอก อาทิ ชุดดินไชยา (Cya)

๓) ที่ราบน้ำท่วมถึง (Flood plain) ที่ราบริมแม่น้ำหรือลำธาร หน้าฝนหรือหน้าน้ำ มักมีน้ำท่วมเป็นครั้งคราว เป็นสภาพพื้นที่ที่เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพา และมีตะกอนเพิ่มมากขึ้นหลังน้ำท่วม ส่วนของสันดินริมน้ำ (Levee) เป็นที่ดอน เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพาบริเวณริมฝั่งแม่น้ำเป็นสันนูนขนานไปกับริมฝั่งแม่น้ำ การระบายน้ำค่อนข้างดีถึงดี เนื้อดินค่อนข้างหยาบ อาทิ ชุดดินตาขุน (Tkn)

๔) ที่ราบตะกอนน้ำพา (Alluvial plain) เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลของแม่น้ำหรือลำน้ำสาขา วัตถุต้นกำเนิดดินเป็นตะกอนน้ำพา (Alluvium) มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบขนาดใหญ่สองฝั่งแม่น้ำแต่ละฝั่งอาจมีที่ราบแบบขั้นบันไดหรือตะพักได้หลายระดับ แบ่งเป็น

(๑) ตะพักลำนํ้าระดับต่ำ (Low terrace) เป็นที่ลุ่ม มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ ดินลึกมาก เนื้อดินอาจเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินทรายแป้งละเอียด สีเทา น้ำตาลปนเทา และน้ำตาล มีจุดประสีต่าง ๆ การระบายน้ำค่อนข้างเลวถึงเลว เช่น ชุดดินสายบุรี (Bu) ชุดดินสงขลา (Sng) เป็นต้น

(๒) ตะพักลำนํ้าระดับกลางและระดับสูง (Middle and high terrace) เป็นที่ดอน มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาด ดินตื้นถึงชั้นกรวดลูกรังถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบ ดินร่วนละเอียดหรือดินร่วนปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาลเหลือง น้ำตาลปนแดงไปจนถึงแดงการระบายน้ำดีปานกลางถึงดี เช่น ชุดดินลำภูรา (Ll) ชุดดินรือเสาะ (Ro) เป็นต้น

๕) ที่ลาดเชิงเขา (Piedmont) เขา (Hill) ภูเขา (Mountain) มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา ที่เกิดจากการที่หินผุพังสลายตัวอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายโดยแรงโน้มถ่วงของโลกในระยะทางใกล้ๆ และถูกควบคุมด้วยลักษณะของโครงสร้างทางธรณีวิทยา ส่วนใหญ่พบหินปะปนในหน้าตัดดินและลอยหน้า แบ่งตามลักษณะและชนิดของหินดังนี้

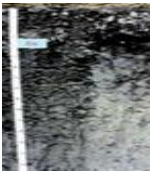
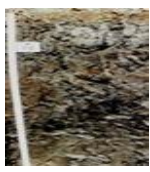
(๑) พัฒนาจากกลุ่มหินตะกอนหรือหินแปรเนื้อละเอียดหรือหินในกลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นหินดินดานและหินฟิลไลต์ ดินตื้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกปานกลาง เนื้อดินเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินเหนียวปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดง และน้ำตาลปนเหลือง การระบายน้ำดีพบเศษหินปะปนในหน้าตัดดินหรือบนผิวดิน เช่น ชุดดินนาทอน (Ntn) ชุดดินปากจั่น (Pac) เป็นต้น

(๒) พัฒนาจากหินอัคนีชนิดหินแกรนิต ดินตื้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบถึงดินร่วนปนชื้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดงถึงแดง การระบายน้ำดี เช่น ชุดดินฉลอง (Chl) ชุดดินคลองนกกระทุง (Knk) ชุดดินพังงา (Pga) เป็นต้น

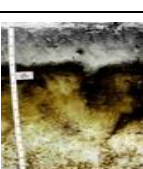
๖) พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ทรัพยากรดินมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่

ข้อมูลสภาพทรัพยากรดินของจังหวัดพังงาได้จากแผนที่กลุ่มชุดดินมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน ๒๒ กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ ๔ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม		
๓		ดินเหนียวสีเทาที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อย อาจพบชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลที่ไม่มัลลิกภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถันภายในความลึก ๑๕๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๕		ดินเหนียวสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
๖		ดินเหนียวสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางหรือเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๗		ดินเหนียวสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๑๓		ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีมัลลิกภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๑๗		ดินร่วนละเอียดสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๒๒		ดินร่วนหยาบสีเทาที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ ๔ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม		
๒๕		ดินตื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๙		ดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นดินสลับ เนื้อดินไม่แน่นอนชั้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินชั้น		
๒๖		ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินชั้น		
๓๒		ดินร่วนหรือดินทรายแป้งละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมแม่น้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๓๔		ดินร่วนละเอียดถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๓๙		ดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๒		ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๓		ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือสัณทรายชายทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ ๔ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่บนเขตดินชั้น		
๔๕		ดินตื้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๐		ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๑		ดินตื้นถึงชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๓		ดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้นลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๖๐		ดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา		
๖๒		พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ ๕ : แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๓	๘,๑๕๓	๒๖ D/๕๓C	๑,๔๓๖	๕๐B	๑,๑๔๐
๕	๓,๓๑๔	๒๖E	๖,๑๓๐	๕๐B/๕๑B	๓,๑๗๗
๖	๑๒,๓๒๓	๓๒	๔๑,๖๕๗	๕๐C	๖๑๑
๖sp	๔,๒๖๙	๓๒B	๑๘,๐๓๐	๕๐C/๕๑C	๘๓๒
๖sp/๒๖	๘๙๑	๓๔	๒๐,๓๐๐	๕๐D/๕๑D	๓๔๓
๗	๕,๒๑๒	๓๔B	๑๔,๗๒๐	๕๑B	๙๖๙
๑๓	๒๕,๓๑๖	๓๔B/๕๐B	๓,๒๘๔	๕๑C	๕๖๕
๑๗	๗,๓๓๔	๓๔C	๗,๘๕๐	๕๑D	๘๒๕

ตารางที่ ๕ : แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๑๗/๒๖B	๓,๘๘๙	๓๔C/๕๐C	๓,๒๐๕	๕๓	๗,๑๗๐
๑๗p	๓,๙๖๔	๓๔D/๕๐D	๑๗๗	๕๓B	๒๙,๙๘๗
๒๒	๓๙๙	๓๙	๓,๕๙๐	๕๓C	๔๗,๗๗๓
๒๕	๒,๗๓๖	๓๙B	๓,๘๐๕	๕๓D	๓๕,๒๐๗
๒๕/๓๔	๗,๒๕๓	๓๙C	๒,๗๗๒	๕๓E	๑๒,๖๒๗
๒๖	๓๖,๑๗๒	๓๙D	๗๖๐	๕๙	๒๘,๓๒๙
๒๖/๕๓	๙,๗๐๖	๔๒	๑๑,๕๐๖	๖๐	๑,๙๒๘
๒๖B	๑๐๓,๗๖๕	๔๒/๔๓	๑๘,๒๑๔	๖๒	๑,๓๖๒,๕๙๕
๒๖B/๕๓B	๑๔,๖๔๑	๔๓	๓๙,๗๔๓	M	๒๙๗
๒๖B/๕๓C	๓,๑๐๑	๔๕	๒๙๖	MC	๑,๘๓๖
๒๖B/๕๓D	๖๓๓๑๕	๔๕B	๕,๒๘๒	ML	๙๗,๕๓๙
๒๖C	๕๐๑๑๒๙	๔๕B/๕๓B	๒,๑๘๐	SP	๔๗๙
๒๖C/๕๓C	๑,๘๖๒	๔๕C	๒,๔๔๗	U	๑,๓๗๗
๒๖ D	๑๖,๘๘๓	๔๕C/๕๓C	๒,๖๑๒	W	๑๔๓,๓๒๔
				รวม	๒,๖๐๖,๘๐๙

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

หมายเหตุ : B = มีความลาดชัน ๒-๕ % C = มีความลาดชัน ๕-๑๒ % D = มีความลาดชัน ๑๒-๒๐ % E=มีความลาดชัน ๒๐-๓๕ %
P = มีการระบายน้ำเร็ว SP = มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว

ตารางที่ ๖ : แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เมืองพังงา	๑๓ ๒๕ ๕๙ ๖ ๑๗p ๕ ๑๗/๒๖B ๑๗ ๖sp/๒๖	๖๒ ๕๓C ๒๖B ๓๒ ๕๓B ๕๓D ๓๔B ๒๖C ๕๓ ๒๖B/๕๓B ๒๖ ๒๖D/๕๓C ๓๔ ๒๖D ๔๕C ๕๓E ๔๕B ๒๖B/๕๓D ๓๒B ๒๖E ๔๒ ๓๙B ๕๑D ๕๑C
ตะกั่วป่า	๑๓ ๕๙ ๖	๖๒ ๒๖B ๒๖C ๔๓๔๒/๔๓ ๒๖D ๕๓B ๓๔ ๕๓D ๒๖E ๕๓C ๒๖ ๓๒B ๓๔B ๔๕C/๕๓C ๓๒ ๓๙ ๔๕B ๕๐B/๕๑B ๕๓ ๕๐C/๕๑C ๔๒๔๕๕๓E
ตะกั่วทุ่ง	๑๓ ๕๙ ๗ ๑๗ ๖ ๓ ๖sp ๕ ๑๗/๒๖B	๖๒ ๒๖B ๒๖/๕๓ ๕๓C ๒๖C ๒๖ ๕๓D ๒๖B/๕๓D ๕๓B ๕๓E ๓๔C๒๖D ๔๓ ๓๔B/๕๐B ๓๔ ๒๖B/๕๓B ๓๔B ๕๓ ๓๔C/๕๐C ๒๖E ๕๐B/๕๑B ๔๒/๔๓ ๔๒ ๕๑C ๓๒ ๕๐C/๕๑C
ท้ายเหมือง	๑๓ ๕๙ ๖ ๑๗/๒๖B ๗ ๑๗p ๑๗	๒๖B ๓๒ ๒๖ ๒๖C ๔๓ ๕๓C ๒๖B/๕๓B ๕๓B ๓๔ ๓๔B ๒๖B/๕๓C ๓๒B ๓๔C ๔๒/๔๓ ๖๐ ๒๖D ๔๒ ๒๖C/๕๓C ๕๓E ๕๓ ๒๖E ๕๑B ๕๓D ๓๙ ๒๖/๕๓
กะปง	๕๙ ๖	๖๒ ๒๖B ๒๖C ๕๓D ๕๓C ๕๓E ๕๓B ๓๒ ๒๖B/๕๓B ๒๖D ๒๖C/๕๓C ๓๒B ๒๖E ๒๖ ๕๑B
ทับปุด	๑๓ ๒๕/๓๔ ๑๗ ๖sp ๕๙ ๖ ๑๗p๕ ๖sp/๒๖ ๒๕ ๗ ๒๒	๖๒ ๓๒ ๓๔ ๕๓C ๒๖ ๓๔B ๒๖B ๕๓B ๕๓ ๕๓D ๔๒ ๓๒B ๒๖B/๕๓C ๒๖C ๔๕B ๕๑B ๓๒B/๓๔B
คุระบุรี	๑๓ ๕๙ ๖ ๒๕	๖๒ ๒๖B ๔๓ ๓๒B ๓๒ ๒๖ ๔๒/๔๓ ๔๒ ๕๓C ๕๓B ๕๓D ๒๖C ๔๕B ๔๕B/๕๓B ๓๙B ๕๓E ๔๕C ๒๖D ๓๔ ๕๐B/๕๑B ๔๕C/๕๓C ๓๙ ๕๐B ๕๑D ๕๐C ๒๖B/๕๓B ๓๔B ๓๙C ๓๔C ๒๖E ๖๐ ๓๙D ๒๖C/๕๓C ๕๑C

ตารางที่ ๖ : แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย (ต่อ)

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เกาะยาว	๑๓ ๕๙	๖๒ ๓๙C ๓๔B ๓๔C ๓๔C/๕๐C ๓๙B ๔๓ ๔๒ ๕๓C ๓๙ ๕๓D ๕๓B ๕๓E ๓๙D ๓๔B/๕๐B ๕๐D/๕๑D ๒๖D ๓๔D/๕๐D ๒๖C ๒๖B/๕๓B ๓๔

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

ลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดินซึ่งแบ่งออกได้ ดังนี้

❖ หาดทรายและสันทราย (Beach ridges and sand dune) เกิดเป็นแนวยาวแคบๆขนานกับชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเกิดจากการกระทำของคลื่นหรือกระแสน้ำทะเลพัดพาเอาทรายไปกองทับถมไว้บริเวณเหนือหาดทรายทำให้เกิดเป็นสันทรายเตี้ยๆลักษณะของเนื้อดินเป็นดินทรายมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดความลาดชันประมาณ ๒-๔ % ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นสวนมะพร้าว

❖ บริเวณที่ลุ่มราบน้ำทะเลขึ้นถึง (Active tidal flat) ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลที่น้ำทะเลขึ้นถึงอยู่เป็นประจำส่วนใหญ่เกิดตามบริเวณปากแม่น้ำของอำเภอคุระบุรี ตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง ทับปุดและอำเภอเมืองพังงาเกิดจากการทับถมของตะกอนตามบริเวณปากแม่น้ำส่วนใหญ่เป็นตะกอนเนื้อละเอียด ดังนั้น ดินที่พบในบริเวณนี้จึงเป็นดินเลนหรือดินทรายปนเลนหรือดินเหนียวสีเทาและดินเค็มหรือดินเค็มกรดแผ่ เนื่องจากอิทธิพลของน้ำทะเลการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน

❖ บริเวณที่ราบตะกอนลำน้ำ (Alluvial plain) ประกอบด้วย * บริเวณที่เป็นสันดินริมน้ำ (Levee) เกิดจากแม่น้ำลำธารพาตะกอนมาทับถมในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำมีความลาดชันประมาณ ๒ - ๔ % ดินที่พบเป็นดินเนื้อละเอียดมีการระบายน้ำดีการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล

* บริเวณที่เป็นที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) ลักษณะเป็นที่ราบเรียบเกิดจากตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานานดังนั้นจึงทำให้ดินมีลักษณะเนื้อดินแตกต่างกันไปเช่น ดินเหนียว ดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียวปนทราย หรือดินร่วนเหนียวปนทราย เป็นต้น โดยทั่วไปมีการระบายน้ำเลวพบบริเวณอำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง การใช้ประโยชน์ของที่ดินใช้ทำนาข้าวและปลูกปาล์มน้ำมัน

* บริเวณที่เป็นลูกคลื่นของลานตะพักลำน้ำ (Old alluvial terrace) ลักษณะเป็นที่ดอนอยู่ถัดจากที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางเดินของแม่น้ำลำธารและการกัดเซาะของแม่น้ำลำธารในอดีต ทำให้ภูมิประเทศดังกล่าวเป็นเนินมีลักษณะคล้ายลูกคลื่นดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเนื้อหยาบหรือค่อนข้างเป็นทรายบางแห่งพบลูกรังปะปนอยู่ในชั้นดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารา มะพร้าว ไม้ผล และปาล์มน้ำมัน

* บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นที่เป็นพื้นที่เหลือค้างจากการกัดกร่อน (Erosional surface) บริเวณนี้เคยเป็นเนินเขาหรือภูเขามาก่อนต่อมาเกิดการกัดกร่อนตามธรรมชาติทำให้ผิวพื้นกลายเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะของดินในบริเวณนี้แตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินพื้นล่าง การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน

❖ บริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเขา (Foothill slope and hilly) ลักษณะพื้นที่เป็นเนินเขาเตี้ยๆ มีความลาดชัน ๑๖ - ๓๕ % ที่ดินส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินพื้นล่างหรือเกิดจากหินลาดเชิงเขา ส่วนใหญ่จะเป็นดินตื้นมีเศษหินปะปน การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นป่าไม้ธรรมชาติและปลูกยางพารา

❖ บริเวณที่เป็นภูเขาและเทือกเขา (Hills and mountains) เป็นภูเขาและเทือกเขาต่างๆ สลับซับซ้อน มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % เป็นทิวเขาตามแนวเหนือใต้และทางด้านทิศตะวันออก ได้แก่ ทิวเขาภูเก็ต ประกอบด้วยหินชนิดต่างๆ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร พืชพรรณที่ขึ้นอยู่เป็นป่าดิบชื้น

✦ ลักษณะดินบางบริเวณ

❖ ดินในตำบลกระ อำเภอกะบุรี ลักษณะดินเป็นดินลาดเชิงซ้อน เป็นสภาพพื้นที่ประกอบด้วยภูเขา และเทือกเขาที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๐ มักจะเกิดปัญหาการพังทลายของดิน

❖ ดินในตำบลเกาะพระทอง อำเภอกะบุรี ดินชุดนี้จัดเป็นดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน หรือดินทรายมีปริมาณธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มักจะเกิดปัญหาดินไม่อุ้มน้ำเพราะเป็นดินทรายจัดและเนื้อดินหยาบเป็นทรายจัด

❖ ดินในบริเวณตำบลบางม่วง อำเภอกะบุรี เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดีดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวด ดินชุดนี้มีปริมาณธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำมักจะเกิดปัญหาการสูญเสียหน้าดินและการพังทลายของดิน

❖ ดินในอำเภอกะบุรี ลักษณะดินเป็นดินลึกมีการระบายน้ำดี ดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ดินตอนล่างมีเนื้อดินเหนียวปนทรายหยาบปานกลางถึงปนทรายหยาบ มักจะเกิดปัญหาการกัดกร่อนผิวดินโดยเฉพาะบริเวณที่มีความลาดชันสูงเนื่องจากอัตราการไหลของน้ำบนผิวดินเร็ว

❖ ดินในตำบลนาเตย อำเภอกะบุรี ลักษณะดินเป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชั้นบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย ดินชุดนี้มีธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มีสมบัติทางกายภาพเลว เพราะเป็นดินทรายหยาบไม่มีโครงสร้างและมีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชุดนี้มักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำเนื่องจากดินไม่อุ้มน้ำ

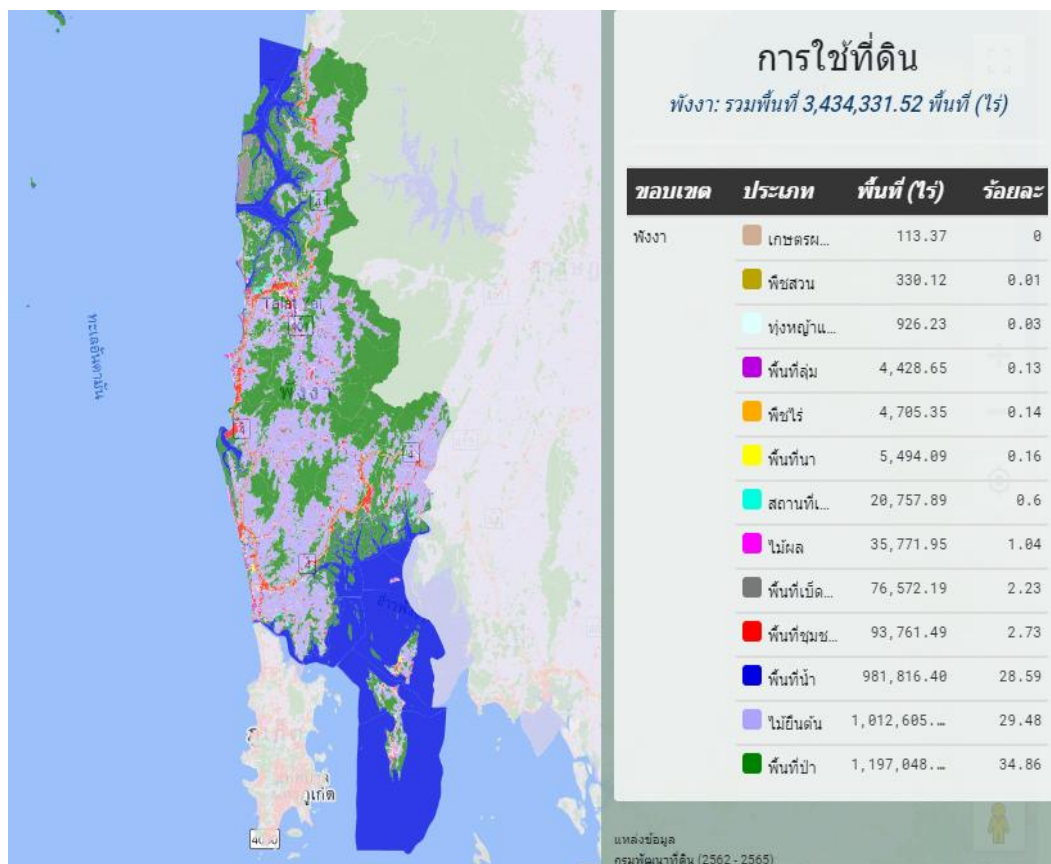
❖ ดินในตำบลพุน้ำ อำเภอกะบุรี เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดี มีการไหลบ่าของน้ำผิวดินเร็ว ดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายและมีปริมาณอนุภาคดินเหนียวเพิ่มขึ้นตามความลึก มักเกิดปัญหาดินมีการระบายน้ำค่อนข้างมากเนื่องจากเนื้อดินเป็นดินทราย

❖ สภาพการใช้ที่ดิน

สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา จากฐานข้อมูลแผนที่สภาพการใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน จากข้อมูลระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุกออนไลน์ (Agri Map Online) กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมพื้นที่ ๓,๔๓๔,๓๓๑.๕๒ ไร่ จำแนกได้เป็นพื้นที่ป่ามากที่สุด จำนวน ๑,๑๙๗,๐๔๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๖ ของจังหวัด รองลงมาเป็นไม้ยืนต้น จำนวน ๑,๐๑๒,๖๐๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔๘ ของจังหวัด และพื้นที่น้ำ จำนวน ๙๘๑,๘๑๖.๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๙ ของจังหวัด

ตารางที่ ๗ : แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา

ประเภท	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
พื้นที่ป่า	๑,๑๙๗,๐๔๘	๓๔.๘๖
ไม้ยืนต้น	๑,๐๑๒,๖๐๕	๒๙.๔๘
พื้นที่น้ำ	๙๘๑,๘๑๖.๔๐	๒๘.๕๙
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๙๓,๗๖๑.๔๙	๒.๗๓
พื้นที่เปิดเตล็ด	๗๖,๕๗๒.๑๙	๒.๒๓
ไม้ผล	๓๕,๗๗๑.๙๕	๑.๐๔
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๐,๗๕๗.๘๙	๐.๖
พื้นที่นา	๕,๔๙๔.๐๙	๐.๑๖
พืชไร่	๔,๗๐๕.๓๕	๐.๑๔
พื้นที่ลุ่ม	๔,๔๒๘.๖๕	๐.๑๓
ทุ่งหญ้าและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	๙๒๖.๒๓	๐.๐๓
พืชสวน	๓๓๐.๑๒	๐.๐๑
เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	๑๑๓.๓๗	๐
รวม	๓,๔๓๔,๓๓.๕๒	๑๐๐

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๖๒-๒๕๖๕) <http://agri-map-online.moac.go.th/>

ภาพที่ ๓ : แผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา

❖ ปัญหาทรัพยากรดิน

๑. ดินในจังหวัดพังงาเสื่อมสภาพจากการใช้ที่ดิน โดยเกษตรกรมีการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง การทำการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว อีกทั้งเกษตรกรมีการใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

๒. สภาพดินในบริเวณพื้นที่ที่เคยทำเหมืองแร่มาก่อน ดินเหมืองแร่ร้าง (Min spoil land) ซึ่งปัจจุบันได้เลิกกิจการไปแล้ว สภาพพื้นที่ประกอบไปด้วยขุมเหมืองที่เป็นบ่อน้ำลึกกองหิน กองทรายเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ มีลานกรวด หินทรายแผ่ไปทั่วบริเวณพื้นที่เนื่องจากถูกพัดพามาจากที่สูงบนเนินดินบริเวณนี้ นอกจากเป็นดินที่เสื่อมโทรมแล้วยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่น ทำให้ลำคลองตื้นเขิน เนื่องจากกรวด ดิน ทราย จะถูกพัดพาไปตกทับถม อีกทั้งทำให้เนื้อที่ป่าไม้ หรือพื้นที่ทำการเกษตรกรรมลดลง

๓. สภาพดินทรายจัด ดินเป็นทรายจัดจะมีปริมาณธาตุอาหารอยู่น้อยและมีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารต่ำมาก

๔. สภาพดินเลนเค็มชายทะเล บริเวณที่เป็นดินเลนเค็มชายทะเลจะมีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ ทำให้ดินไม่มีศักยภาพ ก่อให้เกิดกรดกำมะถัน เกิดก๊าซพิษไข่เน่า และก๊าซมีเทน ซึ่งเป็นอันตรายต่อพืชที่ปลูก พืชที่ปลูกมีการทรงตัวได้ต่ำ ทำให้พืชล้มง่าย เมื่อดินแห้งจะแปรสภาพเป็นดินกรดกำมะถันและเค็ม

๕. สภาพดินบนพื้นที่มีความลาดชัน บริเวณพื้นที่เกษตรที่มีความลาดชันมากมักจะเกิดการกร่อน มีผลทำให้ดินถูกชะล้างพังทลายได้ง่าย ทำให้ดินสูญเสียความอุดมสมบูรณ์บางบริเวณ อาจจะถูกกัดเซาะเป็นร่องลึกยากต่อการทำการเพาะปลูก

ตารางที่ ๘ : แสดงดินมีปัญหาจังหวัดพังงา

ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)
ดินตื้น	๑๐๗,๖๙๐
ดินทราย	๘๐,๕๓๑
ดินเค็ม	๓๒๑,๘๔๖
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	๑,๒๘๕,๘๘๐
รวม	๑,๗๙๕,๙๔๗

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน <http://agri-map-online.moac.go.th/>

๑.๑๒ ทรัพยากรน้ำ

❖ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

จังหวัดพังงา มีแม่น้ำห้วย ลำธาร คลอง ๓๕๗ สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ช่วงฤดูแล้ง ๓๓๗ สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว ๑๘๐ แห่ง แหล่งน้ำที่ใช้เป็นแหล่งน้ำดิบ เพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในปัจจุบันประกอบด้วยลำน้ำ ๖ สาย ได้แก่

๑.) คลองพังงา มีความยาวประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่า ในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านอำเภอเมืองที่ตำบลทุ่งคาโงก ตำบลนบบริง ตำบลถ้ำน้ำผุดและไหลลงสู่อ่าวพังงาที่บ้านท้ายช้าง เดิมคลองสายนี้เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือสำเภาแล่นเข้ามาติดต่อซื้อขายถึงตัวเมืองพังงา แต่ปัจจุบันลำน้ำมีลักษณะตื้นเขินและสภาพน้ำค่อนข้างขุ่นตลอดปี

๒) คลองตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่า ในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านตำบลเหลของอำเภอกะปง และตำบลต่างๆ ในอำเภอตะกั่วป่า ได้แก่ ตำบลตำตัว ตำบลบางไทร ตำบลโคกเคียน ตำบลตะกั่วป่า และตำบลบางนายสี และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้ในอดีตเคยเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือแล่นเข้าไปถึงอำเภอกะปงได้ แต่ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน และน้ำขุ่น เช่นเดียวกับคลองพังงา นอกจากนี้ยังทำให้เกิดน้ำท่วมในเขตอำเภอตะกั่วป่าเป็นประจำในช่วงฤดูฝนตกหนัก

๓) คลองนางย่อน มีความยาวประมาณ ๒๔ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาพระหมี่ และเขาพ่อตาหลวงแก้ว ในเขตตำบลกระ อำเภอบูรี ไกล่แนวเขตจังหวัดระนองไหลผ่านบ้านกลาง บ้านนางย่อน บ้านทุ่งนา ตำบลกระ อำเภอบูรี และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สำคัญ

๔) คลองนาเตย มีความยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาโดนไทร เขาหม่น และเขาโดนตื้น ไหลผ่านบ้านคลองปริง บ้านดอนอิฐ บ้านนาเตย ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามันบริเวณบ้านท่าแดง ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ปัจจุบันคลองสายนี้ใช้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนฝ่ายคลองนาเตย

๕) คลองถ้ำ มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากเขาสะแกเพิงเขาวังกอ ไหลผ่านบ้านถ้ำ ตำบลถ้ำ บ้านบางจัน บ้านบางหมักนอก ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง และไหลลงสู่อ่าวพังงา ปัจจุบันคลองสายนี้เป็นแหล่งต้นน้ำของโครงการฝ่ายคลองถ้ำ ตำบลตากแดด อำเภอเมือง

๖) คลองลำไทรมาศ มีความยาวประมาณ ๒๓ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาตำหนอน ไหลผ่านบ้านนาหลวง บ้านไทรมาศ และรวมกับคลองมะรุ่ย ไหลลงสู่อ่าวพังงาในเขตตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด คาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีแหล่งน้ำที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คือ คลองลำรู่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จากนั้นรวมกับคลองทุ่งมะพร้าวที่บ้านห้วยไผ่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน

❖ สภาพลุ่มน้ำและการแบ่งลุ่มน้ำ

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ ๓ ลุ่มน้ำ (ตามการแบ่งลุ่มน้ำหลักของประเทศไทยโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ) โดยมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญแยกตามลุ่มน้ำต่างๆ ดังนี้

- **ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน** ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อยหลาย ๆ ลุ่มน้ำรวมกัน โดยลุ่มน้ำย่อยต่างๆเป็นลุ่มน้ำขนาดเล็กซึ่งมีลำน้ำสายสั้นๆไหลจากเทือกเขาทางทิศตะวันออกไหลลงทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ลำน้ำย่อยที่สำคัญของลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน ได้แก่ คลองเส็ดตะกวอด คลองระนอง คลองเกาะก่า คลองหงาว คลองบางหนาน คลองฝรั่ง คลองราชกรูด คลองลาวนอน คลองของ คลองม่วงกลาง คลองกะเปอร์ คลองบางบอน คลองนาคา คลองบางกล้วย คลองกำพวน คลองเตรียม คลองหลังทุ่งนางดำ และคลองนางย่อน โดยคลองย่อยต่างๆ ดังกล่าวบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดระนองและบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดพังงา

- **ลุ่มน้ำสาขาคลองตะกั่วป่า** คลองตะกั่วป่ามีความยาวลำน้ำทั้งสิ้นประมาณ ๓๐ กิโลเมตร โดยมีลำน้ำย่อยที่สำคัญของคลองตะกั่วป่า ได้แก่ คลองรณณีย์ คลองกะปง คลองปลายวา คลองปี คลองลัดท่าชี และคลองปากเกาะ ซึ่งคลองต่างๆ ดังกล่าว ไหลลงสู่คลองตะกั่วป่าโดยตรง

- **ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒** ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อยหลายลุ่มน้ำ โดยลุ่มน้ำย่อยแต่ละลุ่มน้ำเป็นลุ่มน้ำย่อยขนาดเล็กมีลำน้ำสายสั้นๆไหลลงสู่ทะเลอันดามันโดยตรง ลำน้ำย่อยที่สำคัญ ได้แก่ คลองลำรูใหญ่ คลองทุ่งมะพร้าว คลองหินลาด คลองนาแฝก คลองหล่ออยู่ คลองย่านซื่อ คลองเขาน้ำตก คลองเกาะปันหยี คลองพังงาและคลองบางกัน ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒ เป็นลุ่มน้ำสาขาที่มีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดพังงาและบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดกระบี่

ตารางที่ ๙ : แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดพังงา

รหัสลุ่มน้ำ	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่รับน้ำ (ตร.กม.)
๒๕.๐๓	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน	๑,๐๗๕
๒๕.๐๔	คลองตะกั่วป่า	๘๓๖
๒๕.๐๕	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒	๒,๒๖๐
รวมกลุ่มลุ่มน้ำสาขาพังงา		๔,๑๗๑

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเลขาธิการลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดพังงา)

❖ แหล่งน้ำบาดาลและบ่อบาดาล

แหล่งน้ำบาดาลในจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยน้ำบาดาลที่ถูกกักเก็บอยู่ภายใต้ตะกอนหินร่วน และหินแข็ง ซึ่งสามารถแบ่งย่อยในชั้นรายละเอียดได้ดังนี้ คือ

๑) แหล่งน้ำบาดาลในตะกอนหินร่วน (Unconsolidated Aquifers) มี ๓ ประเภท

๑.๑) ชั้นหินให้น้ำทรายชายหาด (Beach sand Aquifers : Qbs) พบบริเวณเกาะคอเขา ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๕ - ๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ระดับน้ำบาดาลปกติในแหล่งน้ำบาดาลประเภทนี้โดยเฉลี่ย ๑-๒ เมตร

๑.๒) ชั้นหินให้น้ำตะกอนน้ำพา (Floodplain Aquifer : Qfd) พบตามบริเวณชายฝั่ง ปัจจุบันบางส่วนวางตัวอยู่ภายใต้ตะกอนทรายชายหาด และป่าชายเลน ความลึกโดยประมาณของชั้นหินให้น้ำประเภทนี้อยู่ในช่วง ๑๐ - ๔๐ เมตร ปริมาณน้ำที่พัฒนาได้อยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่ อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ยกเว้นบางบริเวณของตำบลโคกกลอย และตำบลนาเตย ของอำเภอย้ายเหมือง ที่มีค่า TDS อยู่ระหว่าง ๕๐๐-๑,๕๐๐ มก./ล.บางบริเวณอาจมากกว่า ๑,๕๐๐ มก./ล.

๑.๓) ชั้นหินให้น้ำตะกอนเศษหินเชิงเขา (Colluvium Aquifers : Qcl) น้ำบาดาล ในตะกอนเศษหินเชิงเขาพบแผ่กระจายค่อนข้างน้อยในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่จะพบในบริเวณที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบระหว่างภูเขา และระหว่างที่ราบภูเขาเตี้ย ได้แก่ พื้นที่ราบของตำบลแม่นางขาว และตำบลบางวัน อำเภอกะบุรี ตำบลบางม่วง ตำบลโคกเคียน ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ที่ราบเชิงเขาของ ตำบลลำภี ตำบลบางทอง ตำบลโคกกลอย อำเภอย้ายเหมือง นอกจากนั้นยังพบเป็นแนวแคบ ๆ บริเวณตำบลกระโสม และ ตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง ปริมาณน้ำเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม. บางบริเวณอยู่ในช่วง ๑๐-๒๐ ลบม./ชม. และบางแห่งที่มีความหนาแน่นอาจได้มากกว่า ๒๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

๒) แหล่งน้ำบาดาลในหินแข็ง (Consolidated Rocks)

๒.๑) ชั้นหินให้น้ำตะกอนกึ่งหินแปร (Meta-sedimentary Aquifers : Cms) พบเกือบทุกอำเภอ ยกเว้นในพื้นที่อำเภอเกาะยาว เท่านั้น ปริมาณน้ำที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ ๒-๕ ลบม./ชม. ยกเว้นพื้นที่ตำบลแม่นางขาว อำเภอกระบุรี ตำบลลำภี อำเภอท้ายเหมือง ตำบลโคกเคียน ตำบลท่านา และเทศบาลกะปง ซึ่งมีปริมาณ ๑๕-๓๕ เมตร

๒.๒) ชั้นหินให้น้ำหินปูนอายุเพอร์เมียน (Permian limestone Aquifers : Pc) พบชั้นหินให้น้ำประเภทนี้บริเวณรอยต่อระหว่าง อำเภอเมืองกับ อำเภอทับปุด และพบที่ ตำบลทับปุด ตำบลบ่อแสน ตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๔ เมตร ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย ๒ - ๕ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้นบางแห่งที่มีพื้นที่ติดทะเลอาจได้น้ำกร่อยถึงน้ำเค็ม

๒.๓) ชั้นหินให้น้ำลำปาง (Lampang Aquifers : TRlp) พบอยู่ที่เกาะหมากน้อยเท่านั้น ไม่มีข้อมูลการเจาะพัฒนาน้ำบาดาลในหินประเภทนี้

๒.๔) ชั้นหินให้น้ำโคราชตอนล่าง (Lower Khorat Aquifers : TR-Jlk) พบอยู่ที่อำเภอเกาะยาว ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ ๑-๓ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำดี

๒.๕) ชั้นหินให้น้ำหินอัคนี (Granitic Aquifers:Gr) พบกระจายอยู่ทั่วไปในเกือบทุกอำเภอ ในจังหวัดพังงา ยกเว้น อำเภอเกาะยาว ศักยภาพในการให้น้ำของหินชนิดนี้ค่อนข้างต่ำ หรือในบางบริเวณที่ไม่มีศักยภาพในการให้น้ำเลย น้ำถูกกักเก็บอยู่ในรอยแตก รอยแยกรอยเลื่อน และในบริเวณหินผุ ความลึกของชั้นน้ำประมาณ ๑๐-๒๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า ๒ ลบม./ชม. ยกเว้นบางบริเวณที่มีรอยแตกขนาดใหญ่ และรอยแตกต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้าง ได้น้ำอยู่ในช่วง ๒-๑๐ ลบม./ชม. น้ำที่ได้มีคุณภาพดี

ศักยภาพแหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดพังงา จากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดพบว่าแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่คือแหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วน ที่พบกระจายทั่วไปในพื้นที่จังหวัด ประกอบไปด้วยแหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาดที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ตั้งแต่ ๒ - ๖ เมตร ปริมาณน้ำ ๕ - ๑๐ ลบม./ชม. ชั้นตะกอนนำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ตั้งแต่ ๒๐ - ๔๐ เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง ๕-๑๕ ลบม./ชม. รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ระหว่าง ๑๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำ ๑๐-๒๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูงในเกือบทุกพื้นที่ บริเวณพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเล เช่น บริเวณอำเภอเมือง อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอตะกั่วทุ่ง จะพบว่าปริมาณน้ำเค็มจากทะเล รุกล้ำเข้ามาในชั้นน้ำบาดาล จากผลวิเคราะห์ทางเคมีของบ่อบาดาลในบริเวณดังกล่าว พบว่ามีปริมาณคลอไรด์และปริมาณความกระด้างสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดอีกชนิดหนึ่งก็คือ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินปูน ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอทับปุด สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ๒๐ - ๕๐ เมตร จนถึงระดับลึก ๑๐๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๕ - ๒๐ ลบม./ชม. และบางบริเวณมีปริมาณน้ำมากกว่า ๒๐ ลบม./ชม. แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลหินตะกอนกึ่งหินแปรอายุคาร์บอนิเฟอรัส รวมทั้งหินแปรอายุไซลูเรียน - ดีโวเนียน ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในเกณฑ์ ๑๐ - ๔๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในช่วง ๒ - ๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดีแต่ปริมาณเหล็กในน้ำสูง แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินตะกอนชุดโคราชตอนล่าง หินตะกอนชุดลำปาง และหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาล อยู่ในช่วง ๑๐ - ๓๕ เมตร

ปริมาณน้ำส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า ๒ ลบม./ชม. ยกเว้นบริเวณที่หินผุหรือมีโครงสร้างทางธรณีวิทยาประเภทรอยแตก รอยแยก หรือรอยเลื่อน ขนาดใหญ่พาดผ่านก็จะได้ปริมาณน้ำมากขึ้น คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณหลักในน้ำค่อนข้างสูง

บ่อน้ำบาดาลในจังหวัดพังงา แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ

๑) บ่อน้ำบาดาลที่เจาะโดยหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น กรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการ กรมอนามัย ซึ่งบ่อน้ำบาดาลเหล่านี้เจาะเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภคของราษฎรในท้องถิ่นทุรกันดารและราษฎรทั่วไป ในจังหวัดพังงา รวมประมาณ ๗๗๑ บ่อ

๒) บ่อน้ำบาดาลของเอกชนที่ต้องดำเนินการตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๘) ลงวันที่ กันยายน ๒๕๓๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ เรื่อง กำหนดเขตน้ำบาดาล และความลึกของบ่อน้ำบาดาล รายละเอียดที่ได้ดำเนินการมา ดังนี้

* มีการออกใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล จำนวน ๑๒๐ บ่อ แยกตามลักษณะการใช้น้ำ

- ใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค จำนวน ๑๖ บ่อ
- ใช้เพื่อธุรกิจ (อุตสาหกรรม) จำนวน ๙๘ บ่อ
- ใช้เพื่อการเกษตรกรรม จำนวน ๖ บ่อ

ตารางที่ ๑๐ : แสดงแหล่งน้ำในจังหวัดพังงาแยกรายอำเภอ

ประเภท	อำเภอ								รวม	หน่วยนับ
	เมือง	เกาะยาว	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	ท้ายเหมือง		
แม่น้ำ ห้วย คลอง	๕๘	๒๑	๖๒	๙๔	๖๙	๕๒	๖๐	๘๔	๕๐๐	สาย
หนอง บึง	๔๒	๑๙	๓๗	๖๘	๖๙	๓๑	๓๘	๕๖	๓๖๐	แห่ง
อ่างเก็บน้ำ	๔๐	๑๙	๒๑	๖๗	๕๐	๓๑	๓๘	๔๘	๓๑๔	แห่ง
ฝาย	๔๐	๑๘	๒๗	๗๑	๕๑	๓๔	๔๐	๔๙	๓๓๐	แห่ง
สระ	๔๑	๑๙	๓๒	๗๐	๕๑	๓๗	๖๔	๔๘	๓๖๒	แห่ง
บ่อน้ำบาดาล	๙๗	-	๕๕	๙๕	๑๒๙	๘๒	๗๙	๑๔๔	๖๘๑	บ่อ
บ่อน้ำตื้น	๔๔	๓๒	๒๖	๘๓	๕๗	๓๕	๕๕	๖๗	๓๙๙	บ่อ
ประปาชนบท	๔๔	๑๘	๒๓	๗๕	๖๔	๓๕	๓๙	๕๔	๓๗๑	แห่ง
โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๔๐	๑๗	๒๑	๖๗	๕๐	๓๒	๓๗	๕๑	๓๑๕	แห่ง

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเลขาธิการลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดพังงา)

๑.๑๓ ทรัพยากรป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑,๑๑๑,๐๕๘.๖๙ ไร่ จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ ดังนี้

- ป่าบก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขาและป่าไผ่ ที่มีสภาพป่าแน่นทึบ มีเรือนยอดชิดกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่านานาชนิด มีเนื้อที่รวมกัน ๘๑๕,๘๙๘.๐๖ ไร่

- ป่าชายเลน จังหวัดพังงามีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ด้านฝั่งทะเลอันดามัน มีเนื้อที่รวมกันทั้งสิ้น ๒๗๔,๔๐๑.๑๔ ไร่

การจำแนกป่าไม้เชิงวิชาการ

ป่าไม้ในประเทศไทยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ ป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ (Evergreen Forest) กับป่าประเภทที่ผลัดใบ (Deciduous Forest) สำหรับท้องที่จังหวัดพังงามีความชุ่มชื้นสูง พืชพรรณต่างๆ ไม่มีฤดูกาลสำหรับการผลัดใบหรือทิ้งใบจนหมดทั้งต้น ดังนั้นจึงจัดเป็นป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ โครงการจัดทำแผนที่ป่าไม้โดยภาพถ่ายดาวเทียม กรมป่าไม้ โดยการสำรวจและวิเคราะห์ของมหาวิทยาลัยมหิดลรายงานว่าการแปลงภาพถ่ายดาวเทียม Thaicote และ Landsat ๘ มาจัดทำแผนที่ป่าไม้ของประเทศไทยปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ ปรากฏว่า มีเนื้อที่ป่าเหลืออยู่ ๑๐๒,๔๘๘,๓๐๒.๑๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๘ ของพื้นที่ประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ (๑๐๒,๑๕๖,๓๕๐.๕๑ ไร่) เนื้อที่ ๓๓๑,๙๕๑.๖๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๓ ในส่วนของจังหวัดพังงามีเนื้อที่ ๑,๑๑๑,๑๓๙.๓๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๕ ของพื้นที่จังหวัด (อันดับสี่ของภาคใต้) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ (๑,๑๑๑,๐๕๘.๖๙ ไร่) เนื้อที่ ๘๐.๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๒๖ เนื่องจากการวิเคราะห์และจำแนกข้อมูลชนิดป่าละเอียดขึ้นจากเดิมที่จำแนกรวมเป็นพื้นที่ป่าไม้ แต่ปัจจุบันจำแนกละเอียดขึ้นเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๑๗ ชนิด ที่พบในท้องที่จังหวัด ๖ ชนิด ได้แก่

๑) ป่าดงดิบ หรือป่าดิบ (Moist Evergreen Forest) มีเนื้อที่ ๗๙๗,๕๘๒.๑๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒๓.๒๒ ของพื้นที่จังหวัด หมายถึงป่าไม่ผลัดใบที่มีปริมาณน้ำฝน ๑,๗๐๐-๓,๑๐๐ มิลลิเมตรหรือมากกว่า ดินลึก มีความชื้นในดินค่อนข้างสูงสม่ำเสมอตลอดทั้งปี พรรณไม้เด่นของเรือนยอดชั้นบนเป็นพรรณไม้วงศ์ยาง (Dipterocarpaceae) สูงมากกว่า ๓๐ เมตร เรือนยอดชั้นรองต่อเนื่องลงถึงพื้นดิน พรรณไม้อื่นๆ เช่น ตะเคียน เทพทาร์ มังตาล ตาเสือ ฯลฯ สำหรับไม้พื้นล่างส่วนใหญ่จะเป็นไม้ไผ่ เตย หวาย ระกำ และเถาวัลย์นานาชนิด

๒) ป่าชายเลน (Mangrove Forest) มีเนื้อที่ ๒๗๑,๗๑๙.๑๖ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๙๑ ของพื้นที่จังหวัด หมายถึง ป่าไม่ผลัดใบที่พบตามพื้นที่ดินเลนริมฝั่งทะเลแถบน้ำกร่อยหรือน้ำทะเลท่วมถึง โดยเฉพาะปากแม่น้ำ พรรณไม้มีการปรับตัวให้ขึ้นได้ในพื้นที่ที่มีน้ำเค็มบนดินเลนที่อ่อนนุ่มและขาดออกซิเจน มีน้ำขึ้นและน้ำลง มีรากค้ำยัน/รากหายใจ/รากพุดอง พรรณไม้ดัชนี เช่น ไม้โกงกางใบเล็ก ไม้โกงกางใบใหญ่ ถั่วขาว ถั่วดำ ตะบูน พังกาหัวสุม ฯลฯ ไม้พื้นล่างประกอบด้วย ประดู่ทะเล เหงือกปลาหมอ ปอทะเล ฯลฯ

จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด ส่วนพื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ มีเนื้อที่ ๒๗๔,๘๖๘.๗๕ ไร่ ต่อมามติคณะรัฐมนตรี ๒๒ สิงหาคม, ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ กำหนดให้พื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเดิม และพื้นที่นอกชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่เขตอนุรักษ์ยกเว้นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์อยู่เดิม รวมเนื้อที่ ๓๖๕,๙๔๑.๕๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๕๖

๓) ป่าชายหาด (Beach Forest) เนื้อที่ ๓๘,๙๘๕.๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๑๔ หมายถึง สังคมพืชชายหาด เป็นป่าไม่ผลัดใบ พบตามชายฝั่งทะเลที่เป็นหาดทราย หรือโขดหิน หรือหาดทรายที่ยกตัวสูงขึ้น ดินเค็ม น้ำทะเลไม่ท่วมและได้รับอิทธิพลของไอเค็มจากทะเล สภาพป่าโปร่ง ส่วนมากเป็นไม้ต้นขนาดเล็ก ไม้ที่มีขนาดใหญ่มักแตกกิ่งต่ำระเกะระกะ เรือนยอดแผ่กว้าง ต้นค่อนข้างเตี้ย ลำต้นและกิ่งคดงเนื่องจากแรงลมพรรณไม้ดัชนี เช่น สนทะเล หูกวาง กระติง หลุมพอทะเล จิก ทะเล เตยทะเล ผักบู่ทะเล ฯลฯ

๔) สังกมพืชลานหิน (Vegetation on Pen Rock Platform) เนื้อที่ ๑,๔๓๖.๗๗ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๔ หมายถึง พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นลานหิน มักเป็นหินทราย มีพรรณไม้ขนาดเล็กโดยเฉพาะไม้ล้มลุกขึ้นอยู่

๕) ป่าที่ฟื้นฟูตามธรรมชาติ (Secondary Forest) เนื้อที่ ๑,๐๐๒.๐๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๓ หมายถึง ป่ารุ่นหรือป่าที่ถูกครอบงวน มีการเปลี่ยนแปลงจากป่าที่สมบูรณ์เป็นป่าที่ถูกครอบงวน มีต้นไม้ขนาดเล็กถึงขนาดกลางอยู่ในระยะฟื้นฟูตาม ธรรมชาติ

๖) ป่าพรุ (Peat Swamp Forest) เนื้อที่ ๓๓๓.๐๒ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๑ หมายถึง ป่าไม้ผลัดใบที่พบตามที่ลุ่มใกล้ชายฝั่งทะเล มีน้ำจืดท่วมขังเป็นเวลานาน บางครั้งน้ำอาจแห้งแต่ดินยังคงชื้นจัด ดินเป็นกรด เนื่องจากมีซากใบไม้และเศษพืชทับถมเป็นชั้นหนา ๐.๕ - ๒ เมตร พรรณไม้มีการปรับตัวโดยมีรากค้ำยัน โคนต้นมีพูพอน รากหายใจ พรรณไม้ดัชนี เช่น ขี้หนอนพรุ สะเดียว หลุมผี ฯลฯ บริเวณชายป่าหรือป่าพรุที่ถูกครอบงวน เช่นเสม็ด เทียน ฯลฯ

การจำแนกป่าไม้เชิงกฎหมาย พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงา สามารถนำมาจำแนกในเชิงกฎหมายได้ ๕ กลุ่ม ดังรายละเอียดของกลุ่มป่าไม้ แต่ละกลุ่ม สรุปได้ดังนี้

๑) ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี (Permanent Forest) คือพื้นที่ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ให้รักษาไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้ของชาติ หลังจากสำรวจข้อมูลดิน การถือครอง การใช้ประโยชน์ที่ดินแล้ว คณะกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบพื้นที่ป่าไม้ถาวรที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมและใช้ประโยชน์อย่างอื่น ในส่วนของจังหวัดมีป่าไม้ของชาติจำนวน ๖๗ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๒,๐๓๓,๑๖๒.๔๙ ไร่ หลังจากสำรวจที่ดินแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๑, ๒๐ กันยายน ๒๕๓๗ และ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๗ จำนวน ๔ ป่า, ๕๖ ป่า และ ๑ ป่า ตามลำดับรวมจำนวน ๖๑ ป่า โดยต่อมาเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติประมาณ ๔๓๔,๙๘๑.๐๐ ไร่ มอบให้คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาตินำไปดำเนินการประมาณ ๑๘๖,๑๕๐.๐๐ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าไม้ถาวร และป่าไม้แห่งชาติ รวมจำนวน ๖๗ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๒๔๘,๘๓๑.๐๐ ไร่

๒) ป่าสงวนแห่งชาติ (National Reserved Forest) หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติพ.ศ.๒๕๐๗ จากกฎกระทรวงระหว่างปี พ.ศ.๒๕๐๑ - ๒๕๒๙ ได้กำหนดพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงาไว้เป็นป่าสงวนแห่งชาติรวมจำนวน ๗๓ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๐๕,๔๒๖.๕๐ ไร่ และกรมป่าไม้ได้ดำเนินการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐,๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ ในท้องที่จังหวัดพังงา เนื้อที่ ๑,๕๑๔,๑๘๗.๐๐ ไร่ มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ๑๒๓,๗๑๗.๕๐ ไร่ คงเหลือ ๑,๓๘๑,๗๐๙.๐๐ ไร่ ดังนี้

๒.๑) เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Conservation Zone or Zone C) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่ กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษา การวิจัย นันทนาการของประชาชนและความ มั่นคงของชาติมีเนื้อที่ ๙๐๒,๘๐๐.๐๐ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมาย เนื้อที่ ๓๐๗,๘๖๐.๐๐ ไร่ และพื้นที่ป่า เพื่อการอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีเนื้อที่ ๕๙๔,๙๔๐.๐๐ ไร่

๒.๒) เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Economic Zone or Zone E) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อผลิตไม้และของป่า รวมถึงพื้นที่เศรษฐกิจตามนโยบายมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่เพื่อการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่ประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างทรัพยากรป่าไม้กับทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ มีเนื้อที่ ๖๐๒,๗๖๒.๐๐ ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก.พังงา นำไปปฏิรูปที่ดินได้เนื้อที่ ๑๑๗,๖๙๐.๖๐ ไร่ ดังนั้นคงเหลือ พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เนื้อที่ ๔๘๕,๐๗๑.๔๐ ไร่

๒.๓) เขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Agricultural Zone or Zone A) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีสมรรถนะที่ดินเหมาะสมต่อการเกษตร หรือมีศักยภาพสูงในการพัฒนาด้านการเกษตรตามผลการจำแนกสมรรถนะที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินรัฐสามารถพัฒนาความเป็นอยู่ของราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเนื้อที่ ๘,๖๒๕.๐๐ ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก.พังงา นำไปปฏิรูปที่ดินได้เนื้อที่ ๖,๐๒๖.๙๐ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร เนื้อที่ ๒,๕๙๘.๑๐ ไร่

๓) อุทยานแห่งชาติ (National Park) หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติพ.ศ.๒๕๐๔ จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติจำนวน ๗ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๗๒๒,๔๗๗.๐๐ ไร่ ประกอบด้วย

๓.๑) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา (ปี ๒๕๒๔) เนื้อที่ ๒๕๐,๐๐๐.๐๐ ไร่

๓.๒) อุทยานแห่งชาติศรีพังงา (ปี ๒๕๓๑) เนื้อที่ ๑๕๓,๘๐๐.๐๐ ไร่

๓.๓) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์(ปี ๒๕๒๔, ๕๐) เนื้อที่ ๘๘,๒๘๒.๐๐ ไร่

๓.๔) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน (ปี ๒๕๒๕, ๔๑) เนื้อที่ ๘๗,๕๐๐.๐๐ ไร่

๓.๕) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง(ปี ๒๕๒๙) เนื้อที่ ๔๕,๐๐๐.๐๐ ไร่

๓.๖) อุทยานแห่งชาติเขาลัก - ลำรู่ (ปี ๒๕๓๔) เนื้อที่ ๗๘,๑๒๕.๐๐ ไร่

๓.๗) อุทยานแห่งชาติแหลมสน (ปี ๒๕๒๖) เนื้อที่โดยรวม ๑๙๖,๘๗๕.๐๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตจังหวัดพังงาเนื้อที่ ๑๙,๗๗๐.๐๐ ไร่ ส่วนที่เหลืออยู่ในเขตจังหวัดระนอง

๔) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (Wildlife Sanctuary) คือบริเวณพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ ในท้องที่จังหวัดพังงาได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนปริวรรต ท้องที่อำเภอเมืองพังงา,กะปง,ทับปุด เนื้อที่ประมาณ ๑๓๘,๗๑๒.๕๐ ไร่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เตรียมการประกาศเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (Non-Hunting Area) หมู่เกาะระ - เกาะพระทอง ท้องที่อำเภอกระบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑๐๓,๘๕๑.๐๐ ไร่ รวม ๒ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๒๔๒,๕๖๓.๕๐ ไร่

๕) วนอุทยาน (Forest Park) เป็นพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงาม มีจุดเด่นที่น่าสนใจอันควรแก่การรักษาไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อการศึกษาของประชาชนเช่นเดียวกับอุทยานแห่งชาติแต่มีขนาดเล็กกว่าจังหวัดพังงามีวนอุทยาน จำนวน ๒ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๕๖๔.๒๕.๐๐ ไร่ ประกอบด้วย

๕.๑) วนอุทยานสระนางมโนราห์ จังหวัดได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี ๒๕๑๙ ต่อมาโอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี ๒๕๒๓ และกรมอุทยานแห่งชาติในปี ๒๕๔๕ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาตอยและป่านางหงษ์ ท้องที่ตำบลบึงบอง อำเภอเมืองพังงา เนื้อที่ ๑๘๐.๐๐ ไร่

๕.๒) วนอุทยานน้ำตกธารมัญ จังหวัดได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี ๒๕๑๙ ต่อมาโอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี ๒๕๒๖ และกรมอุทยานแห่งชาติในปี ๒๕๔๕ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขาโตนดิน ท้องที่ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง เนื้อที่ ๓๘๔.๒๕ ไร่

ที่มาข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๑ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๑	ป่าเลนโครงการกึ่ง อ.กระบี่แปลงที่สาม	บางวัน,กระบะ	กระบี่	๗๔,๑๓๗
๒	ป่าทุ่ง	เกาะพระทอง	กระบี่	๕,๙๕๐
๓	ป่าทุ่งนาดีและป่าควนปากเตรียม	กระบะ	กระบี่	๒,๒๒๕
๔	ป่าเลนโครงการอำเภอกระบี่แปลงที่หนึ่ง	เกาะพระทอง	กระบี่	๖๓,๓๕๐
๕	ป่าเกาะระ	เกาะพระทอง	กระบี่	๑๒,๑๘๗
๖	ป่าเกาะเกาะ	กระบะ	กระบี่	๑๗,๐๖๒
๗	ป่าเขาบ่อไทร	บางวัน	กระบี่	๑๘,๙๑๘
๘	ป่าเทือกเขาแม่น้ำนางขาว	กระบะ,บางวัน	กระบี่	๒๖,๔๔๒
๙	ป่าเทือกเขามสวแปลงที่สอง	กระบะ	กระบี่	๓,๙๑๓
๑๐	ป่าหมู่เกาะสุรินทร์	เกาะพระทอง	กระบี่	๒๐,๕๙๔
๑๑	ป่าเทือกเขามสว	กระบะ,บางวัน, บางนายสี	กระบี่, ตะกั่วป่า	๒๐๕,๔๐๑ (๑๑,๔๐๕)
๑๒	ป่าหัวเขา	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๑,๐๐๐
๑๓	ป่าเขาพระพิชัย	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๗,๘๓๕
๑๔	ป่าเทือกเขาหลักและป่าเขาโตน	บางม่วง,บางไทร,ตำตั่ว,คึกคัก	ตะกั่วป่า	๘๙,๕๙๐
๑๕	ป่าเทือกเขาบางปรึกและป่าบางอี	บางนายสี,โคกเคียน,ตำตั่ว	ตะกั่วป่า	๒๔,๒๗๕
๑๖	ป่าเขาม้างและป่าเขาบางเต่า	บางไทร,บางม่วง,บางนายสี	ตะกั่วป่า	๔,๒๕๐
๑๗	ป่าควนถ้ำและป่าบางกรัก	บางนายสี	ตะกั่วป่า	๑,๕๑๙
๑๘	ป่าเลนโครงการอ.ตะกั่วป่าและป่าเขาบางนายสี	บางนายสี	ตะกั่วป่า	๖๐,๒๕๐
๑๙	ป่าเลนคลองบางปอ	บางนายสี,บางม่วง	ตะกั่วป่า	๑,๔๔๓
๒๐	ป่าชายทะเลเขาหลัก	คึกคัก	ตะกั่วป่า	๔๑๒
๒๑	ป่าเลนโครงการอ.กระบี่	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๔,๗๒๕
๒๒	ป่าเขาบางแก้ว ป่าเขาบางเคียนและป่าควนหินดาน	ตำตั่ว, เหมาะ,ท่านา	ตะกั่วป่า, กะปง	๘๒ (๑๑,๗๐๕)
๒๓	ป่าเขาหลักลำแก่น	คึกคัก ลำแก่น	ตะกั่วป่า ท้ายเหมือง	๑,๗๘๘ (๘,๔๗๔)
๒๔	ป่าบางหยวก ป่าบางหอยและป่าบางยาง	เหมาะ	กะปง	๑๓,๖๖๒
๒๕	ป่าเทือกเขากะได	ท่านา,เหมาะ,กะปง	กะปง	๔๐,๐๐๐
๒๖	ป่าเขาปลายไต้และป่าเขาศก	รมณีย์,เหล,ท่านา	กะปง	๑๔๖,๐๙๔
๒๗	ป่าเทือกเขาศรีราชา ป่าเขาบางกรักและป่าเขาบางใหญ่	รมณีย์,เหล	กะปง	๓๗,๗๑๘
๒๘	ป่าเขาหน้วยอิง ป่าเขาเหมาะและป่าเขาพ่อตา	เหมาะ	กะปง	๒๕,๘๗๕
๒๙	ป่าควนหัวโตนและป่าเขาพัง	ลำगी	ท้ายเหมือง	๑๘,๘๖๕
๓๐	ป่าโคกขร	นาเตย	ท้ายเหมือง	๑,๑๒๕
๓๑	ป่าฝ่ายท่า	ลำแก่น,ลำगी,ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๗,๕๐๐
๓๒	ป่าพานพ	นาเตย,บางทอง,ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๔๓,๗๕๐

ตารางที่ ๑๑ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ (ต่อ)

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๓๓	ป่าสนชายทะเล	นาเตย, โคกกลอย	ท้ายเหมือง ตะกั่วทุ่ง	๕๘๑.๒๕ (๓๕๖.๒๕)
๓๔	ป่าวังทัง	นาเตย	ท้ายเหมือง	๓,๘๐๐
๓๕	ป่าเขากล้วย	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๓๑๒
๓๖	ป่าคลองทุ่งมะพร้าว	ทุ่งมะพร้าว,ลำแก่น,ท้าย เหมือง	ท้ายเหมือง	๓๔,๓๓๙
๓๗	ป่าเขาลำปี	ทุ่งมะพร้าว,บางทอง,นาเตย	ท้ายเหมือง	๔๗,๗๘๐
๓๘	ป่าเขาหลักและป่าลำรู	ลำแก่น,ลำกิ	ท้ายเหมือง	๓๐,๙๐๐
๓๙	ป่าควนเขาเปาะ	กะโหล,ถ้ำ,กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๔,๐๕๗
๔๐	ป่าควนโต๊ะหลาและป่าแหลมชำ	หล่อยูง,ถ้ำ,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๑๑,๘๒๐
๔๑	ป่าควนช้างเขาทองกลาง	ท่าอยู่	ตะกั่วทุ่ง	๕,๐๐๒
๔๒	ป่าบ้านบางหลาม	กะโหล,ท่าอยู่,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๔๐
๔๓	ป่าคลองสามช่องและป่าคลองกระโสม	กะโหล,ท่าอยู่	ตะกั่วทุ่ง	๑๙,๙๑๒
๔๔	ป่าเลนคลองสามช่องแปลงที่สอง	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๕,๐๐๐
๔๕	ป่าคลองหยง	โคกกลอย,หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	๔,๖๘๗
๔๖	ป่าคลองทองกลาง	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	๓,๒๐๓
๔๗	ป่าคลองติเต๊ะ	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๘๗
๔๘	ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอยและป่าคลองท่าอยู่	กะโหล,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๘๗
๔๙	ป่าเทือกเขาหาราส่ง	ถ้ำทองกลาง,โคกเจริญ นบปริง	ทับปุด เมืองพังงา	(๑๖,๓๘๘) ๒๘,๖๑๒
๕๐	ป่าควนนาบอน	ตากแดด	เมืองพังงา	๑,๐๔๕
๕๑	ป่าเทือกเขากระทะคว่ำ	ทุ่งคาโงก,นบปริง,สองแพรก	เมืองพังงา	๔๗,๗๐๐
๕๒	ป่าเทือกเขาทุ่งคาโงก	นบปริง,ตากแดด,ปากอ	เมืองพังงา	๒๗,๙๓๕
๕๓	ป่าเกาะเคียม	บางเตย	เมืองพังงา	๖๐๐
๕๔	ป่านากก	ตากแดด	เมืองพังงา	๒,๘๑๒
๕๕	ป่าเทือกเขาโดนดิน	ตากแดด,ทุ่งคาโงก	เมืองพังงา	๒๘,๘๗๕
๕๖	ป่าเขาทอยและป่านางหงส์	นบปริง,ถ้ำน้ำผุด,บางเตย บ่อแสน,ทับปุด,ถ้ำทองกลาง	เมืองพังงา ทับปุด	๒๘,๐๑๙ (๙,๕๘๘)
๕๗	ป่าเทือกเขาสูง	โคกเจริญ,ถ้ำทองกลาง	ทับปุด	๔๓,๕๑๖
๕๘	ป่าควนมะรุ่ย	บางเหรียง,โคกเจริญ	ทับปุด	๑๗,๔๕๗
๕๙	ป่าเขาเต่า	ทับปุด	ทับปุด	๔๒๒
๖๐	ป่าเลนโครงการทับปุด	มะรุ่ย,บ่อแสน	ทับปุด	๒๐}๓๗๑
๖๑	ป่าพรุโน	เกาะยาวใหญ่,พรุโน	เกาะยาว	๘,๐๐๐
๖๒	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่สอง	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๒,๔๘๙
๖๓	ป่าช่องหลาด	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๕,๗๑๘
๖๔	ป่าควนจุก	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๖,๖๐๐
๖๕	ป่าเกาะโบยใต้	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๑,๓๗๕
๖๖	ป่าเกาะยาวน้อย	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๕,๕๗๓
๖๗	ป่าคลองพรุเจด	เกาะยาวน้อย,พรุโน	เกาะยาว	๑,๐๙๓
๖๘	ป่าคลองอ่าวเลน	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๖๐๐
๖๙	ป่าคลองกาหมาน	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๗๐๐
๗๐	ป่าคลองย่าหมี	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๒,๑๕๐
๗๑	ป่าคลองโล๊ะปาไล	เกาะยาวใหญ่,พรุโน	เกาะยาว	๑,๕๙๕

ตารางที่ ๑๑ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ (ต่อ)

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๗๒	ป่าคลองเหีย	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๑,๘๑๘
๗๓	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่หนึ่ง	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๕,๔๙๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

๑.๑๔ เขตปฏิรูปที่ดิน

เขตปฏิรูปที่ดิน ในพื้นที่จังหวัดพังงา มีเนื้อที่ ๒๒๑,๘๑๑.๓๑ ไร่ (ร้อยละ ๘.๑๓ ของพื้นที่จังหวัด) โดยอำเภอที่มีพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกระบือ อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอยะหริ่ง ตามลำดับ ปัจจุบัน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการออกเอกสารสิทธิให้เกษตรกรไปแล้วทั้งสิ้น ๙,๖๑๙ ราย ๑๑,๙๗๑ แปลง เนื้อที่ ๑๒๑,๔๗๔ ไร่

ตารางที่ ๑๒ : แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา

อำเภอ	ตำบล	ที่ดินเขตปฏิรูปที่ดิน เนื้อที่ (ไร่)	จัดที่ดินแล้ว (Code ๖ + Code ๙)			ยังไม่ได้จัดที่ดิน เนื้อที่ (ไร่)
			ราย	แปลง	ไร่	
อ.กะปง		๒๖,๒๐๖.๑๒	๑,๐๕๓	๑,๓๕๙	๑๓,๖๒๓	๑๒,๕๘๓.๑๒
	ต.กะปง	๑,๗๐๘.๑๙	๘๒	๙๓	๕๕๙	๑,๑๔๙.๑๙
	ต.ท่านา	๙๕๔.๐๕	๔๗	๕๙	๔๗๓	๔๘๑.๐๕
	ต.รมณีย์	๑๖,๙๖๖.๕๒	๖๐๖	๗๖๔	๘,๕๐๖	๘,๔๖๐.๕๒
	ต.เหมาะ	๒,๖๗๖.๓๘	๑๒๒	๑๕๖	๑,๕๕๖	๑,๑๒๐.๓๘
	ต.เหล็	๓,๙๐๐.๙๘	๑๙๖	๒๘๗	๒,๕๒๙	๑,๓๗๑.๙๘
อ.เกาะยาว		๙,๘๘๐.๘๐	๒๗๖	๓๑๒	๒,๐๕๖	๗,๘๒๔.๘๐
	ต.เกาะยวน้อย	๒,๓๕๒.๖๓	๕๐	๕๖	๑๓๘	๒,๒๒๔.๖๓
	ต.เกาะยาวใหญ่	๖,๑๒๕.๘๔	๑๗๐	๑๙๔	๑,๔๐๓	๔,๗๒๒.๘๔
	ต.พรุไ	๑,๔๐๒.๓๓	๕๖	๖๒	๕๑๕	๘๘๗.๓๓
อ.กระบือ		๕๒,๐๓๖.๒๕	๒,๓๕๕	๒,๙๙๓	๓๐,๔๙๗	๒๑,๕๘๙.๒๕
	ต.เกาะพระทอง	๙๖๓.๙๘	๒๓	๓๐	๓๔๑	๖๒๒.๙๘
	ต.คุระ	๑๓,๖๖๓.๖๐	๘๐๖	๑,๐๐๐	๙,๑๐๕	๔,๕๕๘.๖๐
	ต.บางวัน	๒๕,๐๖๕.๙๕	๙๓๙	๑,๑๙๒	๑๕,๒๔๘	๙,๘๑๗.๙๕
	ต.แม่น้ำงา	๑๒,๓๔๒.๗๒	๕๘๗	๗๗๑	๕,๘๐๓	๖,๕๓๙.๗๒
อ.ตะกั่วทุ่ง		๔๙,๔๖๕.๕๘	๑,๓๖๙	๑,๖๗๑	๑๘,๓๓๘	๓๑,๑๒๗.๕๘
	ต.กระโสม	๒,๕๑๕.๖๘	๖๑	๗๐	๗๐๕	๑,๘๑๐.๖๘
	ต.กะไหล	๑๔,๑๔๔.๒๑	๒๔๐	๒๙๓	๓๙๗	๑๓,๗๔๗.๒๑
	ต.คลองเคียน	๒,๖๖๓.๓๒	๕๘	๗๘	๖๓๔	๒,๐๒๙.๓๒
	ต.โคกกลอย	๒,๙๙๘.๙๔	๗๔	๘๐	๘๙๗	๒,๑๐๑.๙๔
	ต.ถ้ำ	๑๘,๓๙๙.๗๔	๗๐๙	๘๘๔	๑๒,๒๑๗	๖,๑๘๒.๗๔
	ต.ท่าอยู่	๑,๙๐๕.๗๔	๑๙	๒๐	๓๐๒	๑,๖๐๓.๗๔
	ต.หล่อยูง	๖,๘๓๗.๙๕	๒๐๘	๒๔๖	๓,๑๘๖	๓,๖๕๑.๙๕

ตารางที่ ๑๒ : แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจำแนกรายอำเภอ ตำบล จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ตำบล	ที่ดินเขตปฏิรูปที่ดิน เนื้อที่ (ไร่)	จัดที่ดินแล้ว (Code ๖ + Code ๙)			ยังไม่ได้จัดที่ดิน เนื้อที่ (ไร่)
			ราย	แปลง	ไร่	
อ.ตะกั่วป่า		๒๐,๙๕๔.๔๓	๑,๑๒๔	๑,๓๖๐	๑๕,๖๙๑	๕,๒๖๓.๔๓
	ต.เกาะคอเขา	๒,๐๘๙.๔๑	๘๘	๑๐๔	๑,๕๐๐	๕๘๙.๔๑
	ต.คึกคัก	๖,๔๓๑.๓๐	๒๐๘	๒๕๔	๓,๘๓๖	๒,๕๙๕.๓๐
	ต.โคกเคียน	๑,๗๕๕.๐๕	๑๙๓	๒๓๕	๑,๖๐๘	๑๔๗.๐๕
	ต.ตำตัว	๑,๐๒๘.๑๑	๖๓	๖๕	๖๕๒	๓๗๖.๑๑
	ต.บางไทร	๒,๕๗๗.๖๘	๑๗๙	๒๐๓	๓,๑๐๖	๕๒๘.๓๒
	ต.บางนายสี	๓,๕๗๔.๗๕	๒๑๒	๒๖๖	๒,๒๕๗	๑,๓๑๗.๗๕
	ต.บาวม่วง	๓,๔๙๘.๑๓	๑๘๑	๒๓๓	๒,๗๓๒	๗๖๖.๑๓
อ.ทับปุด		๑๖,๙๑๐.๐๐	๑,๑๙๑	๑,๔๖๒	๑๑,๑๙๑	๕,๗๑๙.๐๐
	ต.โคกเจริญ	๑,๓๖๗.๐๓	๑๕๙	๑๙๗	๑,๕๐๘	๑๔๐.๙๗
	ต.ลำทองกลาง	๕,๒๘๒.๙๑	๓๒๖	๔๒๐	๒,๙๗๓	๒,๓๐๙.๙๑
	ต.ทับปุด	๖,๐๕๘.๐๓	๔๔๐	๕๓๔	๓,๙๕๒	๒,๑๐๖.๐๓
	ต.บ่อแสน	๑,๗๖๑.๗๖	๙๐	๑๐๓	๙๐๕	๘๕๖.๗๖
	ต.บางเหรียง	๒,๔๔๐.๒๗	๑๗๖	๒๐๘	๑,๘๕๓	๕๘๗.๒๗
อ.ท้ายเหมือง		๓๕,๑๗๗.๗๕	๑,๙๔๑	๒,๔๖๒	๒๓,๓๐๘	๑๑,๘๖๙.๗๕
	ต.ท้ายเหมือง	๒,๐๘๘.๘๖	๔๘	๕๙	๑๘๕	๑,๙๐๓.๘๖
	ต.ทุ่งมะพร้าว	๒,๗๗๔.๔๘	๑๒๓	๑๕๑	๑,๑๔๗	๑,๖๒๗.๔๘
	ต.นาเตย	๗,๔๔๙.๐๙	๕๕๓	๗๒๐	๕,๒๘๔	๒,๑๖๕.๐๙
	ต.บางทอง	๘,๔๘๗.๑๙	๔๗๙	๕๖๐	๖,๖๗๔	๑,๘๑๓.๑๙
	ต.ลำแก่น	๙๐๒.๕๘	๑๒๑	๑๓๙	๑,๔๖๑	๕๕๘.๔๒
	ต.ลำगी	๑๓,๔๗๕.๕๕	๖๑๗	๘๓๓	๘,๕๕๗	๔,๙๑๘.๕๕
อ.เมืองพังงา		๑๑,๑๘๐.๓๙	๓๓๙	๓๙๑	๒,๕๙๔	๘,๕๘๖.๓๙
	ต.ตากแดด	๕๙๓.๒๐	๒๘	๓๒	๒๑๓	๓๘๐.๒๐
	ต.ทุ่งคาโงก	๓,๔๕๔.๖๐	๑๑๘	๑๓๔	๘๔๗	๒,๖๐๗.๖๐
	ต.นบปริง	๒,๒๘๐.๘๓	๒๔	๒๗	๓๔๙	๑,๙๓๑.๘๓
	ต.บางเตย	๔,๗๙๘.๗๙	๑๖๙	๑๙๘	๑,๑๘๕	๓,๖๑๓.๗๙
	ต.สองแพรก	๕๒.๙๗	๐	๐	๐	๕๒.๙๗

ที่มาข้อมูล: สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพังงา/, กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลด้านสังคมและการปกครอง

๒.๑ การปกครอง

- การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล ๓๒๑ หมู่บ้าน
- การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง
องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๘ แห่ง
เทศบาลเมือง ๒ แห่ง
เทศบาลตำบล ๑๓ แห่ง

๒.๒ การเมือง

- จังหวัดพังงา แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน

ตารางที่ ๑๓ : แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๗

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	ชื่อตำบล	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน	รวมหมู่บ้าน
๑	เมืองพังงา	๙	๑.ท้ายช้าง	๑๒ ชุมชน	๔๒
			๒.ปากอ	๕	
			๓.ทุ่งคาโงก	๕	
			๔.ตากแดด	๔	
			๕.เกาะปันหยี	๔	
			๖.ถ้ำน้ำผุด	๔	
			๗.นบปริง	๘	
			๘.สองแพรก	๓	
			๙.บางเตย	๙	
๒	กะปง	๕	๑.กะปง	๔	๒๒
			๒.ทำนา	๔	
			๓.รมณีย์	๔	
			๔.เหมาะ	๔	
			๕.เหล	๖	
๓	ตะกั่วทุ่ง	๗	๑.กระโสม	๘	๖๘
			๒.กะไหล	๑๒	
			๓.ถ้ำ	๙	
			๔.หล่อยูง	๑๐	
			๕.คลองเคียน	๘	
			๖.โคกกลอย	๑๔	
			๗.ท่าอยู่	๗	
๔	ตะกั่วป่า	๘	๑.ตะกั่วป่า	๗ ชุมชน	๕๑
			๒.บางไทร	๗	
			๓.บางม่วง	๘	
			๔.บางนายสี	๙	
			๕.คึกคัก	๗	
			๖.ตำตัว	๖	

ตารางที่ ๑๓ : แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	ชื่อตำบล	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน	รวมหมู่บ้าน
			๗.โคกเคียน	๙	
			๘.เกาะคอเขา	๕	
๕	กระบี่	๔	๑.กระบี่	๑๒	๓๓
			๒.แม่นางขาว	๘	
			๓.บางวัน	๙	
			๔.เกาะพระทอง	๔	
๖	ทับปุด	๖	๑.ทับปุด	๖	๓๘
			๒.โคกเจริญ	๘	
			๓.ถ้ำทองกลาง	๔	
			๔.บ่อแสน	๘	
			๕.บางเหี่ยง	๕	
			๖.มะรุ่ย	๗	
๗	ท้ายเหมือง	๖	๑.ท้ายเหมือง	๙	๔๙
			๒.บางทอง	๗	
			๓.ทุ่งมะพร้าว	๑๑	
			๔.นาเตย	๙	
			๕.ลำเกี	๗	
			๖.ลำแก่น	๖	
๘	เกาะยาว	๓	๑.เกาะยาวน้อย	๗	๑๘
			๒.เกาะยาวใหญ่	๔	
			๓.พรุไฉ	๗	
รวม		๔๘		๓๒๑/๑๙	๓๒๑

ที่มาข้อมูล : ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา

๒.๓ ประชากร

จำนวนประชากรของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ มีประชากรทั้งสิ้น ๒๖๖,๒๙๖ คน เป็นชาย ๑๓๒,๙๑๐ คน (ร้อยละ ๔๙.๙๑) หญิง ๑๓๓,๓๘๖ คน (ร้อยละ ๕๐.๐๙) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วป่า มีประชากรทั้งสิ้น ๔๙,๕๕๓ คน รองลงมาได้แก่อำเภอท้ายเหมือง ๔๗,๙๑๖ คน และอำเภอตะกั่วทุ่ง ๔๔,๙๒๐ คน ส่วนอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอกะปง มีประชากร ๑๔,๓๖๑ คน

ตารางที่ ๑๔ : แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดพังงาและข้อมูลประชากร

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม.	ห่างจากจังหวัด (กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล		อบต.	ประชากร			จำนวนบ้าน (หลังคาเรือน)
					เมือง	ตำบล		ชาย	หญิง	รวม	
เมืองพังงา	๕๔๙.๕๕๒	-	๘	๔๒	๑	๑	๖	๑๙,๙๕๐	๒๐,๗๗๔	๔๐,๗๒๔	๑๙,๐๕๔
ตะกั่วป่า	๔๗๘.๕๓๘	๕๗	๘	๕๑	๑	๒	๕	๒๔,๔๕๒	๒๕,๑๐๑	๔๙,๕๕๓	๒๘,๐๓๑
ตะกั่วทุ่ง	๖๑๐.๗๗๙	๑๓	๗	๖๘	-	๒	๗	๒๒,๓๘๔	๒๒,๕๓๖	๔๔,๙๒๐	๑๙,๕๐๙
ท้ายเหมือง	๖๑๑.๗๙๓	๕๗	๖	๔๙	-	๒	๕	๒๔,๒๖๑	๒๓,๖๕๕	๔๗,๙๑๖	๒๓,๕๕๑
กะปง	๕๘๘.๗๙๓	๓๗	๕	๒๒	-	๑	๔	๗,๑๗๐	๗,๑๙๑	๑๔,๓๖๑	๖,๘๔๑
ทับปุด	๒๗๒.๔๒๙	๒๖	๖	๓๘	-	๑	๕	๑๒,๙๓๙	๑๒,๘๖๘	๒๕,๘๐๗	๙,๑๘๐
กระบี่	๙๑๗.๙๔๘	๑๓๗	๔	๓๓	-	๑	๔	๑๔,๓๓๑	๑๓,๙๘๐	๒๘,๓๑๑	๑๓,๐๔๖
เกาะยาว	๑๔๑.๐๖๕	๔๐.๕	๓	๑๘	-	๒	๒	๗,๔๒๓	๗,๒๘๑	๑๔,๗๐๔	๖,๒๓๑
รวม	๔,๑๗๐.๘๙๗	-	๔๘	๓๒๑	๒	๑๓	๓๘	๑๓๒,๙๑๐	๑๓๓,๓๘๖	๒๖๖,๒๙๖	๑๒๕,๔๔๓

ที่มาข้อมูล : สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, ๒๕๖๗

๒.๔ ข้อมูลด้านสังคม

จังหวัดพังงา เป็นสังคมเกษตรกรรม เพราะอาชีพหลักของคนพังงา คือ การเกษตรความเป็นอยู่ของชาวพังงาเป็นแบบเรียบง่าย ไม่นิยมความฟุ้งเฟ้อ

อาชีพในอดีตแผ่นดินของจังหวัดพังงา เต็มไปด้วยแร่ดีบุก ยกเว้นอำเภอทับปุด จึงมีการทำเหมืองแร่ดีบุกมาก ผลผลิตจากแร่ดีบุกสามารถทำรายได้ให้จังหวัดมากที่สุด ต่อมาเมื่อแร่ดีบุกมีปริมาณลดลงและมีราคาต่ำทำให้ชาวพังงาเปลี่ยนอาชีพไปทำการเกษตร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

การทำอุตสาหกรรมแร่ดีบุกได้ก่อให้เกิดอาชีพการทำเหมืองแร่ แร่ดีบุกมีลักษณะเป็นก้อนแข็ง คล้ายหินควอตซ์ หรือหินเขียวหนุมาน ส่วนใหญ่มีสีเทาดำ เมื่อถูกขุดจะเป็นรอยสีขาว เฝ้าไฟไม่ละลาย ต้องป่นเป็นผงผสมกับถ่านและหลอมออกมาจะได้เนื้อดีบุก ส่วนขี้ตะกรันจากการถลุงแร่ดีบุก จะมีส่วนผสมของแร่กำมันตรังสีสองชนิดคือ แทนทาลัม และโคตัมเบียน

การทำเกษตรกรรม การทำสวนยางพารา เป็นอาชีพที่ชาวพังงาทำควบคู่กันมากับการทำเหมืองแร่ เพราะรายได้จากการทำเหมืองแร่น้อยลง และมีราคาต่ำทำให้ชาวพังงาหันมาทำสวนยาง ทำให้มีการปลูกยางพาราทุกอำเภอ เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของจังหวัดพังงา แต่คนพังงาไม่นิยมการเป็นลูกจ้างของคนอื่น เจ้าของกิจการ หรือเจ้าของสวนที่มีพื้นที่มากๆ ต้องใช้แรงงานจากต่างชาติ เช่น พม่า ลาว

การประมง เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมงจึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัดซึ่งมีทั้งประมงทะเล โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนสุดแนวเขตประเทศพม่าและในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ด้วยเรืออวนดำหรือ อวนล้อมจับ อวนลอยปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนไถหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือพื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลา ลอบปู ลอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น และมีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำและทำฟาร์มหอยนางรม ซึ่งการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงกันแถบชายฝั่งทะเลของอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอคุระบุรี การทำฟาร์มหอยนางรม มีการเลี้ยงกันมากแถบชายฝั่งทะเล อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง เลี้ยงโดยวิธีธรรมชาติโดยไม่ให้อาหารเอง ประมาณ ๖ เดือน นำไปขายได้ ปัจจุบันการเลี้ยงหอยนางรมเป็นที่แพร่หลายและไม่มีผลกระทบกับสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเลมากนัก

การเลี้ยงปลาในกระชัง เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลอีกวิธีหนึ่ง มีอยู่ในแถบชายฝั่งทะเลอำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่า อำเภอเมือง และอำเภอคุระบุรี ในการเลี้ยงปลาในกระชัง ปลาที่เลี้ยงส่วนใหญ่ ได้แก่ ปลากะพง ปลาเก๋า

นอกจากอาชีพทางเกษตรกรรมแล้ว ประชากรบางส่วนยังมีการประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ ได้แก่ การพาณิชย์และบริการ รับราชการ และรับจ้างทั่วไป

๒.๕ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

จังหวัดพังงา มีวัดในพระพุทธศาสนา จำนวน ๘๘ วัด มีที่พักรักษา ๔๑ แห่ง ด้านศาสนาอิสลาม มีมัสยิด ๑๐๕ แห่ง ศาสนาคริสต์ มีโบสถ์ จำนวน ๒๐ แห่ง

ประชนชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาศาสนาอิสลามศาสนาคริสต์และซิกข์ ร้อยละ ๗๑.๐๑ ๒๘.๖๖ ๐.๒๖ และ ๐.๐๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๕ : แสดงเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดพังงา

ชื่องาน	ห้วงระยะเวลา	กิจกรรม	สถานที่จัดงาน	ผู้รับผิดชอบ
กาชาดและงานประจำปี	ปลายเดือนมกราคม – ต้นเดือนกุมภาพันธ์ (ตรุษจีน)	การออกร้านกาชาด และหน่วยงานต่างๆ กิจกรรมรื่นเริง	หน้าศาลากลางเก่า	สนง.กาชาด และที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา
แห่เทพเจ้าศาลเจ้าแม่มาจ้อโป๊	เดือนกุมภาพันธ์	นำรูปปั้นของเจ้าแม่ไฉ่เกี้ยวโบราณและเดินแห่รอบเมืองร่วมกับสรรพาวุธประจำทัพต่างๆในศาลเจ้า	ถนนในเขตเมืองและเขต ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมือง	เทศบาลเมืองพังงา
วันแตงโม	ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี	ประกวดผลผลิตแตงโม และพืชผลทางการเกษตร	หน้าที่ว่าการ อ.คุระบุรี	อ.คุระบุรี
เทศกาลปล่อยเต่า	๑-๑๐ มี.ค. ของทุกปี	การปล่อยลูกเต่าลงทะเล มหรรพ กิจกรรมรื่นเริง	บริเวณชายหาดท้ายเหมือง	อ.ท้ายเหมือง
งานประเพณีสงกรานต์	วันที่ ๑๓ เม.ย. ของทุกปี	ทำบุญตักบาตร รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ	บริเวณหน้าเทศบาลเมืองพังงาและตะกั่วป่า	เทศบาล
งานประเพณีลอยเรือ	เม.ย. – พ.ค. ของทุกปี	เป็นงานประเพณีของชนเผ่ามอญแกลซึ่งอาศัยอยู่บริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ มีการประกอบพิธีฉลองเสาวิญญาณ๑๒บรรพบุรุษ	เกาะสุรินทร์ใต้	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์
บวงสรวงเทวรูปพระนารายณ์และบริวาร	พฤษภาคม ของทุกปี	ทำพิธีบวงสรวงเทวรูปพระนารายณ์และกิจกรรมรื่นเริง	อุทยานพระนารายณ์ อ.ตะกั่วป่า	อ.ตะกั่วป่า
ประเพณีถือศีลกินผัก	ขึ้น ๑- ๙ ค่ำ เดือน ๑๑	การถือศีลกินผักของชาวไทยเชื้อสายจีน	ศาลเจ้าต่างๆ	ศาลเจ้าต่างๆ
วันสารทเดือน ๑๐	แรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐	การทำบุญใหญ่ให้บรรพบุรุษ โดยนำอาหารไปถวายพระที่วัด และการจัดงานเทศกาลที่ อำเภอกะปง	วัดต่างๆในจังหวัด	วัดต่างๆ และอำเภอกะปง
งานเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัด	ต้นเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี	กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด กิจกรรมรื่นเริงนิทรรศการแหล่งท่องเที่ยว	ชายหาดเขาหลัก	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา

๒.๖ การสาธารณสุข

จังหวัดพังงา มีสถานบริการสาธารณสุข ดังนี้

๑) สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดพังงา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๙๐ แห่ง ดังนี้

- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	จำนวน ๘ แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	จำนวน ๖๔ แห่ง
- โรงพยาบาลทั่วไป	จำนวน ๒ แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน	จำนวน ๗ แห่ง
- โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม	จำนวน ๑ แห่ง
- สถานบริการสาธารณสุขเทศบาล	จำนวน ๒ แห่ง
- ศูนย์สุขภาพชุมชน	จำนวน ๒ แห่ง
- ศูนย์การแพทย์เฉพาะหลัก	จำนวน ๑ แห่ง
- สถานพยาบาลเรือนจำ	จำนวน ๒ แห่ง

๒) สถานพยาบาลเอกชน จังหวัดพังงา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๑ แห่ง ดังนี้

- คลินิกเวชกรรม	จำนวน ๔๖ แห่ง
- คลินิกทันตกรรม	จำนวน ๑๓ แห่ง
- คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์	จำนวน ๕๒ แห่ง

๓) สถานที่จำหน่ายยาแผนปัจจุบันและแผนโบราณ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๓ แห่ง ดังนี้

- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน [ขย.๑]	จำนวน ๔๗ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน เฉพาะยาบรรจสุเสร็จที่ไม่ใช่ยาอันตราย หรือยาควบคุมพิเศษ [ขย.๒]	จำนวน ๒๗ แห่ง
- ร้านขายยาแผนโบราณ [ขยบ.]	จำนวน ๘ แห่ง
- สถานที่ผลิตยาแผนโบราณ [ผยบ.]	จำนวน ๓ แห่ง
- ร้านขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๒,๓,๔ ในคลินิก [คจ.๒ รพ.]	จำนวน ๒๓ แห่ง
- ร้านขายวัตถุออกฤทธิ์ ประเภท ๓,๔ [ขจ.๒]	จำนวน ๒๓ แห่ง

(ที่มาข้อมูล : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๔)

สำหรับบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๗๘๗ คน ประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ เจ้าพนักงานสาธารณสุข นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุข แพทย์ทางเลือกที่ผ่านการอบรม และอื่น ๆ

ตารางที่ ๑๖ : แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

อำเภอ	แพทย์	ทันตแพทย์	พยาบาลวิชาชีพ	จพ. สาธารณสุข	นวก. สาธารณสุข	จพ. ทันตสาธารณสุข	อสม.	แพทย์ทางเลือก ที่ผ่านการอบรม	อื่นๆ
เมืองพังงา	๑๖๗	๒๖	๖๗	๒๐	๒๒	๑๐	๐	๑๕	๒๓
เกาะยาว	๒๔	๕	๘๙	๑๖	๒๒	๘	๐	๑๒	๗๐
กะปง	๖๒	๑๓	๕๕	๑๒	๑๘	๑๒	๐	๓	๘๐
ตะกั่วทุ่ง	๑๒๒	๑๙	๗๙	๒๓	๓๔	๒๗	๙	๕	๑๓๔

ตารางที่ ๑๖ : แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ (ต่อ)

อำเภอ	แพทย์	ทันตแพทย์	พยาบาล วิชาชีพ	จพ. สาธารณสุข	นวก. สาธารณสุข	จพ. ทันต สาธารณสุข	อสม.	แพทย์ทางเลือก ที่ผ่านการอบรม	อื่นๆ
ตะกั่วป่า	๘๕	๔๐	๒๑๔	๑๖	๕๓	๒๓	๑๖	๑๕	๑๗๓
คุระบุรี	๕๑	๑๓	๔๒	๒๒	๒๒	๑๖	๑	๕	๔๔
ทับปุด	๕๔	๘	๖๘	๑๕	๒๒	๑๙	๐	๒	๕๗
ท้ายเหมือง	๑๐๗	๑๘	๑๐๕	๑๗	๒๙	๒๔	๓	๑๗	๖๘
รวม	๖๗๒	๑๔๒	๗๑๙	๑๔๑	๒๒๒	๑๓๙	๒๙	๗๔	๖๔๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา ณ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ , พฤศจิกายน ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๓.๑ การคมนาคมขนส่ง

๓.๑.๑ ทางบก

การคมนาคมขนส่งในตัวเมืองจังหวัดพังงาและรอบนอกมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดเล็กๆ ถนนหนทางมีเพียงพอสำหรับการจราจร ไม่มีสภาพการจราจรที่แออัดเช่นเมืองใหญ่อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดิน เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดใกล้เคียง และระหว่างจังหวัดพังงากับอำเภอต่างๆ ครอบคลุมพื้นที่ โดยมีเส้นทางหลัก ดังนี้

(๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จากต่อเขตจังหวัดระนอง ผ่านกระบี่, ตะกั่วป่า, ท้ายเหมือง, โคกกลอย, ตะกั่วทุ่ง, เมืองพังงา, ทับปุด ต่อเขตจังหวัดกระบี่ ระยะทาง ๒๒๐.๗๔๓ กิโลเมตร

(๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ จากต่อเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี – แยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ ระยะทาง ๔๒.๐๐๐ กม.

(๓) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ จากสามแยกบ้านโคกกลอย – สะพานสารสิน ต่อเขตจังหวัดภูเก็ต ระยะทาง ๙.๒๐๐ กม.

(๔) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (ตลาดทับปุด) ถึงต่อเขตเทศบาลเมืองพังงา ระยะทาง ๒๑.๕๒๗ กม.

(๕) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓๒ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.ตำตัว) ถึงตลาดเก่า ตะกั่วป่า ระยะทาง ๗.๕๓๘ กม.

(๖) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๔ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๑๕ (บ.บางทราย) ถึงท่าไทร ระยะทาง ๒.๙๕๐ กม.

(๗) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙๐ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๑ (บ.รมณีย์) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ พังงา ระยะทาง ๔๙.๘๑๓ กม.

(๘) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๔๔ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ตากแดด) ถึงอ่าวพังงา ระยะทาง ๓.๘๗๕ กม.

(๙) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ลำแก่น) ถึงบ้านทับละมุ ระยะทาง ๔.๕๗๐ กม.

(๑๐) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.เหมาะ) ถึง (อ.กะปง) ระยะทาง ๖.๔๗๗ กม.

(๑๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๔๐ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.บกปุย) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ ทุ่งมะพร้าว ระยะทาง ๑๔.๘๐๐ กม.

๓.๑.๒ ทางอากาศ

การเดินทางทางอากาศยานต้องอาศัยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ตและเดินทางต่อด้วยรถยนต์ จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตถึงตัวจังหวัดพังงา ด้วยระยะทางประมาณ ๗๐ กิโลเมตร โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ และ ๔๑๔ นอกจากนี้ยังสามารถใช้บริการจากสนามบินจังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย

๓.๑.๓ ทางน้ำ

การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นการเดินทางในระยะสั้น ระหว่างเกาะต่างๆ เช่น อำเภอยะยาว กับตัวจังหวัด หรือเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไปหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เกาะปันหยี หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น โดยมีท่าเรือที่สำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ มีดังนี้

ตารางที่ ๑๗ : แสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
๑	จำนวนท่าเทียบเรือ	๒๓ ท่า	
๒	จำนวนเที่ยวเรือที่ออกต่อวัน	๕๐๐-๖๐๐ (ลำ/ต่อวัน)	- ขึ้นอยู่กับฤดูกาล ท่องเที่ยว/เทศกาลและ สภาพอากาศ
๓	จำนวนผู้โดยสารท่าเรือต่อวัน	๖,๐๐๐-๘,๐๐๐ (คน/ต่อวัน)	

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาพังงา

ตารางที่ ๑๘ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
เมืองพังงา	๑	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าเหนือ)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๒	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่ากลาง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๓	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าล่าง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๔	ท่าเทียบเรือเกาะปันหยี	อบจ.เกาะปันหยี	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๑๕๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒,๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๕	ท่าเทียบเรือบ้านในหง	อบจ.ตากแดด	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านในหง และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา

ตารางที่ ๑๘ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางในการใช้ท่าเรือ
ตะกั่วทุ่ง	๖	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านผล)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล - หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๗	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๒)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล - หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๘	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๑)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๔๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล - หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๙	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเพื่อนฝูง)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบยาว) ประมาณ ๑๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล - หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๐	ท่าเทียบเรือสามช่อง	อบต.กะไหล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือกะไหล - หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๑	ท่าเทียบเรือคลองเคียน	อบต.คลองเคียน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๘๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเคียน - หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
คุระบุรี	๑๒	ท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	กรมอุทยานทางทะเล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เรือบรรทุกคนโดยสาร/เรือตรวจการณ์ของราชการต่างๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๒๐	ไป-กลับท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน
	๑๓	ท่าเทียบเรือคุระบุรี	บริษัทคุระบุรีกรีนวิว	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร ประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคุระบุรีกรีนวิว-หมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน ,เกาะพระทอง
ท้ายเหมือง	๑๔	ท่าเทียบเรือทับละมุ	ธนารักษ์จังหวัดพังงาโดยให้เช่าบริหารท่าเทียบเรือเอกชน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือทับละมุ-หมู่เกาะสิมิลัน, หมู่เกาะสุรินทร์ เกาะตาชัย
ตะกั่วป่า	๑๕	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์น้ำเค็ม	อบต.บางม่วง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือ น้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์
	๑๖	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์เกาะคอเขา	อบต.เกาะคอเขา	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือ น้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์

ตารางที่ ๑๘ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางที่ใช้ท่าเรือ
	๑๗	ท่าเทียบเรือแหลมสน	กรมประมง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลโตใบจักรยาว) / เรือประมงประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือแหลมสน-เกาะตาชัย, หมู่เกาะสุรินทร์
เกาะยาว	๑๘	ท่าเทียบเรือสุขาภิบาล	ทต.เกาะยาวน้อย/บริหารโดย นายโชติ ทองย้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลโตใบจักรยาว)/เรือบรรทุกคน,สินค้า/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐-๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา, บางโรงจ.ภูเก็ต
	๑๙	ท่าเทียบเรือมานะห์	อบต. เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลโตใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา, บางโรงจ.ภูเก็ต
	๒๐	ท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา	อบต. เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลโตใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือบรรทุกคนโดยสารตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา-ท่าเลน, อำเภอวัง, หมู่เกาะป่าเกาะห้อง จ.กระบี่
	๒๑	ท่าเทียบเรือคลองเหีย	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลโตใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง (เพลโตใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเหีย-บางโรงจ.ภูเก็ต, ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๒	ท่าเทียบเรือช่องหลาด	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลโตใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง (เพลโตใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือช่องหลาด-ท่าเทียบเรือมานะห์, ท่าเรือบางโรงจ.ภูเก็ต, ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๓	ท่าเทียบเรือลิ๊ะจาก	อบต. พรุไฉ	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลโตใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร, เรือประมง ประมาณ ๖ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือลิ๊ะจาก-ท่าเรือรัชฎา จ.ภูเก็ต, หมู่เกาะพีพี จ.กระบี่, เกาะไข, อ่าวพังงา จ.พังงา

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๕ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ , พศกจิกายน ๒๕๖๕)

๓.๒ ระบบสาธารณูปโภค

๓.๒.๑ ไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการโครงการเร่งรัดขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ (รฟค.) ซึ่งเป็นโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน โดย กฟภ.ได้กำหนดแนวทางในการสำรวจและขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับราษฎรเพื่อจัดเข้าโครงการดังนี้

๑. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ดำเนินการสำรวจจำนวนครัวเรือนและประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อขอจัดสรรงบประมาณไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ (ภาคใต้) จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อจัดสรรงบประมาณ

๒. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ให้สรุปรายชื่องานขยายเขตเพื่อขออนุมัติจัดสรรงบประมาณไปยัง กฟภ. เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ต่อไป

โครงการดังกล่าว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ริเริ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นมา โดยได้จัดราษฎรเข้าโครงการไฟฟ้าชนบทครอบคลุมทั้งจังหวัดพังงา ยกเว้น อ.เกาะยาว อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันคงเหลือราษฎรที่ยื่นนอกเหนือจาก ๒ กรณีดังกล่าวข้างต้น เช่น กลุ่มราษฎรที่ต้องใช้เงินลงทุนต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป หรือราษฎรที่มีข้อจำกัดในการขยายเขตไฟฟ้า ได้แก่ ราษฎรที่ตั้งบ้านอยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน อุทยานแห่งชาติ รวมทั้งราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ มีสภาพเป็นเกาะ เป็นต้น ซึ่งราษฎรในกลุ่มดังกล่าวข้างต้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้จัดเข้าโครงการเร่งรัดขยายบริการไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Home System : SHS) ไปแล้วแต่อย่างไรก็ตาม การสร้างบ้านเรือนของราษฎรบนพื้นที่ๆ ยังไม่มีระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าพาดยังคงมีเกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ขอรายชื่อจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อมารวบรวมจัดทำแผนงานสำรวจขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติม และขออนุมัติจัดสรรงบประมาณเป็นระยะๆ ให้ไปจนกว่าจะสิ้นสุดโครงการ

(ที่มาข้อมูล : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๓.๒.๒ ประปา

การใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา มีทั้งจากการประปาส่วนภูมิภาค ประปาในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล และประปาหมู่บ้าน ตามโครงการต่าง ๆ สำหรับแหล่งน้ำจากประปาภูมิภาคในจังหวัดพังงา มี ๓ แห่ง ดังนี้

๑) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา มีแหล่งผลิตน้ำพื้นที่ประมาณ ๗๐ ไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลนบปริง อำเภอเมืองพังงา โดยใช้แหล่งน้ำจากคลองพังงา น้ำตกโดน และชุมเหมืองสินทอง ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงา และพื้นที่รอบนอก เช่น ตำบลนบปริง ตำบลเกาะปันหยี และตำบลตากแดด นอกจากนี้ ยังมีแหล่งผลิตน้ำจากคลองมะลุ่ย ซึ่งทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับปุด และพื้นที่รอบนอกในตำบลทับปุด

๒) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง มีแหล่งผลิตน้ำจากสระเก็บน้ำดิบของการประปา พื้นที่ประมาณ ๘๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง ทำการผลิตและจำหน่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้ายเหมือง และส่งน้ำไปยังพื้นที่จำหน่ายน้ำโคกกลอย จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกกลอย และรอบนอกบางส่วน

๓) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า มีแหล่งผลิตน้ำ พื้นที่ประมาณ ๒๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกเคียน อำเภอตะกั่วป่า ใช้แหล่งน้ำจากน้ำตกบางอี และน้ำในชุมชนเมืองโคกเคียน จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และรอบนอกบางส่วน เช่น ตำบลบางนายสี ตำบลโคกเคียน ตำบลบางม่วง สูดปลายท่อที่ชุมชนบ้านน้ำเค็ม และชุมชนผู้ประสภภัยบ้านพรุเดียว

ตารางที่ ๑๙ : แสดงข้อมูลจำนวนผู้ใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา (ย้อนหลัง ๓ ปี)

สำนักงาน	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา	๘,๗๘๕	๙,๐๓๑	๙,๒๑๘
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง	๔,๐๐๘	๔,๐๗๙	๔,๒๐๒
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า	๖,๒๒๕	๖,๓๙๖	๖,๖๓๖
รวม	๑๙,๐๑๘	๑๙,๕๐๖	๒๐,๐๕๖

ที่มาข้อมูล : การประปาส่วนภูมิภาค (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗)

๓.๓ ระบบชลประทาน

จากลักษณะภูมิประเทศจังหวัดพังงา ซึ่งประกอบด้วยภูเขาและทะเล ทำให้ระบบชลประทานมีประโยชน์ต่อพื้นที่ทางการเกษตร ได้ประมาณ ๕๔,๓๖๘ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๒ ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด) ซึ่งจังหวัดได้พัฒนาระบบชลประทาน เพื่อให้เกษตรกรนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และขนาดกลางที่สำคัญ ซึ่งได้มีการสำรวจความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโครงการเสนอกรมชลประทาน และได้รับความเห็นชอบให้กำหนดเป็นแผนพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำของจังหวัด ซึ่งจะดำเนินการในอนาคต จำนวน ๙ โครงการ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๒๐ : แสดงแผนงาน/โครงการของโครงการชลประทานพังงาในอนาคต

ที่	โครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑	แก้มลิงเกาะพระทอง	ม.๑ ต.เกาะพระทอง อ.คุระบุรี	๐.๘๑๑๖	๔๐๐
๒	อ่างเก็บน้ำคลองลำไทรมาศ	ม.๓ ต.โคกเจริญ อ.ทับปุด	๕.๐๐	๕,๘๐๐
๓	อ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่	ม.๑ ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง	๑๒.๗๘	๑,๒๐๐
๔	อ่างเก็บน้ำบ้านหินกอง	ม.๔ ต.เกาะยาวใหญ่ อ.เกาะยาว	๐.๑๖๕	๕๐๐
๕	อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งขมิ้น	ม.๔ ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า	๑๕.๕๐	๑๐,๐๐๐
๖	อ่างเก็บน้ำคลองพรุ	ม.๗ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	๓.๐๐	๑๐,๐๐๐
๗	อ่างเก็บน้ำดอกแดง	ม.๔ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า	๓.๗๔	๔,๐๔๐
๘	อ่างเก็บน้ำคลองถ้ำ	ม.๒ ต.ตากแดด อ.เมือง	๒๐.๒๐	๓,๒๐๐
๙	อ่างเก็บน้ำคลองชาลี	ม.๗ ต.คุระ อ.คุระบุรี	๔.๐๐	๑๕,๐๐๐

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๒๑ : แสดงโครงการชลประทานขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดพังงา

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	พื้นที่ชลประทาน/ พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝ่ายคลองนาเตย	ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง	๔,๐๐๐
๒. ฝ่ายคลองถ้ำ	ตำบลตากแดด อำเภอเมือง	๓,๒๐๐
๓. ฝ่ายคลองลำไทรมาศ	ตำบลโคกเจริญ อำเภอทับปุด	๓,๖๐๐
๔. ฝ่ายคลองบ่อแสน	ตำบลบ่อแสน อำเภอทับปุด	๔,๐๐๐
๕. ฝ่ายคลองนางยอน	ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี	๑๕,๐๐๐
รวมพื้นที่โครงการชลประทานขนาดกลาง		๒๙,๘๐๐

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๒๒ : แสดงโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในพื้นที่จังหวัดพังงา

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน/ พื้นที่รับ ประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝ่ายคลองทับยาว	ม.๑ ต.เหล อ.กะปง	-	๑,๕๐๐
๒. ฝ่ายคลองบางเสน	ม.๒ ต.เหมาะ อ.กะปง	-	๔๖๐
๓. ฝ่ายคลองตำหนัง	ม.๒ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	-	๑,๔๐๐
๔. ฝ่ายคลองลำรุใหญ่	ม.๑ ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง	-	๑,๕๐๐
๕. จัดหาแหล่งน้ำสนับสนุนโครงโครงการ มูลนิธิชัยพัฒนาศูนย์รวมพันธุ์ไม้ ภูมิภาค สาขาจังหวัดพังงา	ม.๕ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	๕,๔๐๐	๕๐๐
๖. อาคารอัดน้ำคลองน้ำแดง	ม.๓ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	-	๑,๑๐๐
๗. อาคารอัดน้ำคลองพรุไ	ม.๒ ต.พรุไ อ.เกาะยาว	-	๑,๐๐๐
๘. ฝ่ายคลองใน	ม.๓ ต.รมณีย์ อ.กะปง	-	๕๐๐
๙. ฝ่ายคลองบางใส	ม.๗ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง	-	๒๐๐
๑๐. ฝ่ายคลองกะปง	ม.๑ ต.กะปง อ.กะปง	-	๑,๐๐๐
รวมพื้นที่โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ			๙,๑๖๐

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

๓.๔ ข้อมูลงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (บ่อจิ๋ว)

จังหวัดพังงา ได้ดำเนินงานพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. โดยมีการขุดบ่อให้เกษตรกรเพื่อใช้ในการเกษตรแล้วตั้งแต่ ปี ๒๕๔๙- ๒๕๖๖ จำนวน ๔๔๔ บ่อ พื้นที่รับประโยชน์ จำนวน ๘๘๘ ไร่ ดังนี้

ตารางที่ ๒๓ : แสดงจำนวนสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๗

หน่วย : บ่อ

ปี พ.ศ.	อำเภอ								รวม
	เมืองพังงา	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ท้ายเหมือง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	เกาะยาว	
๒๕๔๙	๑	๖	๖	๑๐	๑๓	๕	๖	๓	๕๐
๒๕๕๑	๐	๐	๔	๒	๙	๐	๐	๐	๑๕
๒๕๕๒	๐	๖	๐	๐	๔	๕	๐	๐	๑๕
๒๕๕๓	๐	๐	๐	๐	๑	๑๙	๐	๐	๒๐
๒๕๕๔	๐	๐	๑	๔	๐	๕	๐	๐	๑๐
๒๕๕๕	๒	๐	๐	๓	๕	๐	๕	๐	๑๕
๒๕๕๖	๐	๐	๑	๓	๑๐	๐	๖	๐	๒๐
๒๕๕๗	๑	๒	๒	๕	๓	๕	๗	๐	๒๕
๒๕๕๘	๓	๑	๓	๗	๓	๓	๕	๐	๒๕
๒๕๕๙	๒	๐	๖	๕	๒	๔	๑	๐	๒๐
๒๕๖๐	๔	๐	๐	๗	๓	๔	๗	๐	๒๕
๒๕๖๑	๖	๐	๘	๔	๖	๑	๑	๐	๒๖
๒๕๖๒	๕	๔	๖	๑๓	๔	๖	๐	๐	๓๘
๒๕๖๓	๕	๑๐	๓	๐	๘	๖	๒	๐	๓๔
๒๕๖๔	๔	๐	๒	๙	๔	๖	๕	๐	๓๗
๒๕๖๕	๒	๔	๔	๗	๗	๓	๓	๐	๓๐
๒๕๖๖	๑	๑๒	๖	๘	๑๒	๐	๐	๐	๓๙
๒๕๖๗	๐	๐	๘	๑๐	๔	๕	๓	๐	๓๐
รวม	๓๘	๔๗	๖๐	๑๐๐	๙๘	๗๗	๕๑	๓	๔๗๔

ที่มาข้อมูล : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๔

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product:GPP) ในปี ๒๕๖๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงามีมูลค่า ๕๖,๙๑๙ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๖๕) มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๑,๓๗๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๘ โดยเป็นมูลค่าในภาคการเกษตร ๑๙,๖๓๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๔.๕๐) และมูลค่านอกภาคเกษตร ๓๗,๒๘๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๖๕.๕๐)

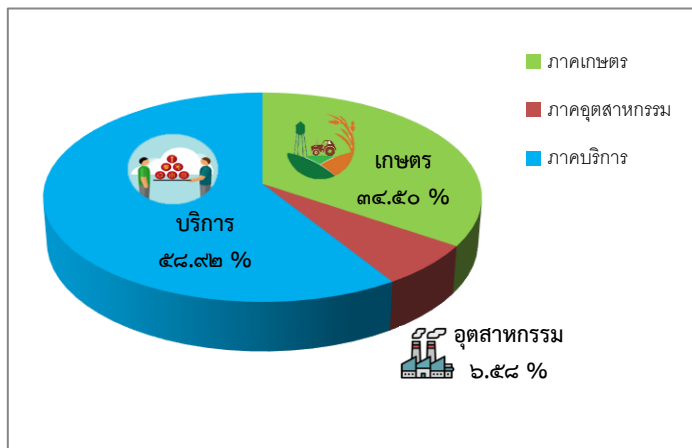
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ปี ๒๕๖๖ ประชากรจังหวัดพังงา มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเท่ากับ ๒๒๙,๒๑๓ บาท จัดอยู่ในลำดับที่ ๑๗ ของประเทศ ลำดับที่ ๓ ของภาคใต้ และลำดับที่ ๒ ของภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๕ ที่มีรายได้เฉลี่ยคนละ ๒๒๓,๒๗๑ บาท พบว่า มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๖๖

ตารางที่ ๒๔ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคเกษตร	๑๖,๐๙๕	๑๘,๑๕๐	๑๘,๑๙๒	๒๐,๕๘๐	๑๙,๖๓๘
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๑๖,๐๙๕	๑๘,๑๕๐	๑๘,๑๙๒	๒๐,๕๘๐	๑๙,๖๓๘
นอกภาคเกษตร	๖๓,๑๑๑	๓๕,๖๖๕	๒๘,๕๗๐	๓๔,๙๖๓	๓๗,๒๘๑
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๔๓๓	๓,๑๐๘	๓,๒๗๗	๓,๖๔๘	๓,๗๔๕
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖๗๑	๖๗๓	๖๐๗	๕๒๒	๕๔๙
การผลิต	๒,๐๓๕	๑,๗๖๒	๑,๙๘๙	๒,๔๑๗	๒,๒๐๒
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๖๔๐	๕๘๗	๕๘๓	๖๐๘	๘๖๙
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	๘๗	๘๗	๙๗	๑๐๒	๑๒๕
ภาคบริการ	๕๙,๖๗๙	๓๒,๕๕๖	๒๕,๒๙๔	๓๑,๓๑๕	๓๓,๕๓๖
การก่อสร้าง	๑,๑๙๘	๑,๔๐๘	๑,๔๑๐	๑,๑๖๘	๘๙๐
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๕,๔๐๑	๕,๔๗๖	๔,๙๙๐	๕,๖๒๐	๕,๖๒๖
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๕,๒๒๙	๔,๒๖๙	๓,๔๖๐	๓,๓๖๘	๔,๑๗๕
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๓๔,๔๔๓	๑๐,๖๐๖	๔,๖๙๖	๑๐,๑๖๒	๑๑,๔๓๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๕๑๕	๕๐๖	๕๗๖	๔๖๕	๔๗๓
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒,๒๖๙	๒,๒๔๓	๒,๑๙๑	๒,๕๑๗	๒,๗๓๓
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๒๗๘	๑,๒๙๘	๑,๓๕๐	๑,๐๗๙	๑,๒๗๔
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๒	๒๐	๑๔	๑๗	๑๗
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒,๙๙๗	๔๖๙	๑๐๑	๒๗๘	๓๑๔
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๒,๔๓๒	๒,๓๘๙	๒,๕๔๔	๒,๕๗๗	๒,๔๓๒
การศึกษา	๒,๓๑๕	๒,๓๗๕	๒,๔๓๔	๒,๔๙๖	๒,๕๓๘
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๑๙๑	๑,๑๔๔	๑,๑๗๕	๑,๒๐๕	๑,๒๒๑
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๔๕	๑๒๖	๑๓๒	๑๔๔	๑๔๕
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๔๓	๒๒๕	๒๒๑	๒๑๗	๒๖๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๗๙,๒๐๖	๕๓,๘๐๕	๔๖,๗๖๓	๕๕,๕๔๓	๕๖,๙๑๙
รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (บาท)	๓๑๗,๐๗๗	๒๑๕,๖๘๔	๑๘๗,๖๗๖	๒๒๓,๒๗๑	๒๒๙,๒๑๓
จำนวนประชากร (พันคน)	๒๕๐	๒๕๐	๒๔๙	๒๔๙	๒๔๘

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม ๒๕๖๘

	มูลค่า (ล้านบาท)
ภาคเกษตร	๑๙,๖๓๘
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๗๔๕
ภาคบริการ	๓๓,๕๓๖
GPP รวม	๕๖,๙๑๙

ภาพที่ ๔ : โครงสร้าง GPP จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๕ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ณ ราคาคนที่ ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

หน่วย: ล้านบาท

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคนที่ (CVMs)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคเกษตร	๙,๒๔๕	๙,๘๐๒	๘,๘๗๔	๙,๑๓๘	๙,๗๐๔
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๙,๒๔๕	๙,๘๐๒	๘,๘๗๔	๙,๑๓๘	๙,๗๐๔
นอกภาคเกษตร	๓๕,๙๔๘	๒๒,๖๑๙	๑๘,๖๒๒	๒๑,๗๘๕	๒๒,๒๙๙
ภาคอุตสาหกรรม	๑,๘๓๔	๑,๖๔๕	๑,๖๖๙	๑,๘๐๔	๑,๗๖๐
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๖๖	๓๖๒	๓๑๖	๒๖๓	๒๖๗
การผลิต	๙๒๙	๘๐๗	๘๘๑	๑,๐๐๗	๙๒๘
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๖๖๔	๕๗๗	๕๓๙	๖๑๔	๖๘๕
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	๔๙	๕๒	๕๖	๕๘	๗๐
ภาคบริการ	๓๔,๘๑๗	๒๑,๓๗๐	๑๗,๒๐๔	๒๐,๓๒๔	๒๐,๙๓๘
การก่อสร้าง	๘๔๒	๑,๐๐๐	๙๙๑	๘๐๓	๖๐๖
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๒,๓๗๗	๒,๔๐๘	๒,๒๒๘	๒,๓๔๔	๒,๒๖๒
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๓,๖๑๘	๒,๙๐๗	๒,๓๑๗	๒,๔๐๗	๒,๙๖๘
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๒๕,๑๐๑	๑๐,๗๘๕	๕,๗๗๙	๑๑,๕๘๙	๑๒,๑๓๑
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๗๙๖	๗๘๖	๙๐๔	๗๓๖	๗๕๘
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๔๔๓	๑,๔๕๘	๑,๔๖๓	๑,๔๙๔	๑,๕๓๕
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๓๓๐	๑,๓๓๘	๑,๓๘๘	๑,๑๐๕	๑,๒๙๘
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๓	๒๐	๑๔	๑๖	๑๖
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๗๙๑	๒๘๐	๕๘	๑๔๙	๑๖๕
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๒๔๕	๑,๒๔๙	๑,๒๙๙	๑,๒๗๕	๑,๑๘๓
การศึกษา	๑,๐๙๐	๑,๑๐๐	๑,๑๐๕	๑,๑๐๐	๑,๐๙๘
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๖๔๓	๖๐๗	๖๐๙	๖๐๐	๕๙๗
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๓๕	๑๑๗	๑๒๓	๑๒๙	๑๒๕
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑๘๑	๑๖๘	๑๖๔	๑๕๒	๑๗๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๔๑,๗๐๖	๒๙,๘๘๕	๒๕,๔๘๐	๒๘,๓๖๔	๒๙,๔๔๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม ๒๕๖๘

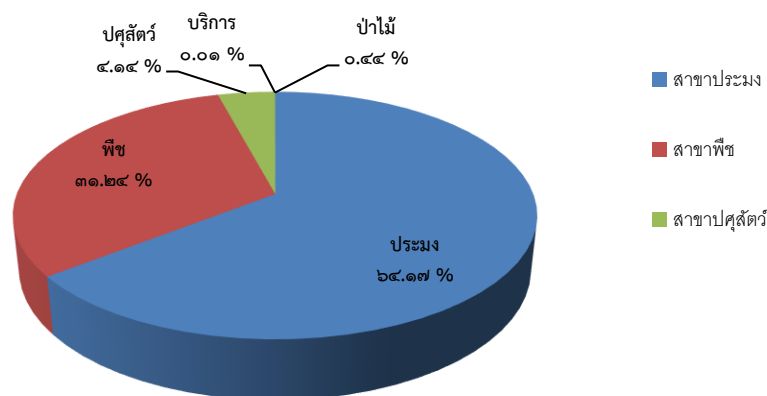
๔.๒ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๗ และแนวโน้มปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา (ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘)

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๗ หดตัวร้อยละ ๓.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาพืชหดตัวร้อยละ ๐.๙ สาขาปศุสัตว์หดตัวร้อยละ ๔.๕ สาขาบริการทางการเกษตรหดตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ ๐.๐๑ ในขณะที่สาขาประมงขยายตัว ร้อยละ ๓.๐ และสาขาป่าไม้ขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ ๐.๐๑ โดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพอากาศแปรปรวนจากผลกระทบปรากฏการณ์เอลนีโญ อากาศร้อนมากกว่าปกติ ทำให้น้ำยางออกน้อย ประกอบกับเนื้อที่กรีดยังลดลง รวมถึงทุเรียนที่ออกดอกติดผลน้อย ส่งผลให้ผลผลิตสินค้าอาหารและทุเรียนลดลง อีกทั้งความต้องการการบริโภคไข่ไก่ภายในประเทศลดลง ส่งผลให้ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรปี ๒๕๖๗ ลดลงร้อยละ ๐.๗ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๐ ส่งผลให้ดัชนีรายได้ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒

แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๑.๗) - (-๐.๗) เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๖ - ๒.๖ สาขาปศุสัตว์หดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๖.๖) - (-๕.๖) สาขาประมงหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๒.๕) - (-๑.๕) สาขาบริการทางการเกษตรหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ และสาขาป่าไม้หดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๗) - ๐.๓ โดยมีปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติ ผลกระทบจากปรากฏการณ์ลานีญา การระบาดของโรคในพืช ประมง และปศุสัตว์ ราคาปัจจัยการผลิตที่ยังคงมีความผันผวน และการขาดแคลนแรงงานฝีมือภาคเกษตร รวมถึงมาตรการและโครงการช่วยเหลือเกษตรกรด้านต่าง ๆ ของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

๑) โครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงาในปี ๒๕๖๖

โครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๗ ได้แก่ สาขาประมง ซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ ๖๔.๑๗ ของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร หรือ GPP ภาคเกษตร รองลงมา คือ สาขาพืช สาขาปศุสัตว์ สาขาป่าไม้ และสาขาบริการทางการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๔, ๔.๑๔, ๐.๔๔ และ ๐.๐๑ ตามลำดับ

ภาพที่ ๕ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

๒) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคเกษตร

๒.๑) สถานการณ์น้ำ

มีปริมาณน้ำฝนสะสมทั้งปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๔,๒๙๔ มิลลิเมตร เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งมีปริมาณ ๔,๒๖๓ มิลลิเมตร ร้อยละ ๐.๗ ส่วนจำนวนวันฝนตกจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ เฉลี่ย ๑๖๕ วัน ลดลงร้อยละ ๑๗.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๑๙๙ วัน ส่งผลให้พืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ทำให้น้ำยางออกน้อย

(ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา)

๒.๒) สถานการณ์ภัยธรรมชาติ และโรคแมลง ศัตรูพืชระบาด

- พบการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอกะปง อำเภอเมืองพังงา ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่กระจายของโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา ได้แก่ สภาพอากาศที่มีฝนตกชุกตลอดทั้งปี ทำให้เชื้อราซึ่งเป็นสาเหตุของโรคสามารถแพร่ระบาดได้ง่ายโดยอาศัยลม และฝน ซึ่งจังหวัดพังงาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการแก้ปัญหาการระบาดของโรคใบร่วงยางพารา เพื่อดำเนินการควบคุม ป้องกัน และจำกัดการระบาดของโรคใบร่วงยาง ตามมาตรการที่คณะทำงานฝ่ายอำนวยการ กำหนด

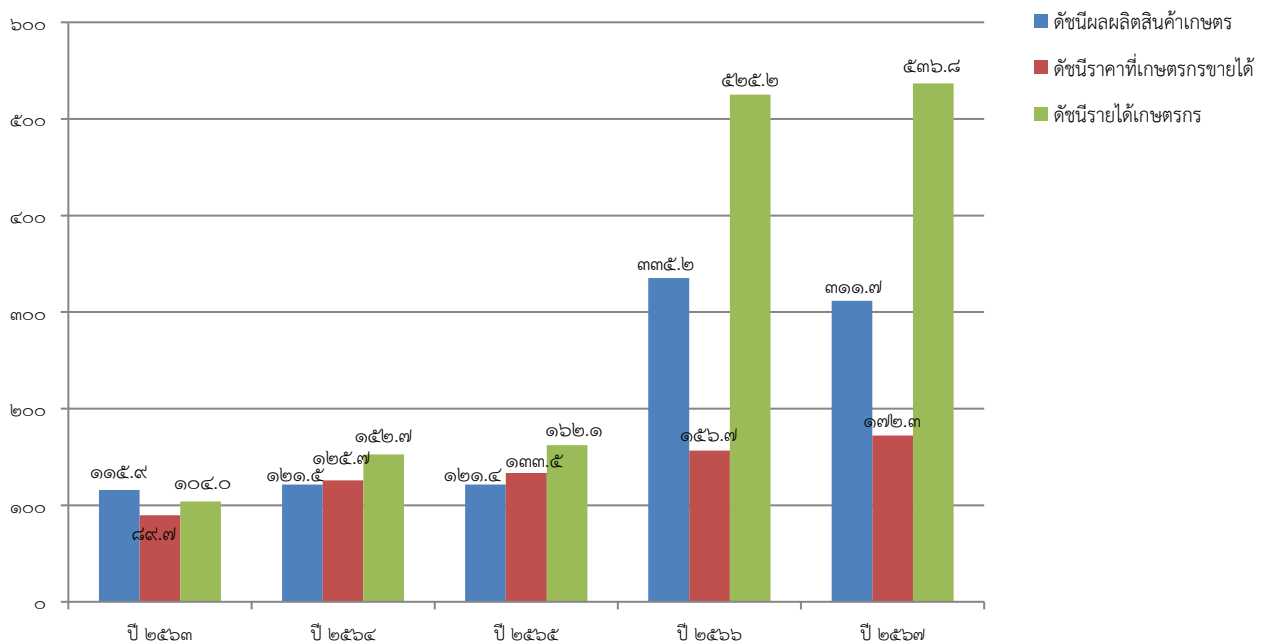
๒.๓) ราคาน้ำมัน

ในปี ๒๕๖๗ ราคาน้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑ ของจังหวัดพังงา เฉลี่ยอยู่ที่ ๓๗.๐๔ บาทต่อลิตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๓๖.๖๓ บาทต่อลิตร ขณะที่ราคาน้ำมันดีเซลเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๒.๓๒ บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ ๐.๗ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๓๒.๕๔ บาท/ลิตร เนื่องจากการตรึงราคาน้ำมันดีเซลจากมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านน้ำมันเชื้อเพลิงของรัฐบาล

(ที่มาข้อมูล : บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน))

๓) เครื่องชี้ทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร จังหวัดพังงา

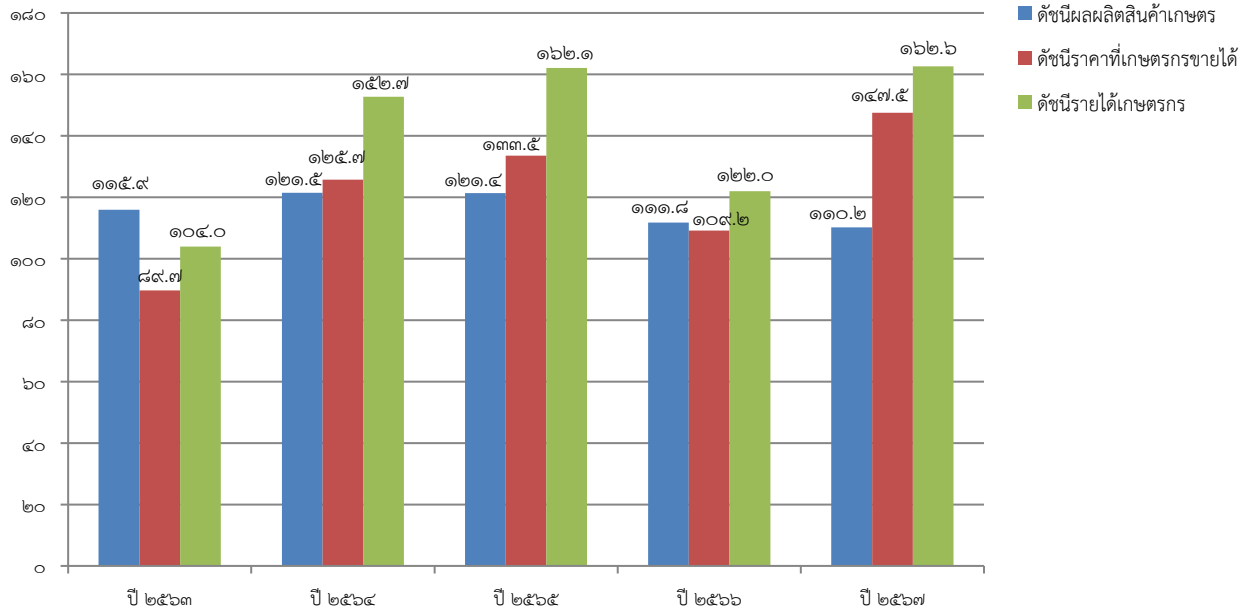
๓.๑) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ในปี ๒๕๖๗ อยู่ในระดับ ๓๑๑.๗ ลดลงร้อยละ ๗.๐ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๓๓๕.๒ ส่วนดัชนีราคาที่ได้เกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๑๗๒.๓ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๐ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๕๖.๗ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ ๕๓๖.๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๕๒๕.๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๖ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่ได้เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร

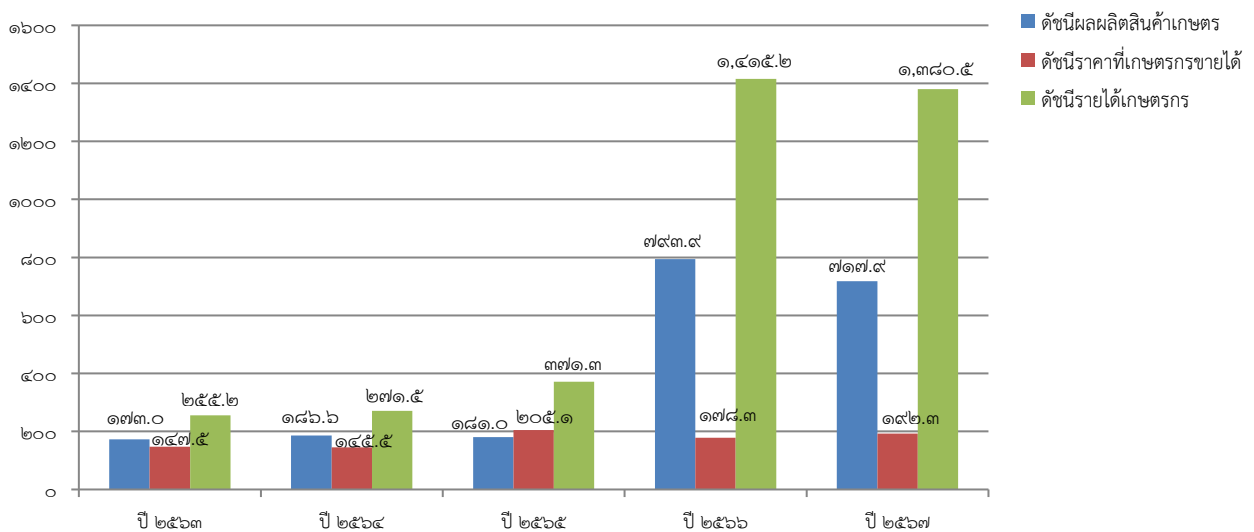
๓.๒) ดัชนีผลผลิตสาขาพืช ในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ระดับ ๑๑๐.๐ ลดลงร้อยละ ๑.๔ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๑๑.๘ ส่วนดัชนีราคาสินค้าพืชที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๔๗.๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๐๙.๒ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ ๑๖๒.๖ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๓.๓ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๒๒.๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๗ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่ได้เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาพืช

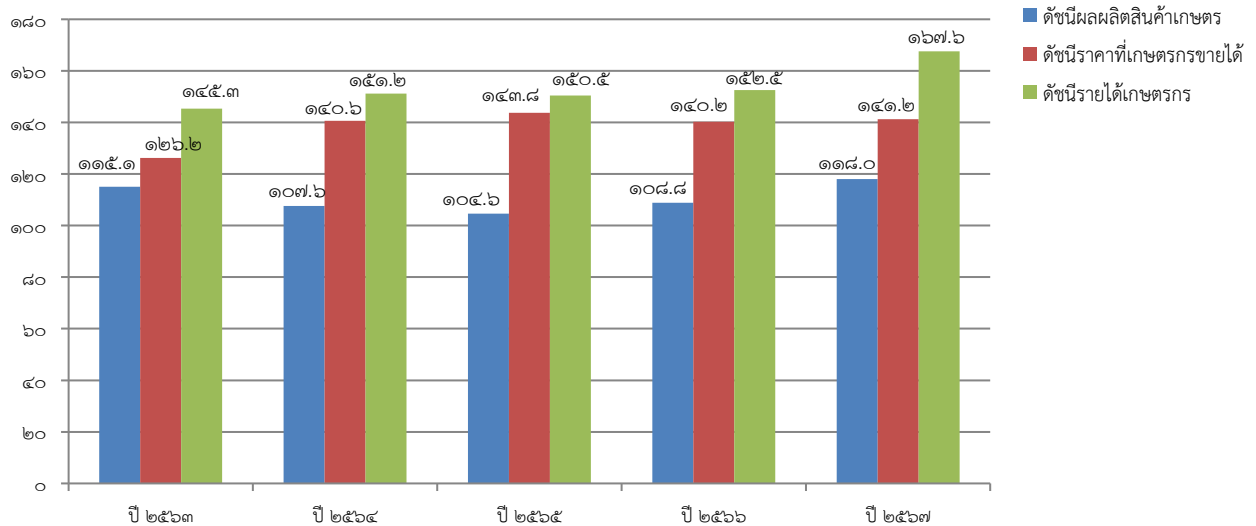
๓.๓) ดัชนีผลผลิตสาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ระดับ ๗๑๗.๙ ลดลงร้อยละ ๙.๖ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๗๙๓.๙ ส่วนดัชนีราคาสินค้าปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๙๒.๓ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๙ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๗๘.๓ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรสาขาปศุสัตว์อยู่ที่ระดับ ๑,๓๘๐.๕ ลดลงร้อยละ ๒.๕ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑,๔๑๕.๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๘ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่ได้เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาปศุสัตว์

๓.๔) ดัชนีผลผลิตสาขาประมง ในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ระดับ ๑๑๘.๗ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๐๘.๘ ส่วนดัชนีราคาสินค้าประมงที่เกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๑๔๑.๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๗ จากปีที่ผ่านมาซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๔๐.๒ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรสาขาประมงอยู่ที่ระดับ ๑๖๗.๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๙ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๕๒.๕

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๙ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่ได้เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาประมง

๔) ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๗

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๓.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคเกษตรดังกล่าวข้างต้น อาทิ สภาพภูมิอากาศ และสถานการณ์น้ำในพื้นที่โดยรวม ซึ่งพบว่าภาวะฝนทิ้งช่วง ทำให้ปริมาณน้ำฝนสะสมน้อยกว่าปีที่ผ่านมา โดยสาขาพืชหดตัวร้อยละ ๐.๙ สาขาปศุสัตว์หดตัวร้อยละ ๔.๕ สาขาบริการทางการเกษตรหดตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ ๐.๐๑ ในขณะที่สาขาประมงขยายตัว ร้อยละ ๓.๐ และสาขาป่าไม้ขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ ๐.๐๑ โดยรายละเอียดในแต่ละสาขามีดังนี้

๔.๑) สาขาพืช

สาขาพืช ในปี ๒๕๖๗ หดตัวร้อยละ ๐.๙ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตพืชที่สำคัญที่ลดลง คือ ยางพารา และทุเรียน ในขณะที่ผลผลิตพืชที่เพิ่มขึ้น คือ ปาล์มน้ำมัน

❖ ยางพารา

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๗,๒๙๔ ตัน ลดลงร้อยละ ๒.๗ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๑๐,๒๒๓ ตัน เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย เกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้อากาศร้อนมากกว่าปกติ ทำให้น้ำยางออกน้อย ต้องหยุดกรีตบางช่วง ประกอบกับเนื้อที่กรีตลดลง ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลง

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคายางแผ่นดิบชั้น ๓ ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๗๑.๒๓ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๗.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๔๕.๒๖ บาท เนื่องจากความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทั้งภายในและต่างประเทศยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับราคาน้ำมันดิบยังคงอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ราคายางปรับตัวเพิ่มขึ้น

❖ ปาล์มน้ำมัน

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๘๑๘,๖๐๒ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๙ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๗๙๕,๘๖๐ ตัน เนื่องจากเนื้อที่ให้ผลปีแรกเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ประกอบกับราคาสูงและอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรจัดการสวนดี ปาล์มน้ำมันมีหลายเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคาผลปาล์มที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๕.๘๑ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๕.๒๒ บาท เนื่องจากราคาเพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันปาล์มตลาดโลก โดยประเทศอินโดนีเซียซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ที่สุดของโลก มีผลผลิตออกสู่ตลาดต่ำกว่าศักยภาพที่เคยผลิตไว้ ราคาผลปาล์มในประเทศไทยจึงปรับตัวสูงขึ้น

❖ ทุเรียน

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตทุเรียน ในปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๓,๒๘๔ ตัน ลดลงร้อยละ ๒๑.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๔,๑๗๓ ตัน เนื่องจากสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ ทุเรียนออกดอกติดผลน้อย ส่งผลให้ผลผลิตทุเรียนลดลง จากปีที่ผ่านมา

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคาทุเรียนเกรด AB ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๕๐.๖๙ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๔๑.๕๐ บาท เนื่องจากความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดของประเทศจีน ส่งผลให้ราคาผลผลิตทุเรียนเพิ่มขึ้น

๔.๒) สาขาปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๗ หดตัวร้อยละ ๔.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญที่ลดลง คือ ไก่ ในขณะที่ยังผลผลิตปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้น คือ สุกร และไก่เนื้อ

❖ สุกร

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตสุกร ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๗,๙๒๗ ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๐๐,๘๑๓ ตัว เนื่องจากความต้องการบริโภคภายในจังหวัดเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวในจังหวัด ส่งผลให้ปริมาณการผลิตสุกรเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคาสุกรน้ำหนัก ๘๐ - ๑๐๐ กิโลกรัม ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๗๕.๑๔ บาท ลดลงร้อยละ ๕.๖ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๙.๕๕ บาท เนื่องจากมีผลผลิตสุกรออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาขายปรับตัวลดลง

❖ ไก่เนื้อ

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตไก่เนื้อ ในปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๔,๑๖๕,๑๕๒ ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๙ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๔,๐๑๐,๓๕๒ ตัว เนื่องจากมีความต้องการบริโภคที่มีอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการเลี้ยงไก่เนื้อเพิ่มขึ้น เพื่อบริโภคความต้องการของตลาด ส่งผลให้ปริมาณการผลิตไก่เนื้อเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคาไก่เนื้อที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๔๕.๒๑ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๔๓.๓๘ บาท

❖ ไก่ไข่

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตไข่ไก่ ในปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๖๖,๐๘๘,๒๕๙ ฟอง ลดลงร้อยละ ๙.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๘๔,๑๖๔,๔๐๐ ฟอง เนื่องจากความต้องการบริโภคไข่ไก่ภายในประเทศลดลง ประกอบกับแม่ไก่ไข่บางส่วนใกล้ถึงระยะปลดระวาง บางส่วนเป็นแม่ไก่ไข่เริ่มปลดรอบการเลี้ยงใหม่ ส่งผลให้ผลผลิตไข่ไก่ลดลง

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคาไข่ไก่ต่อฟองที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ฟองละ ๔.๔๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๐ ซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๓ เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่อยู่ระดับสูง ทำให้มีการปรับราคาไข่ไก่ขึ้นให้สอดคล้องกับต้นทุนการผลิต ส่งผลให้ราคาไข่ไก่ปรับตัวเพิ่มขึ้น

๔.๓) สาขาประมง

สาขาประมง ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๓.๐ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตประมงที่สำคัญที่เพิ่มขึ้น คือ ประมงทะเล ในขณะที่ปริมาณการผลิตประมงที่ลดลง คือ กุ้งเพาะเลี้ยง

❖ กุ้งเพาะเลี้ยง

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตกุ้งเพาะเลี้ยง ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๒,๕๐๒ ตัน ลดลงร้อยละ ๑.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๒,๖๘๗ ตัน เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะราคาอาหารกุ้งและไฟฟ้า ทำให้เกษตรกรบางส่วนชะลอการปล่อยลูกกุ้ง ส่งผลให้ปริมาณการผลิตกุ้งเพาะเลี้ยงลดลง

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคากุ้งขาวแวนนาไมขนาด ๕๑ - ๖๐ ตัวต่อกิโลกรัมเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๓๙.๖๗ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๓๔.๐๘ บาท เนื่องจากความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคากุ้งเพาะเลี้ยงปรับตัวเพิ่มขึ้น

❖ ประมงทะเลพาณิชย์

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตประมงทะเลพาณิชย์ ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๑๕,๗๔๔ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๖ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๐๓,๗๐๐ ตัน เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย อีกทั้งปริมาณสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ขึ้น ทำให้เรือประมงทะเลพาณิชย์ออกเรือมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำเทียบเรือเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๗ ราคาปลาช่อนขนาดกลาง ๘ - ๑๒ ตัวต่อกิโลกรัม ราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๗๐.๐๐ บาท ลดลงร้อยละ ๐.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๐.๑๐ บาท

๔.๔) สาขาบริการทางการเกษตร

สาขาบริการทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๗ หดตัวเล็กน้อยร้อยละ ๐.๐๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากเกษตรกรปรับลดการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันและทุเรียน ส่งผลให้การจ้างบริการไถเตรียมดิน และบริการทางการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับพืชเศรษฐกิจในจังหวัดลดลง

๔.๕) สาขาปาล์มน้ำมัน

สาขาปาล์มน้ำมัน ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๐.๐๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากราคาไม่ยางพาราสูงขึ้นจากการต้องการของตลาดส่งออกโดยเฉพาะตลาดจีน อีกทั้งราคาสูงใจ ทำให้เกษตรกรตัดโค่นไม่ยางพารา ส่งผลให้ปริมาณการผลิตไม่ยางพาราเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

๕) แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๘

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะมีการขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๑.๗) - (-๐.๗) เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๖ - ๒.๖ สาขาปศุสัตว์หดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๖.๖) - (-๕.๖) สาขาประมงหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๒.๕) - (-๑.๕) สาขาบริการทางการเกษตรหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ และสาขาปาล์มน้ำมันหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๗) - ๐.๓ ทั้งนี้ เป็นไปตามปัจจัยบวกที่เป็นแรงผลักดัน อาทิ ความต้องการสินค้าเกษตรทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกที่มีอย่างต่อเนื่อง การดำเนินนโยบายของภาครัฐด้วยหลักการ “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” โดยการสนับสนุนการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรโดยการยกระดับสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ส่งเสริมนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ สนับสนุนการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ และการลดรายจ่าย โดยมุ่งแก้ปัญหาหนี้สินเกษตรกร การขยาย

โอกาสโดยการวางแผนรับมือและป้องกันวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม และการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น แต่ยังมีปัจจัยลบที่ไม่สามารถคาดการณ์หรือควบคุมได้ โดยเฉพาะสภาพอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติ ผลกระทบจากปรากฏการณ์ลานีญา การระบาดของโรคในพืช ประมง และปศุสัตว์ ราคาปัจจัยการผลิตที่ยังคงมีความผันผวน และการขาดแคลนแรงงานฝีมือภาคเกษตร โดยรายละเอียดในแต่ละสาขาการผลิตมีดังนี้

๕.๑) สาขาพืช

สาขาพืช ในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๖ - ๒.๖ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากผลผลิตที่เก็บเกี่ยวและออกสู่ตลาดมากกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีหลายปัจจัยมีผลในเชิงบวกต่อภาคเกษตร เช่น คาดว่าสภาพอากาศยังคงเอื้ออำนวยต่อการผลิตสินค้าสำคัญ ราคาสินค้าเกษตรโดยรวมในปี ๒๕๖๗ ที่อยู่ในระดับสูง จูงใจให้เกษตรกรขยายการผลิตและดูแลเอาใจใส่ผลผลิตมากขึ้น ประกอบกับภาครัฐได้มีนโยบายปรับโครงสร้างสินค้าเกษตร อีกทั้งมียุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรระดับจังหวัดและระดับภาค โดยการปรับลดพื้นที่สินค้าเกษตรที่มีปัญหา คงพื้นที่สินค้าที่ยังมีศักยภาพและขยายพื้นที่สินค้าที่มีู่ทางการตลาดที่ดี รวมทั้งเพิ่มผลิภาพการผลิต (Productivity) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ของสินค้าเกษตรเชื่อมโยงกับภาคอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัจจัยลบที่อาจส่งผลต่อการผลิตพืชในปี ๒๕๖๘ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นปัจจัยที่ต่อเนื่องมาจากช่วงปีที่ผ่านมา ได้แก่ ปัญหาโรคและแมลงศัตรูพืช ราคาปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย สารปราบศัตรูพืชมีการปรับตัวสูงขึ้น และภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยคาดว่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน และยางพารา จะมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่ราคผลผลิตพืช ในปี ๒๕๖๘ โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะอยู่ในเกณฑ์ดี ทำให้เกษตรกรขยายการผลิต ส่งผลให้ปริมาณการผลิตของสาขาพืชมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๕.๒) สาขาปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๖.๖) - (-๕.๖) เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากปริมาณการผลิตปศุสัตว์สำคัญมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากแนวโน้มความต้องการบริโภคไข่ไก่และไก่เนื้อภายในจังหวัดลดลง อาจส่งผลต่อการผลิตของสาขาปศุสัตว์ในปี ๒๕๖๘ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นปัจจัยที่มีต่อเนื่องมาจากช่วงปีที่ผ่านมา ได้แก่ ปัญหาโรคระบาด และต้นทุนอาหารสัตว์ที่อาจจะมีการปรับตัวสูงขึ้น

๕.๓) สาขาประมง

สาขาประมง ในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๒.๕) - (-๑.๕) เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงกุ้งบางส่วนชะลอการปล่อยลูกกุ้ง จากต้นทุนการผลิตที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะราคาอาหารกุ้งและไฟฟ้า อีกทั้งยังมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการเดินเรือประมงทะเลพาณิชย์ ทั้งสภาพอากาศแปรปรวนและการเข้าสู่ปรากฏการณ์ลานีญา ที่ส่งกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของกระแสน้ำ ส่งผลให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำทะเลอาจมีแนวโน้มลดลง โดยปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญและเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง คือ มาตรการการผลิตระดับฟาร์มและโรคระบาดซ้ำในการเพาะเลี้ยงกุ้ง

๕.๔) สาขาบริการทางการเกษตร

สาขาบริการทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากกิจกรรมหลัก คือ การให้บริการเตรียมดินในการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลอื่นๆ เนื่องจากการจ้างบริการเตรียมดิน เพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจหลักลดลง จึงส่งผลให้สาขาบริการทางการเกษตรหดตัว

๕.๕) สาขาป่าไม้

สาขาป่าไม้ ในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๗) - ๐.๗ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากการชะลอการตัดโค่นไม้ยางพาราในปี ๒๕๖๔ มาตัดโค่นในช่วงกลางปี ๒๕๖๗ คาดว่าอาจส่งผลต่อการตัดโค่นในปี ๒๕๖๘ ลดลง ประกอบกับสถานการณ์ตลาดไม้ยางพาราแปรรูปยังคงชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก จึงส่งผลให้การผลิตไม้ยางพาราท่อน ในปี ๒๕๖๘ ลดลง

ตารางที่ ๒๖ : แสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร

หน่วย : ร้อยละ

สาขา	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘
ภาคการเกษตร	-๓.๑	(-๑.๗) - (-๐.๗)
พืช	-๐.๙	๑.๖ - ๒.๖
ปศุสัตว์	-๔.๕	(-๖.๖) - (-๕.๖)
ประมง	๓.๐	(-๒.๕) - (-๑.๕)
บริการทางการเกษตร	-๐.๐๑	(-๐.๕) - ๐.๕
ป่าไม้	๐.๐๑	(-๐.๗) - ๐.๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ตารางที่ ๒๗ : แสดงผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ (ปีปฏิทิน)

หน่วย : ตัน

สินค้าเกษตรที่สำคัญ	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗*	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ยางพารา ^{๑/}	๑๑๐,๒๒๓	๑๐๔,๒๙๔	-๒.๗
ปาล์มน้ำมัน ^{๑/}	๗๙๕,๘๖๐	๘๑๘,๖๐๒	๒.๙
ทุเรียน ^{๑/}	๔,๑๗๓	๓,๒๘๔	-๒๑.๓
สุกร (ตัว) ^{๒/}	๑๐๐,๘๑๓	๑๐๗,๙๒๗	๗.๑
ไก่เนื้อ (ตัว) ^{๒/}	๔,๐๑๐,๓๕๒	๔,๑๖๕,๑๕๒	๓.๙
ไข่ไก่ (ฟอง) ^{๒/}	๑๘๔,๑๖๔,๔๐๐	๑๖๖,๐๘๘,๒๕๙	-๙.๘
กุ้งเพาะเลี้ยง ^{๓/}	๑๒,๖๘๗	๑๒,๕๐๒	-๑.๕
ประมงทะเลพาณิชย์ ^{๓/}	๑๐๓,๗๐๐	๑๑๕,๗๔๔	๑๑.๖

ที่มา : ^{๑/}สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘^{๒/}สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา^{๓/}สำนักงานประมงจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : *ข้อมูลพยากรณ์ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๘ : แสดงราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้

หน่วย : บาท/กิโลกรัม

สินค้าเกษตรที่สำคัญ	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ยางพาราแผ่นดิบชั้น ๒	๔๕.๒๖	๗๑.๒๓	๕๗.๔
ปาล์มน้ำมัน	๕.๒๒	๕.๘๑	๑๑.๓
ทุเรียน	๑๔๑.๕๐	๑๕๐.๖๙	๖.๕
สุกร	๗๙.๕๕	๗๕.๑๔	-๕.๖
ไก่เนื้อ	๔๓.๓๘	๔๕.๒๑	๔.๒
ไข่ไก่	๔.๑๓	๔.๔๖	๘.๐
กุ้งขาวแวนนาไม	๑๓๔.๐๘	๑๓๙.๖๗	๔.๒
ปลาหู	๗๐.๑๐	๗๐.๐๐	-๐.๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

๔.๓ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยของประชากร

รายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา จากผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา เท่ากับ ๙๒,๙๐๐.๓๑/คน/ปี ดังรายละเอียด

ตารางที่ ๒๙ : แสดงรายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

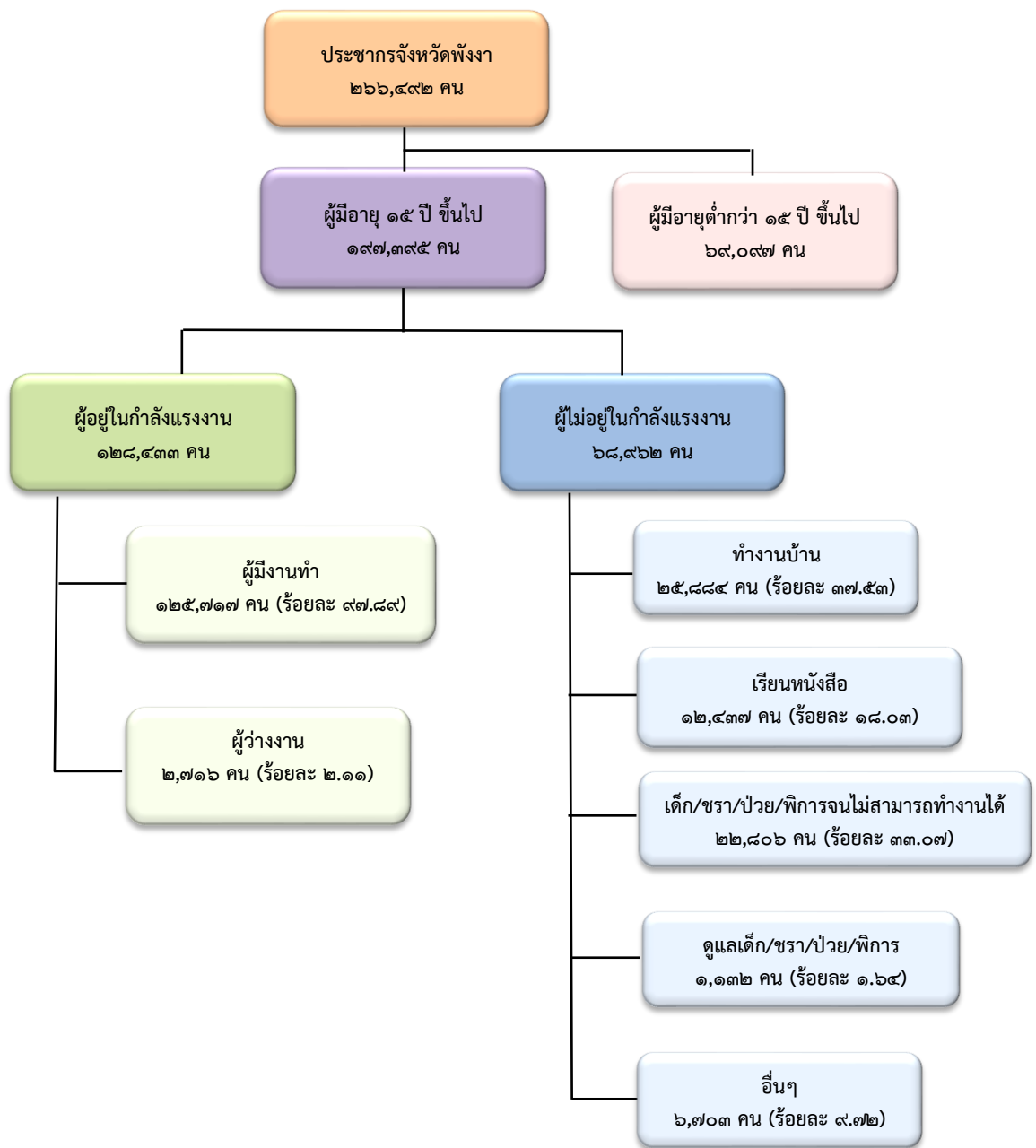
ที่	อำเภอ	รายได้เฉลี่ย/คน/ปี (บาท) (๒๕๖๖)	รายได้เฉลี่ย/คน/ปี (บาท) (๒๕๖๗)	เพิ่มขึ้น/ลดลง
๑	เมืองพังงา	๙๗,๕๕๒.๘๑	๑๐๓,๐๒๐.๙๔	๕,๔๖๘.๑๓
๒	เกาะยาว	๕๑,๙๘๖.๖๓	๙๘,๙๔๕.๗๑	๔๗,๐๑๙.๐๘
๓	กะปง	๘๒,๙๗๓.๗๓	๘๙,๐๐๓.๘๗	๖,๐๓๐.๑๔
๔	ตะกั่วทุ่ง	๘๔,๐๓๖.๐๖	๘๕,๖๒๑.๘๐	๑,๕๘๕.๗๔
๕	ตะกั่วป่า	๑๐๕,๕๐๒.๒๖	๑๐๒,๘๘๓.๔๘	-๒,๖๑๘.๗๘
๖	กระบุรี	๘๐,๔๓๕.๕๙	๙๑,๔๖๐.๕๓	๑๑,๐๒๔.๙๔
๗	ทับปุด	๘๐,๔๐๗.๔๐	๘๐,๕๑๒.๙๐	๑๐๕.๕๐
๘	ท้ายเหมือง	๘๖,๘๖๘.๙๓	๙๑,๘๙๙.๐๔	๕,๐๓๐.๑๑
เฉลี่ยทั้งจังหวัด		๘๖,๖๗๒.๖๔	๙๒,๙๐๐.๓๑	๖,๒๒๗.๖๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพังงา

๔.๔ ข้อมูลด้านแรงงานจังหวัดพังงา

๑) โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา พบว่า ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา มีประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น ๑๙๗,๓๙๕ คน เป็นเพศชาย ๙๕,๑๐๕ คน (ร้อยละ ๔๘.๑๘) และเพศหญิง ๑๐๒,๒๙๐ คน (ร้อยละ ๕๑.๘๒) โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๒๘,๔๓๓ คน ประกอบไปด้วย ผู้มีงานทำ ๑๒๕,๗๑๗ คน (ร้อยละ ๙๗.๘๙) และผู้ว่างงาน ๒,๗๑๖ คน (ร้อยละ ๒.๑๑) ซึ่งพบว่า ในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗ อัตราการมีงานทำของจังหวัดพังงาลดลง และอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๖๙,๙๖๒ คน ประกอบด้วย ทำงานที่บ้าน ๒๕,๘๘๔ คน (ร้อยละ ๓๗.๐๐) เรียนหนังสือ ๑๒,๔๓๗ คน (ร้อยละ ๑๗.๗๘) เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนสามารถทำงานได้ ๒๒,๘๐๖ คน (ร้อยละ ๓๒.๖๐) ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ ๑,๑๓๒ คน (ร้อยละ ๑.๖๒) และอื่นๆ ๖,๗๐๓ คน (ร้อยละ ๙.๕๘)

ที่มาข้อมูล : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา/สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา
(ข้อมูลจำนวนประชากรในจังหวัดรวมถึงจำนวนประชากรแฝงภายในจังหวัด)
ข้อมูล ณ ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗

ภาพที่ ๑๐ : โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗

๒) ผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา

๒.๑) จำแนกตามอาชีพ : เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำตามอาชีพในไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก คือ (๑) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง (๒) พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า (๓) ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน (๔) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ฯ และ (๕) ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร ฯ ดังตาราง

ตารางที่ ๓๐ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามอาชีพ ๕ อันดับแรกในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗

อันดับที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	๔๗,๗๔๕	๓๗.๔๕
๒	พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า	๒๖,๐๔๗	๒๐.๗๒
๓	ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๑๔,๘๙๓	๑๑.๘๕
๔	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ฯ	๑๑,๓๓๘	๘.๐๒
๕	เสมียน	๖,๗๗๗	๕.๓๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗

๒.๒) จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม : สำหรับผู้มีงานทำ ๑๒๕,๗๑๗ คน พบว่า ผู้ทำงานภาคเกษตรกรรมมีจำนวน ๕๐,๐๘๕ คน (ร้อยละ ๓๗.๕๓ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน ๗๕,๖๓๒ คน (ร้อยละ ๖๐.๑๖ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในอุตสาหกรรมภาคบริการ จำนวน ๖๔,๕๖๒ คน (ร้อยละ ๘๕.๓๖ ของผู้ทำงานทำนอกภาคเกษตรกรรม) ซึ่งมากกว่าอุตสาหกรรมภาคการผลิต ที่มีจำนวน ๑๑,๐๗๐ คน (ร้อยละ ๑๔.๖๔ ของผู้ทำงานทำนอกภาคเกษตร) หากจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๖ อันดับแรก ได้แก่ (๑) เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (๒) การขายส่ง การขายปลีกฯ (๓) ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร (๔) การผลิต (๕) การบริหารราชการฯ และ (๖) การก่อสร้าง ดังตาราง

ตารางที่ ๓๑ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรกในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗

อันดับที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๕๐,๐๘๕	๓๙.๘๔
๒	การขายส่ง การขายปลีกฯ	๒๒,๔๕๕	๑๗.๘๖
๓	ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร	๑๒,๓๒๕	๙.๘๐
๔	การผลิต	๑๐,๑๘๗	๘.๑๐
๕	การบริหารราชการฯ	๖,๙๔๒	๕.๕๒
๖	การก่อสร้าง	๖,๕๔๕	๕.๐๕

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗

๓) ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๒ : แสดงผลผลิตภาพแรงงาน (รายปี)

	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
GPP (CVMs) (ล้านบาท)	๓๔,๖๕๖.๒๐	๓๖,๔๙๗.๘๗	๓๙,๘๓๑.๘๗	๔๐,๗๒๘.๗๖	๔๒,๔๘๘.๗๗	๓๐,๑๙๙.๓๙	๒๖,๔๐๘.๒๑	๒๘,๕๙๗
ผู้มีงานทำในจังหวัด	๑๔๖,๑๕๖	๑๔๕,๔๒๓	๑๔๒,๙๑๗	๑๔๖,๓๕๕	๑๔๖,๖๘๕	๑๔๕,๑๐๔	๑๒๔,๔๑๕	๑๒๙,๖๓๓
ผลผลิตภาพแรงงาน (บาท)	๒๓๗,๑๑๘	๒๕๐,๙๗๘	๒๗๘,๗๐๖	๒๗๘,๒๘๗	๒๘๙,๖๖๐	๒๐๘,๑๒๓	๒๑๒,๒๕๙	๒๒๐,๔๔๕
อัตราการเติบโตของ ผลผลิตภาพแรงงาน		๕.๘๕	๑๑.๐๕	-๐.๑๕	๔.๐๙	-๒๘.๑๕	๔.๓๙	-๑๐.๓๓

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๓ : แสดงอัตราการมีส่วนร่วมในแรงงานของจังหวัดพังงา

ไตรมาส	ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	กำลังแรงงานในจังหวัด	อัตราการมีส่วนร่วมใน กำลังแรงงานของจังหวัด
๑/๒๕๖๔	๒๑๙,๙๕๐	๑๕๕,๖๕๓	๗๐.๗๗
๒/๒๕๖๔	๒๒๐,๓๒๔	๑๕๕,๓๑๓	๗๐.๔๙
๓/๒๕๖๔	๒๒๐,๖๙๑	๑๔๙,๗๐๙	๖๗.๘๔
๔/๒๕๖๔	๒๒๑,๐๓๔	๑๔๘,๘๗๐	๖๗.๓๕
๑/๒๕๖๕	๑๙๗,๕๐๘	๑๓๔,๒๕๔	๖๗.๙๗
๒/๒๕๖๕	๑๙๗,๕๒๓	๑๒๙,๘๗๑	๖๕.๗๕
๓/๒๕๖๕	๑๙๗,๕๒๗	๑๒๘,๓๔๓	๖๔.๙๗
๑/๒๕๖๖	๑๙๗,๕๐๙	๑๒๖,๒๓๐	๖๓.๙๑
๒/๒๕๖๖	๑๙๗,๕๐๓	๑๒๙,๑๑๙	๖๕.๓๘
๓/๒๕๖๖	๑๙๗,๔๙๗	๑๒๖,๘๐๐	๖๔.๒๐
๔/๒๕๖๖	๑๙๗,๔๖๘	๑๓๒,๘๘๙	๖๗.๓๐
๑/๒๕๖๗	๑๙๗,๔๔๒	๑๒๕,๗๙๑	๖๓.๗๑
๒/๒๕๖๗	๑๙๗,๔๒๖	๑๑๙,๗๙๙	๖๐.๖๘
๓/๒๕๖๗	๑๙๗,๓๙๕	๑๒๘,๔๓๓	๖๕.๐๖

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๔ : แสดงอัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรของจังหวัดพังงา

	๑/๒๕๖๕	๒/๒๕๖๕	๓/๒๕๖๕	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๙๗,๕๐๘	๑๙๗,๕๒๓	๑๙๗,๕๒๗	๑๙๗,๕๐๙	๑๙๗,๕๐๓	๑๙๗,๔๙๗	๑๙๗,๔๖๘	๑๙๗,๔๔๒	๑๙๗,๔๒๖	๑๙๗,๓๙๕
ผู้มีงานทำในจังหวัด	๑๒๘,๒๙๕	๑๒๕,๒๙๔	๑๒๒,๘๓๖	๑๒๔,๔๖๖	๑๒๔,๔๑๕	๑๒๖,๘๐๐	๑๓๒,๘๘๙	๑๒๔,๗๘๘	๑๑๘,๕๖๑	๑๒๕,๗๑๗
ผู้มีงานทำ ในภาคเกษตร	๕๐,๕๖๗	๔๙,๗๓๕	๔๒,๘๖๖	๕๐,๒๓๗	๕๑,๐๘๑	๔๖,๗๓๒	๕๐,๑๓๙	๔๙,๔๓๓	๔๓,๗๘๓	๕๐,๐๘๕
ผู้มีงานทำ นอกภาคเกษตร	๗๗,๗๒๘	๗๕,๕๕๙	๗๙,๙๗๐	๗๔,๒๒๙	๗๓,๓๓๓	๗๗,๘๖๘	๗๙,๔๙๔	๖๖,๖๗๕	๖๕,๕๓๑	๖๔,๕๔๓
ผู้มีงานทำ ในภาคอุตสาหกรรม	๗,๘๐๕	๘,๗๘๓	๙,๖๑๐	๗,๓๖๐	๘,๑๗๗	๘,๐๔๔	๘,๙๗๔	๘,๖๕๑	๙,๒๔๖	๑๑,๐๗๐
อัตราการมีงานทำ ของจังหวัด	๖๔.๙๖	๖๓.๔๓	๖๒.๑๙	๖๓.๐๒	๖๒.๙๙	๖๔.๒๐	๖๗.๓๐	๖๓.๑๘	๖๐.๐๕	๖๓.๖๙
อัตราการมีงานทำ ในภาคเกษตร	๓๙.๔๑	๓๙.๖๙	๓๔.๙๐	๒๕.๘๘	๔๑.๐๖	๓๖.๘๘	๓๗.๗๓	๓๙.๖๑	๓๖.๙๓	๓๙.๘๔
อัตราการมีงานทำ นอกภาคเกษตร	๖๐.๕๙	๖๐.๓๑	๖๕.๑๐	๒๓.๘๗	๕๘.๙๔	๖๑.๓๙	๕๙.๘๒	๕๓.๔๕	๕๕.๒๗	๕๑.๓๖
อัตราการมีงานทำ ในภาคอุตสาหกรรม	๖.๐๘	๗.๐๑	๗.๘๒	๒.๒๙	๖.๕๗	๖.๓๔	๖.๗๕	๖.๙๔	๗.๘๐	๘.๘๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๓๕ : แสดงอัตราการว่างงานของจังหวัดพังงา

	๑/๒๕๖๖	๒/๒๕๖๖	๓/๒๕๖๖	๔/๒๕๖๖	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗
กำลังแรงงานในจังหวัด	๑๒๖,๒๓๐	๑๒๙,๑๑๙	๑๒๖,๘๐๐	๑๒๙,๖๓๓	๑๒๕,๗๙๑	๑๑๙,๗๙๙	๑๒๘,๔๓๓
ผู้ว่างงานในจังหวัด	๑,๗๖๔	๔,๗๐๕	๑,๙๒๐	๓,๒๕๕	๑,๐๕๓	๑,๒๓๗	๒,๗๑๖
อัตราการว่างงานของจังหวัด	๑.๔๐	๓.๖๔	๑.๕๑	๒.๕๑	๐.๘๔	๑.๐๓	๒.๑๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

๔.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

จังหวัดพังงา มีสินค้าเกษตรที่ได้รับรองการขึ้นทะเบียนรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัด (GI) จำนวน ๔ ชนิดสินค้า ได้แก่

๑) ทูเรียนสาธิตาพังงา

ทูเรียนสาธิตา เป็นชื่อทูเรียนพันธุ์พื้นเมืองขึ้นชื่อของจังหวัดพังงา มีแหล่งปลูกหรือถิ่นกำเนิดดั้งเดิมในพื้นที่ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ลักษณะเด่นประจำพันธุ์คือ ทรงผลกลมสวย ผลโตเต็มที่มีย่านักเฉลี่ยประมาณ ๑.๕ - ๒ กิโลกรัม ต่อผลเท่านั้น พูใหญ่ เนื้อเต็มพู เปลือกผลบาง เนื้อสุกเป็นสีเหลืองเข้ม ส่วนใหญ่เมล็ดเล็กและลีบ รสชาติหวานมัน เนื้อละเอียด ไม่ละ มีกลิ่นหอมเฉพาะตัวไม่ฉุน รับประทานอร่อยมาก ลักษณะเนื้อและรสชาติมีความคล้ายคลึงกับทูเรียนพันธุ์ก้านยาว คนในท้องถิ่นผู้นั้นนิยมเปรียบความอร่อยเหมือนกับนกสาธิตาที่มีเสียงไพเราะ จึงตั้งชื่อว่า “ทูเรียนสาธิตา” และเรียกขานกันเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทูเรียนสาธิตาพังงา” เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

ตารางที่ ๓๖ : แสดงข้อมูลการผลิตทูเรียนสาธิตา ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๘๓	๒๒	๖.๙๔	๕๑๑	๒๐๐	๑.๓๙	๓๕
กะปง	๔๒๗	๓๘๔	๒๒๗.๗๑	๕๖๗	๒๓๕	๕๓.๕๑	๒๑๑
ตะกั่วทุ่ง	๑๓๓	๗๘	๔๖.๑๘	๕๓๒	๒๒๐	๑๐.๑๖	๕๓
ท้ายเหมือง	๑๘๙	๑๔๖	๖๒.๔๒	๕๕๙	๒๒๕	๑๖.๒๐	๙๕
ทับปุด	๖	๑	๐.๗๐	๐.๗	๒๐๕	๐.๐๐	๓
คุระบุรี	๓๒	๒๘	๑๕.๐๙	๕๓๕	๒๓๐	๓.๔๗	๒๓
เกาะยาว	๙	๒	๐.๔๔	๓๒๕	๒๑๐	๐.๐๙	๔๙
ตะกั่วป่า	๒๑๔	๘๑	๔๑.๙๕	๕๑๘	๒๑๕	๑๐.๕๒	๔๗๓
รวม	๑,๐๙๓	๗๔๒	๔๐๑	๔๙๘.๒๔	๒๑๗.๕๐	๙๕.๓๕	๙๔๒

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา , ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๗ : แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสาธิตจังหวัดพังงาที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	การอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI
๑	นายเสถียร ลิ้มธนวัตร	๒/๑ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๒	นายแดง แซ่ตัน	๓๑/๑ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๓	นายกิตติศักดิ์ ศิริบุญยัง	๖๔/๒ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๔	นายจำลอง เอี้ยวสกุล	๗๙ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๕	นายธีรพงศ์ ตันติเพชรารณ	๕๕ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๖	นางประจิม โกยคุลย์	๕/๒ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๗	นายประภาส ยิ่งเจริญภักดิ์	๓๙/๒ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๘	นางประยูร จิตตะ	๕ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๙	นางสาวมรกต สาธิผล	๑๒๖/๑ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๐	นางยุพิน อ่อนศรีแก้ว	๓๑ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๑	นายรัตนชัย เอกอุดมพงศ์	๕๐๒/๓๔ หมู่ ๓ ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๒	นายวิสุทธิ ลือเสียง	๘๗ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๓	นายวุฒิชัย ้วยวัฒน์	๒๒/๑ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๔	นายสมเกียรติ ตันติเพชรารณ	๖๔/๒ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๕	นายสมจิต ใจหลัก	๒๗/๑ หมู่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๖	นายสมจิต สูงสง่า	๒๐/๓ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๗	นายอมร หงอสกุล	๕/๒ หมู่ ๓ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๘	นางอารีรักษ์ แซ่เล่า	๕๗/๖ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๑๙	นายอำนาจ ้วยวัฒน์	๒๒ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๒๐	นางสุดสวาท บุญนาม	๗๒/๖ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๒๙ พ.ค. ๒๕๖๖ - ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๘
๒๑	นายชิตพิพัทธ์ ยก่อง	๔๙/๒ หมู่ ๔ ตำบลลมนีย์ อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๒	นายกุศล ดำหาแก้ว	๔๙/๗ หมู่ ๔ ตำบลลมนีย์ อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๓	นายเปี้ย มีเกิด	๓/๒ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๔	นายเชวง เกตุแก้ว	๑๔๘/๔ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๕	นายสุทัศน์ ศิริโคกกุล	๗/๒ หมู่ ๓ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๖	นายพนัส สืบสอาด	๖๓/๘ หมู่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๗	นางวันดี สาริธชัย	๑๒๑/๑๒ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๘	นายกอง เอียบสร้างกี	๓/๒ หมู่ ๔ ตำบลเหมาะ อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๒๙	นายโนชา โกยคุลย์	๑๘/๒๔ หมู่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๐	นางสุวิมล กาละสังข์	๔/๒ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๑	นายเฟ็ด โยธาสุทธิ	๑๗ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๒	นายจินตนา กาละสังข์	๒๖/๒ หมู่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๓	นายธนภัทร วิจิตรดี	๓/๓ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๔	นายทศพล แก้วโย	๔๐/๓ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๕	นายคุณวุฒิ บุญแสวง	๑๑๙ หมู่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๖	นางสาวบุญลักษณ์ เอกเจริญทรัพย์	๒/๑๔ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๗	นางจารี ตัลยารักษ์	๑๓ หมู่ ๑ ตำบลท่านา อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๘	นายอดิศักดิ์ งามแป้น	๙ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๓๙	นายอุทัย อินศรีนวล	๒๕/๓ หมู่ ๔ ตำบลกะปง อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙
๔๐	นายมนูญ ทองสุข	๗ หมู่ ๔ ตำบลลมนีย์ อำเภอกะปง	๙ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๘ เม.ย. ๒๕๖๙

๒) ข้าวไร่ดอกข้าพ้งา พันธุ์ดอกข้า ๕๐ เป็นข้าวไร่พันธุ์พื้นเมืองที่มีสีน้ำตาลแดงอมม่วง สีแดงหรือสีแดงแกมขาว เป็นข้าวไว่ต่อช่วงแสง เมล็ดเรียวยาว เมื่อหุงสุกจะมีกลิ่นหอมคล้ายใบเตย มีคุณค่าทางโภชนาการสูงอุดมไปด้วยวิตามิน E และโอเมก้า ๙ หุงขึ้นหม้อ ไม่แข็ง รสชาติอร่อย ปลูกในเขตพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา ของจังหวัดพังงา โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ข้าวไร่ดอกข้าพ้งา” เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓

ตารางที่ ๓๘ : แสดงการผลิตข้าวไร่ดอกข้า ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๕๗๗	๕๗๗	๒๑๔.๖๔	๓๗๒	๖๕.๕๔	๑๔.๐๗	๑๔๙
กะปง	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
ตะกั่วทุ่ง	๕๓๑	๕๓๑	๑๙๙.๑๓	๓๗๕	๖๕.๙๒	๑๓.๑๓	๑๓๖
ท้ายเหมือง	๖๔๕	๖๔๕	๒๔๕.๗๕	๓๘๑	๖๖.๓๘	๑๖.๓๑	๒๘๗
ทับปุด	๕๙๔	๕๙๔	๒๒๕.๑๓	๓๗๙	๖๔.๘๕	๑๔.๖๐	๑๕๒
คุระบุรี	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
เกาะยาว	๐	๐	๐.๐๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
ตะกั่วป่า	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
รวม	๒,๓๔๗	๒,๓๔๗	๘๘๕	๓๗๗	๖๕.๖๗	๕๘.๑๑	๗๒๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๙ : แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร่ดอกข้าพ้งาที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	การอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI
๑	นางกานดา บุญยัษฐี	๑๙/๑ หมู่ ๒ ตำบลหลักอยู่ อำเภอตะกั่วทุ่ง	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๒	นางสาวณัฐวิภา ศรีกัลยา	๑/๒ หมู่ ๑ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๓	นายสำเริง พิซเกิด	๒/๔ หมู่ ๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๔	นางมลิ เนียมสมบัติ	๒๑/๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๕	นางวันดี นาก	๘/๘ หมู่ ๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๖	นายศิริณาด ศิริกุล	๑๕/๔ หมู่ ๖ ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙

ตารางที่ ๓๙ : แสดงรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไรดอกข้าพังงาที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	การอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI
๗	นางดารณี ฉายแสง	๔/๑ หมู่ ๑ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๘	นายพงษ์ศักดิ์ จันทร์คำ	๑๕/๑ หมู่ ๒ ตำบลหล่อลุง อำเภอตะกั่วทุ่ง	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๙	นางสาววิมลมาศ จิตการ	๕/๓ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๐	โรงเรียนบ้านตากแดด	๔๙/๓ หมู่ ๒ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๑	นางกนกอร สิงห์เพ็ญ	๑๖/๑ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๒	นางสาวรัตนา พิษเกิด	๑๐ หมู่ ๑ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๓	นางมาลี ไชแสง	๒๑ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๔	นางสุพาณี บุญรักษ์	๒๑/๑๒ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๕	นางอุไร ลือเสียง	๓/๔ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๖	นางฉลวย อนุกุล	๓/๕ หมู่ ๓ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองพังงา	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๗	นายไสว ประทีป ณ ถลาง	๒/๑ หมู่ ๓ ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙
๑๘	สหกรณ์กองทุนสวนยาง บ้านบางทอง จำกัด	๑๔/๕ หมู่ ๒ ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง	๒๓ เม.ย. ๒๕๖๗ - ๒๒ เม.ย. ๒๕๖๙

ที่มาข้อมูล : กรมทรัพย์สินทางปัญญา, เมษายน ๒๕๖๘

๓) มังคุดทิพย์พังงา เป็นมังคุดพันธุ์พื้นเมือง ผลทรงกลม เปลือกค่อนข้างหนา แห้ง แตกง่าย เนื้อสีขาว หนานุ่ม ไม่ฉ่ำน้ำ รสชาติหวานอมเปรี้ยว ปลูกและผลิตในเขตพื้นที่จังหวัดพังงา ให้ผลในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม โดยมังคุดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา เป็นไม้ผลที่มีการเพาะปลูกกันมายาวนาน เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงและมีผลผลิตจำหน่ายไปทั่วทั้งในและนอกจังหวัด ปัจจุบันมีพื้นที่การเพาะปลูกเป็นอันดับ ที่ ๓ รองจากปาล์มน้ำมัน และยางพารา มีพื้นที่ปลูกรวมทั้งจังหวัดกว่า ๑๓,๑๐๐ ไร่ โดยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เสด็จฯ มาเปิดโรงเรียนคุณ ระบุริ ชาวบ้านอำเภอกะปง จังหวัดพังงา ได้นำมังคุดขึ้นทูลเกล้าถวาย เมื่อเสวยมังคุดแล้ว รสชาติเป็นที่ถูกพระทัย ซึ่งได้กล่าวชมมากับ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา และ ดร.สุเมธฯ จึงได้ตั้งชื่อมังคุด ว่า “ทิพย์พังงา” หมายถึง ผลไม้ของเทวดามีรสเลิศจากจังหวัดพังงา โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “มังคุดทิพย์พังงา” เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕

ตารางที่ ๔๐ : แสดงการผลิตมังคุดทิพย์พังงา ปี ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผล ผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	๖๘๒	๖๗๘	๙๔.๐๐	๑๓๙	๕๑.๑๕	๔.๘๑	๒๔๙
กะปง	๔,๑๓๒	๔,๐๑๒	๘๘๗	๒๒๑	๕๖.๕	๕๐.๑๒	๑๐๑๘
ตะกั่วทุ่ง	๑,๐๖๖	๑,๐๕๒	๓๑๘.๐๐	๓๐๒	๕๒.๒๘	๑๖.๖๓	๗๒๓
ท้ายเหมือง	๑,๘๔๖	๑,๘๒๖	๕๓๙.๐๐	๒๙๕	๕๔.๔๕	๒๙.๓๕	๘๓๑
ทับปุด	๓๒๑	๓๐๙	๖๒	๒๐๑	๔๙.๖๐	๓.๐๘	๕๙
คุระบุรี	๑,๗๕๒	๑,๗๔๘	๔๒๑	๒๔๑	๕๕.๗๕	๒๓.๔๗	๑๗๐
เกาะยาว	๒๓	๒๓	๔.๐๐	๑๗๔	๕๐.๔๐	๐.๒๐	๓
ตะกั่วป่า	๒,๗๑๔	๒,๕๘๕	๔๒๑	๓๑๑	๕๖.๑๐	๒๓.๖๒	๘๗๒
รวม	๑๒,๕๓๖	๑๒,๒๓๓	๒,๗๔๖	๒๓๕.๕๐	๕๓.๒๘	๑๕๑.๒๖	๓,๙๒๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๑ : แสดงจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกมังคุดทิพย์พังงาที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	การอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI
๑	เมืองพังงา	๔	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๒	กะปง	๓๑	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๔	ท้ายเหมือง	๙	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๕	ทับปุด	๑	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๖	คุระบุรี	๔๒	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๗	เกาะยาว	-	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๘	ตะกั่วป่า	๓๒	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
รวม		๑๒๐	

ที่มาข้อมูล : กรมทรัพย์สินทางปัญญา, เมษายน ๒๕๖๘

๔) ปลิงทะเลเกาะยาว เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่มีศักยภาพโดดเด่น สร้างรายได้ให้ชุมชน ได้รับความนิยมในการนำมาใช้ประโยชน์มากขึ้น ทั้งเพื่อการบริโภคและใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตยาและอาหารเสริม เป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั้งไทยและต่างชาติ ทั้งแบบสดและแบบแห้ง “ปลิงทะเลเกาะยาว” ซึ่งหมายถึง ปลิงทะเลสด ปลิงทะเลพร้อมปรุง และ ปลิงทะเลแห้ง ผลิตจากปลิงทะเลสายพันธุ์ปลิงขาว ซึ่งมีลำตัวเป็นทรงกระบอก ขนาดใหญ่ตัวยาว เนื้อแน่น หนา เพาะเลี้ยงในบ่อดินในพื้นที่อำเภอเกาะยาว และแปรรูปตามภูมิปัญญาชุมชน ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพังงา ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองสินค้าที่มีอัตลักษณ์เฉพาะในแต่ละท้องถิ่น เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน อีกทั้งยังเป็นการควบคุมคุณภาพสินค้าเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ปลิงทะเลเกาะยาว” เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๒ : แสดงข้อมูลการผลิตปลิงทะเล อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๒๕	๑๘	๑,๒๐๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๔.๖ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูป/ตลาด/แหล่งกระจายสินค้าเกษตรและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร

๑) ข้อมูลโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในจังหวัดรวม ๔ โรงงาน และมีลานเทรับซื้อผลผลิตปาล์ม น้ำมันในจังหวัด จำนวน ๑๗๗ แห่ง ดังนี้

❖ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา (ที่มาข้อมูล : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔๓ : แสดงรายชื่อโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	๑/๑	๓	คุระบุรี	คุระบุรี	พังงา
๒	บริษัท สุขสมบูรณ์น้ำมันปาล์ม จำกัด	๑๐๑	๕	บางวัน	คุระบุรี	พังงา
๓	บริษัท นาคินทร์ ปาล์ม จำกัด	๔๔	๕	บางเตย	เมืองพังงา	พังงา
๔	ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงอรุณปาล์มออยล์	๓๘	๒	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา

❖ ลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา (ที่มาข้อมูล : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔๔ : แสดงจำนวนลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

ที่	อำเภอ	จำนวนลานเทรับซื้อปาล์ม (แห่ง)
๑	เมืองพังงา	๑๘
๒	กะปง	๒๒
๓	ตะกั่วทุ่ง	๒๗
๔	ท้ายเหมือง	๓๔
๕	ทับปุด	๓๘
๖	คุระบุรี	๑๖
๗	เกาะยาว	-
๘	ตะกั่วป่า	๒๒
รวม		๑๗๗

๒) ข้อมูลโรงงาน/ผู้ประกอบการยางพาราจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๕ : แสดงข้อมูลทำเนียบโรงงานยางพาราจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อโรงงาน/ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	ที่อยู่
๑	ห้างหุ้นส่วนจำกัด โอเรียนเท็กซ์	ทำนํ้ายางชั้นและยางสกิมเครพหรือยางสกิมบล็อก	๓๕ หมู่ ๔ ถนนเพชรเกษม ตำบลกระโสม อำเภอดงทับฟ้า จังหวัดพังงา
๒	บริษัทสุพารา จำกัด	ผลิตยางแท่ง	๗๗/๑๗ หมู่ ๔ ตำบลบางม่วง อำเภอดงทับฟ้า จังหวัดพังงา
๓	นายประเนตร ทองเกิด	ทำยางเครพหรือยางแท่ง	หมู่ ๔ ตำบลลมน้อย อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
๔	นายสุรพงษ์ มนะโส	ทำยางเครพหรือยางแท่ง	๑๑/๑๗ หมู่ ๔ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

ที่มาข้อมูล : กรมโรงงานอุตสาหกรรม, เมษายน ๒๕๖๘

๓) ข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๖ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสัตว์	ผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่า	สถานที่ตั้ง	จำนวนสัตว์ (ตัว)
๑	สุกร	เทศบาลเมืองพังงา	๑๓๖ หมู่ที่ ๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๖๐
๒	สัตว์ปีก	บริษัทศรีโรจน์ฟู้ดส์ จำกัด	๘/๑๐ หมู่ที่ ๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๓๐,๐๐๐
๓	สัตว์ปีก	บริษัทฟาร์มเมฆาไค้ จำกัด	๑๒๙/๒๑ หมู่ที่ ๓ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๗,๐๐๐
๔	โค-กระบือ	นายชารันต์ เศกพาทาน	๑๕/๙ หมู่ที่ ๘ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑๐
๕	โค-กระบือ	นายยาปัดชา ตูระเน	๒๐/๕ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๖	โค-กระบือ	นายประวิทย์ ห้องสุวรรณ	๒๔/๓ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๗	สุกร	เทศบาลเมืองตะกั่วป่า	๓๓๓ ถ.ราษฎร์บำรุง ต.ตะกั่วป่า อ.ตะกั่วป่า	๔๐
๘	โค-กระบือ	นายสมคิด ปทาน	๒๔/๔ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๙	โค-กระบือ	นายสนธยา ศรีรัตน์	๕/๗ หมู่ที่ ๗ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๑๐	สุกร	นายสุชาติ มงคลวรรณกร	๑๒/๓ หมู่ที่ ๑๒ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	๑๐
๑๑	สุกร	นายจุมพล ผลทวี	๓/๖ หมู่ที่ ๔ ต.มะรุ่ย อ.ทับปุด	๒๐
๑๒	สุกร	นายสมทรง เสือพันธ์	๒๘/๒ หมู่ที่ ๒ ต.ถ้ำทองหลาง อ.ทับปุด	๑
๑๓	ไก่	นายอุดม ทรายทอง	๖๐ หมู่ ๓ ต.บางเตย อ.เมืองพังงา	๑๐๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา , พฤษภาคม ๒๕๖๘

๔.๘.๔ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๗ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสัตว์น้ำ/ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ	ชื่อผู้ประกอบการ/ ชื่อสถานประกอบการ/ฟาร์ม	สถานที่ตั้ง	ผลผลิต/วัน (ตัน/ปี)	ราคาขาย/ หน่วย
๑	กุ้งแห้ง	นางพวงเพชร คาหาปานะ	ทับปุด	๖	๘๐
๒	กุ้งแห้ง	นายวิศรุต มหาผล	ทับปุด	๘	๗๕
๓	กุ้งแห้ง	นางสีหล้า สุดสาย	ทับปุด	๔	๗๕
๔	กะปิ	นางนารี สิ้นทรัพย์	คุระบุรี	๐.๕๐	๖๐
๕	กะปิ	นางบุญขวัญ โกยแก้ว	คุระบุรี	๐.๕๕	๖๐
๖	กะปิ	นางนิม กำมะหยี่	คุระบุรี	๐.๕๕	๖๐
๗	กะปิ	นางชุดิมา เอี้ยวสกุล	คุระบุรี	๑.๒๐	๖๐

ตารางที่ ๔๗ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชนิดสัตว์น้ำ/ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ	ชื่อผู้ประกอบการ/ ชื่อสถานประกอบการ/ฟาร์ม	สถานที่ตั้ง	ผลผลิต/วัน (ตัน/ปี)	ราคาขาย/ หน่วย
๘	กะปิ	นางศรีสุดา ปานกลาง	กระบุนี	๐.๗๐	๖๐
๙	กะปิ	นางวิภา บุญพรม	กระบุนี	๐.๓๐	๖๐
๑๐	กะปิ	นางบุญทิพย์ แซ่โจ้ว	กระบุนี	๐.๕๕	๖๐
๑๑	กะปิ	นางพรทิพย์ แซ่ตัน	กระบุนี	๐.๓๐	๖๐
๑๒	กะปิ	นางวันเพ็ญ แซ่โจ้ว	กระบุนี	๐.๕๕	๖๐
๑๓	กะปิ	นายอัมพร ลิ่มสมบุญ	กระบุนี	๑.๐๐	๖๐
๑๔	กะปิ	นางสาวปนัดดา ต้นสกุล	กระบุนี	๐.๕๐	๖๐
๑๕	กะปิ	นายอดิศักดิ์ สติปัญญา	กระบุนี	๑.๐๐	๖๐
๑๖	ปลาปัน	บริษัท เจริญสินปลาปัน จำกัด	กระบุนี	หยุดกิจการชั่วคราว	
๑๗	ปลาปัน	บริษัท โชควัฒนา จำกัด	กระบุนี	๑๘,๔๗๕	๔๖.๑๔
๑๘	ปลาปัน	หจก.โชคอุดมพัฒนาปลาปัน	ตะกั่วป่า	๗,๖๐๕	๓๗.๖๒
๑๙	ปลาเค็ม	นายอุเทน เบ็ญอำมหาด	กระบุนี	๑๕๐	๕๐-๖๐
๒๐	ปลาเค็ม	อัสมีนา ปลาเกะตัก	กระบุนี	๖๕	๕๐-๖๐
๒๑	ปลาเค็ม	ขวัญฤทัย นาวิว่อง	กระบุนี	๗๕	๕๐-๖๐
๒๒	ปลาเค็ม	นายดลล้ำมาน ปลุกไม้ตี	กระบุนี	๘๗	๕๐-๖๐
๒๓	ปลาเค็ม	นายชลธิ์ นาวิว่อง	กระบุนี	๙๘	๕๐-๖๐
๒๔	ปลาเค็ม	นายวิชัย เก็มดาเม้น	กระบุนี	๓๐	๕๐-๖๐
๒๕	ปลาเค็ม	นางมนะ เก็มดาเม้น	เกาะยาว	๓๐	๕๐-๖๐
๒๖	ปลาเค็ม	นายเสรี ตามสละมิตร	เกาะยาว	๓๐	๕๐-๖๐
๒๗	ปลาเค็ม	นางสาวปิยนุช เก็มดาเม้น	เกาะยาว	๓๐	๕๐-๖๐
๒๘	ปลาเค็ม	นายอำนวย ตามสละมิตร	เกาะยาว	๓๐	๕๐-๖๐
๒๙	ปลาเค็ม	นายหะด๊ะ ตามสละมิตร	เกาะยาว	๓๐	๕๐-๖๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๕

ข้อมูลด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๕.๑ ด้านพืช

๕.๑.๑ การใช้พื้นที่การเกษตร

การใช้พื้นที่การเกษตร จังหวัดพังงา มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่ คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๔๓.๓๐ ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด อำเภอที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดคือ อำเภอตะกั่วทุ่ง มีจำนวน ๒๓๕,๑๑๙ ไร่ จากพื้นที่ของอำเภอที่มีจำนวน ๓๘๑,๗๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๐

ตารางที่ ๔๘ : แสดงพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตร ครั้วเรือนเกษตรกร และจำนวนเกษตรกรของจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	ครั้วเรือนทั้งหมด (ครั้วเรือน)	ครั้วเรือนเกษตรกร (ครั้วเรือน)	จำนวนเกษตรกร (ราย)
เมืองพังงา	๓๔๓,๔๗๐	๑๓๓,๘๘๖	๑๙,๐๗๑	๓,๗๒๖	๑๒,๐๑๘
กะปง	๓๖๗,๙๙๖	๑๒๑,๙๘๕	๖,๘๔๑	๓,๕๙๘	๘,๐๓๖
ตะกั่วทุ่ง	๓๘๑,๗๓๗	๒๓๕,๑๑๙	๑๙,๕๐๙	๕,๒๔๕	๑๕,๕๑๙
ตะกั่วป่า	๒๙๙,๐๘๖	๑๔๑,๙๔๕	๒๘,๐๓๑	๔,๒๓๖	๑๖,๙๙๒
เกาะยาว	๘๘,๑๖๖	๔๑,๙๑๖	๖,๒๖๖	๒,๐๐๓	๔,๔๐๗
คุระบุรี	๕๗๓,๗๑๘	๒๒๓,๕๓๖	๑๓,๑๖๓	๓,๙๒๘	๑๒,๕๘๘
ทับปุด	๑๗๐,๒๖๘	๗๐,๔๐๓	๑๕,๔๑๑	๓,๘๒๕	๑๑,๙๒๔
ท้ายเหมือง	๓๘๒,๓๗๑	๑๖๐,๔๘๔	๒๓,๕๑๕	๖,๗๗๓	๑๘,๘๒๙
รวม	๒,๖๐๖,๘๑๒	๑,๑๒๘,๘๒๔	๑๓๑,๘๐๗	๓๓,๓๓๔	๑๐๐,๓๑๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

๕.๑.๒ ข้อมูลการผลิตด้านพืช

พืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพังงา ยังคงเป็นยางพารา รองลงมาคือ ปาล์มน้ำมัน ที่มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้นจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่เดิมจากสวนยางพาราและราคาผลผลิตที่สูงขึ้น ส่วนไม้ผล ถึงแม้ว่าในจังหวัดพังงา จะทำเป็นอาชีพรองจากอาชีพหลักอย่างยางพาราและปาล์มน้ำมัน แต่ไม้ผลก็นับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความน่าสนใจ โดยเฉพาะทุเรียนสาธิตและมังคุดทิพย์ ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) แล้ว สามารถเป็นแรงจูงใจให้กับเกษตรกรเพิ่มพื้นที่ปลูกมากขึ้นและยังคงเป็นพืชทางเลือกให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา สำหรับการปลูกพืชผักในจังหวัดพังงา มีแนวโน้มการปลูกพืชผักปลอดภัยและพัฒนาไปเป็นพืชผักอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการสำหรับคนรักสุขภาพ นอกจากนี้ คือ ข้าวนาปี และ ข้าวไร่ดอกข่า ๕๐ ก็เป็นพืชที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรของจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๙ : แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ที่	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
๑	ยางพารา	๕๒๕,๗๓๔	๕๐๑,๖๘๖	๑๐๘,๕๑๙.๘๑	๒๑๕.๕	๗๐.๙๙	๗,๗๕๓.๖๓	๓๐,๘๕๓
๒	ปาล์มน้ำมัน	๒๘๐,๓๓๖	๒๖๘,๔๘๒	๘๒๔,๘๓๕.๖๐	๓,๐๔๙	๖.๒๓	๕,๒๐๔.๓๑	๑๔,๖๔๕
๓	มังคุด	๑๒,๕๓๖	๑๒,๒๓๓	๒,๗๔๖	๒๓๕.๕๐	๓๓.๕๕	๙๕.๙๙	๒,๗๒๗
๔	ทุเรียน	๙,๗๐๑	๗,๖๙๖	๓,๒๘๔	๔๐๔.๓๘	๑๑๘.๗๖	๒๘๔.๕๙	๔,๖๓๑
๕	เงาะ	๓,๒๒๕	๓,๒๒๕	๑,๓๙๒	๓๙๙.๖๘	๒๓.๒๘	๓๒.๓๒	๑,๗๙๔
๖	ลองกอง	๔,๐๑๑	๔,๐๑๑	๙๐๖	๑๙๙.๖๓	๒๙.๑๓	๒๖.๕๘	๒,๑๔๙
๗	มะพร้าว	๙,๗๖๙	๙,๔๖๑	๕,๔๗๒	๕๗๔	๑๘.๙๒	๑๐๗.๒๗	๒,๔๒๖
๘	มะพร้าวน้ำหวาน	๗๘๓	๖๓๘	๗๐๒.๔๑	๑,๐๓๘	๒๗.๖๙	๒๑.๑๗	๓๑๒
๙	สับปะรด	๖,๙๗๓	๖,๙๗๓	๖,๒๒๔	๘๙๐.๗๕	๔๖.๐๓	๒๘๒	๔,๑๗๓
๑๐	ลิ้นปี่	๔,๐๒๕	๔,๐๒๕	๑๑,๓๙๐.๘๐	๒,๗๘๔	๒๒.๑๓	๒๔๓.๑๕	๘๕๙
๑๑	มะม่วงหิมพานต์	๒,๖๕๘	๒,๕๔๕	๑,๙๔๗	๓๖๖.๒๕	๓๐.๐๙	๕๘.๘๔	๑,๓๕๙
๑๒	ข้าวนาปี	๒,๑๔๑	๒,๑๔๑	๕๕๑	๓๖๗.๓๓	๒๔.๑๕	๑๓.๑๒	๔๖๖
๑๓	ข้าวไร่ดอกข่า	๒,๓๔๗	๒,๓๔๗	๘๘๕	๓๗๗	๖๕.๖๗	๕๘.๑๑	๗๒๔
๑๔	ทุเรียนเสาลิกา	๑,๐๙๓	๗๔๒	๔๐๑	๔๙๘.๒๔	๒๑๗.๕๐	๙๕.๓๕	๙๔๒
๑๕	แตงโม	๒,๔๙๒	๒,๔๙๒	๖,๑๖๑	๒,๔๒๒	๒๐.๓๓	๑๒๙.๖๙	๕๘๗
๑๖	ผักเหมียง	๒,๒๐๑	๒,๑๕๙	๑,๒๔๓.๕๖	๕๘๓.๑๓	๘๓.๕๙	๑๐๕.๑๗	๑,๕๘๓
๑๗	มะนาว	๔๐๘	๓๐๘	๒๗๑.๙๙	๘๖๙	๖๖.๕๔	๑๗๓.๘๘	๓๔๘
๑๘	มะละกอ	๒๒๑	๑๙๖	๕๗๗.๒๑	๒,๙๓๔	๒๘.๔๙	๑๖.๗๘	๘๒๒
๑๙	พืชผักอื่นๆ	๓,๕๓๙	๓,๕๓๙	๔,๓๕๖.๗๒	๑,๒๑๙	๔๗.๒๘	๒๐๘.๔๐	๒,๖๑๗
๒๐	ผักไฮโดรโปนิคส์	๑๔๒ ไร่	๑๔๒ ไร่	๒๔	๑๖๙ กก./ไร่	๘๘.๗๕	๒.๑๓	๘๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

๕.๑.๓ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

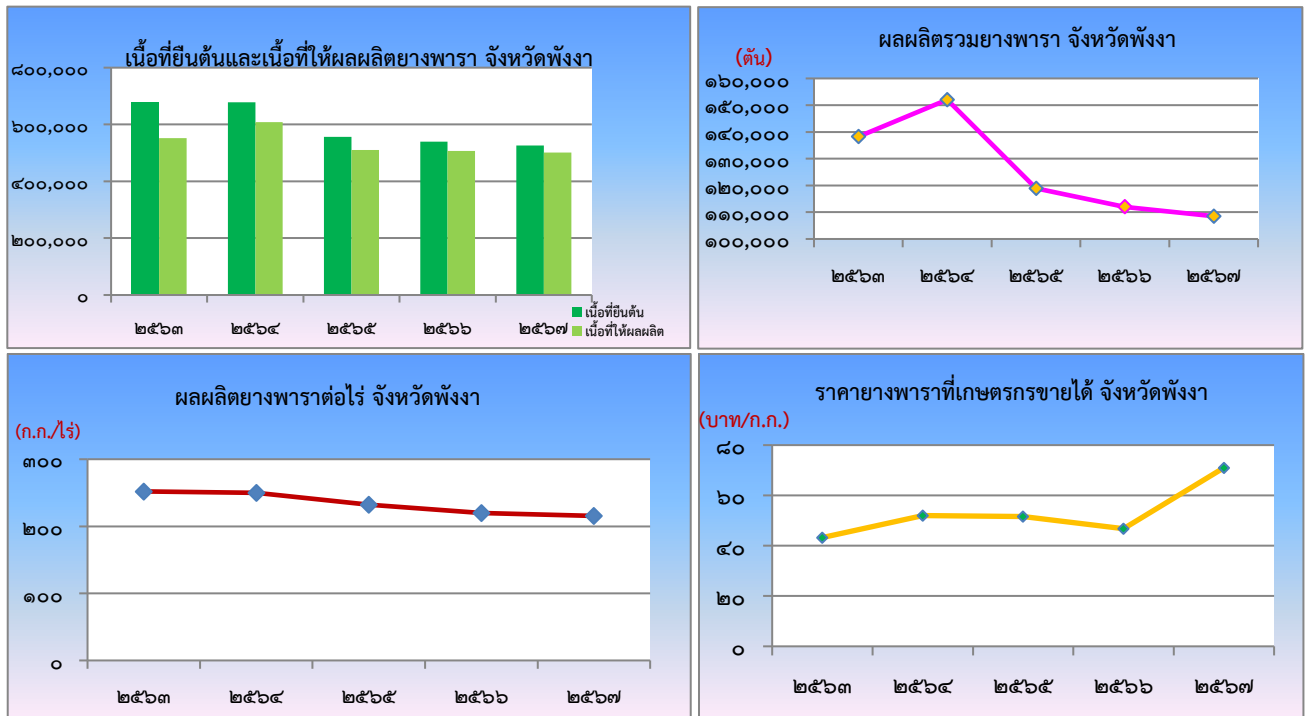
❖ ยางพารา

พืชเศรษฐกิจหลัก อันดับ ๑ ของจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดและสามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดมากที่สุด ในปี ๒๕๖๗ มีพื้นที่ปลูก ๕๒๕,๗๓๔ ไร่ เนื้อที่ให้ผลผลิต ๕๐๑,๖๘๖ ไร่ ในขณะที่ผลผลิตมีปริมาณ ๑๐๘,๕๑๙.๘๑ ตัน หากพิจารณาถึงด้านมูลค่ายางพารา ในปี ๒๕๖๗ มีมูลค่าเท่ากับ ๗,๗๕๓.๖๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๘.๑๔ จากปี ๒๕๖๖ ที่มีมูลค่า ๕,๒๒๒.๐๑ ล้านบาท อันเนื่องมาจากราคาตลาดยางพาราที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๕๐ : แสดงเนื้อที่ปลูกยางพารา ผลผลิต และมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน เกษตรกร (ครัวเรือน)
๒๕๖๓	๖๗๘,๕๖๔	๕๕๒,๒๙๒	๑๓๘,๒๓๗.๐๐	๒๕๒	๔๓.๒๕	๕,๙๘๗.๗๓	๓๒,๒๔๘
๒๕๖๔	๖๗๘,๕๖๔	๖๐๗,๕๒๒	๑๕๒,๐๖๑.๐๐	๒๕๐	๕๒.๐๑	๗,๙๐๘.๔๓	๓๕,๑๗๐
๒๕๖๕	๕๕๖,๗๘๕	๕๑๐,๓๙๔	๑๑๘,๙๓๐.๐๐	๒๓๒	๕๑.๖๔	๗,๔๔๒.๖๑	๓๔,๐๓๙
๒๕๖๖	๕๓๙,๗๓๕	๕๐๗,๓๑๔	๑๑๑,๙๗๗.๖๖	๒๒๐	๔๖.๗๖	๕,๒๒๒.๐๑	๓๒,๗๑๐
๒๕๖๗	๕๒๕,๗๓๔	๕๐๑,๖๘๖	๑๐๘,๕๑๙.๘๑	๒๑๕.๕	๗๐.๙๙	๗,๗๕๓.๖๓	๓๐,๘๕๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ภาพที่ ๑๑ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคายางพาราที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ตารางที่ ๕๑ : แสดงข้อมูลการผลิตยางพารารายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๖๓,๑๘๕	๕๔,๕๓๘	๑๑,๙๙๘.๓๖	๒๒๐	๗๒.๔	๘๖๘.๖๘	๓,๕๕๑
กะปง	๗๑,๔๒๖	๖๙,๘๙๑	๑๕,๖๕๕.๕๘	๒๒๔	๖๙.๗๕	๑๐๙๑.๙๘	๓,๓๔๖
ตะกั่วทุ่ง	๑๑๓,๖๕๓	๑๐๙,๔๖๒	๒๓,๒๐๕.๙๔	๒๑๒	๗๒.๑๕	๑,๖๗๔.๓๑	๕,๒๕๒
ท้ายเหมือง	๑๑๒,๗๐๗	๑๑๑,๑๗๕	๒๓,๙๐๒.๖๓	๒๑๕	๗๑.๕	๑,๗๐๙.๐๔	๖,๖๕๔
ทับปุด	๓๓,๘๓๙	๓๐,๔๕๔	๖,๓๙๕.๓๔	๒๑๐	๖๙.๙	๔๔๗.๐๓	๓,๐๑๕
คุระบุรี	๕๘,๑๒๔	๕๗,๗๙๓	๑๒,๔๘๓.๒๙	๒๑๖	๗๐.๘๕	๘๘๔.๔๔	๓,๔๒๙
เกาะยาว	๒๑,๑๓๘	๑๗,๖๕๕	๓,๖๑๙.๒๘	๒๐๕	๖๙.๕๕	๒๕๑.๗๒	๑,๘๙๒
ตะกั่วป่า	๕๑,๖๖๒	๕๐,๗๑๘	๑๑,๒๕๙.๔๐	๒๒๒	๗๑.๘	๘๐๘.๔๒	๓,๗๑๔
รวม	๕๒๕,๗๓๔	๕๐๑,๖๘๖	๑๐๘,๕๑๙.๘๑	๒๑๕.๕	๗๐.๙๙	๗๗๓๕.๖๓	๓๐,๘๕๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๕๒ : แสดงข้อมูลการผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่กรีดยางได้ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ประเทศ	๒๔,๒๒๙,๓๘๖	๒๔,๐๔๓,๕๓๕	๒๓,๘๑๒,๗๘๕	๒๒,๐๒๙,๐๙๕	๒๒,๔๙๒,๕๔๑	๒๒,๔๗๐,๖๒๒	๔,๙๘๕,๙๗๙	๔,๘๑๐,๓๕๐	๔,๗๘๙,๐๒๒	๒๑๗	๒๑๔	๒๑๓
ภาคใต้	๑๔,๐๓๒,๖๐๕	๑๓,๘๘๒,๙๖๔	๑๓,๖๘๘,๙๐๙	๑๒,๕๙๓,๒๐๐	๑๒,๘๓๗,๐๕๗	๑๒,๗๖๗,๕๓๒	๒,๙๙๗,๕๕๓	๒,๙๖๖,๙๖๙	๒,๙๐๖,๑๕๘	๒๒๓	๒๑๖	๒๑๒
พังงา	๕๕๖,๗๘๕	๕๓๙,๗๓๔	๕๒๕,๗๓๔	๕๑๐,๓๙๔	๕๐๗,๓๑๔	๕๐๑,๖๘๖	๑๑๘,๙๓๐	๑๑๑,๙๗๗.๖๖	๑๐๘,๕๑๙.๘๑	๒๓๒	๒๒๐	๒๑๕.๕

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๗, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้) /สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

หากจะพิจารณาถึงสัดส่วนในด้านผลผลิตยางพารา ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๒.๒๗ และ ๔.๐๑ ตามลำดับ

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพารา (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด /กรมพัฒนาที่ดิน)

ระดับที่ ๑ ,ทับปุด๒,๙๒๑ ไร่ อำเภอมืองพังงา ๒,๓๐๐ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๑,๑๑๔ ไร่ และอำเภอยางใหญ่ ๖๓๑ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔๙๓,๘๘๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอยางใหญ่ ๑๓๗,๓๒๘ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๑๐๐,๗๙๐ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๗๕,๖๐๘ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๖๔,๓๘๙ ไร่ อำเภอมืองพังงา ๕๐,๕๖๒ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๓๙,๓๙๙ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๒๐,๗๔๒ ไร่ และอำเภอยางใหญ่ ๕,๐๘๑ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๖๔,๖๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๖ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอยางใหญ่ ๒๓,๒๑๓ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๒๑,๑๔๗ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๖,๙๑๔ ไร่ อำเภอมืองพังงา ๖,๘๗๐ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๑,๘๗๙ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๑,๘๗๐ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๑,๖๖๖ ไร่ และอำเภอยางใหญ่ ๗๔๓ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๓๓,๒๐๑ ไร่

๑) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑๓,๔๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๑ ของพื้นที่ศักยภาพสูงกระจายอยู่ในอำเภอยางใหญ่ ๘,๐๙๑ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๓,๔๙๗ ไร่ และอำเภอมืองพังงา ๖๗๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๓๙,๗๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอยางใหญ่ ๗๖,๙๘๑ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๖๑,๙๗๑ ไร่ และอำเภอยางใหญ่ ๓๔,๕๔๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๒๓,๙๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒๔ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอดงทับปุด ๑๖,๙๘๑ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๑,๖๐๐ ไร่ และอำเภอมืองพังงา ๑,๑๖๐ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๓๗,๕๗๕ ไร่

๒) พื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพาราแต่ยังไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกยางพารา และพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงา มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๒๗๒,๒๒๒ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอยางใหญ่ ๖๐,๗๖๓ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๔๙,๘๔๒ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๔๗,๙๖๙ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๓๙,๕๖๙ ไร่ อำเภอมืองพังงา ๓๐,๒๗๑ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๒๐,๕๐๔ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๑๓,๖๕๙ ไร่ และอำเภอยางใหญ่ ๙,๖๔๕ ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๑๘,๑๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอยางใหญ่ ๖,๙๐๓ ไร่ อำเภอยางใหญ่ ๖,๐๘๒ ไร่ และอำเภอยางใหญ่ ๒,๓๒๕ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๕๔,๑๒๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง ๖๐,๓๔๗ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๗,๕๑๗ ไร่ และอำเภอกระบุรี ๔๑,๐๖๖ ไร่

ตารางที่ ๕๓ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๙,๕๗๙ (๑๐๐.๐๐%)	๕,๐๘๑ (๑๐๐.๐๐%)	๗๔๓ (๑๐๐.๐๐%)	๔๘๕,๘๖๗ (๑๐๐.๐๐%)	๕๐๑,๒๗๐ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๓,๔๙๗ (๓๖.๕๑%)	๑,๕๑๘ (๒๙.๘๘%)	๗๒๕ (๙๗.๕๘%)	๑๑,๐๗๐ (๒.๒๘%)	๑๖,๘๑๐ (๓.๓๕%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖,๐๘๒ (๖๓.๔๙%)	๓,๕๖๓ (๗๐.๑๒%)	- -	- -	๙,๖๔๕ (๑.๙๒%)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑,๑๑๔ (๑๐๐.๐๐%)	๑๐๐,๗๙๐ (๑๐๐.๐๐%)	๒๑,๑๔๗ (๑๐๐.๐๐%)	๑๒๒,๙๑๘ (๑๐๐.๐๐%)	๒๔๕,๙๖๙ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๓๖๔ (๓๒.๖๘%)	๖๑,๙๗๑ (๖๑.๔๙%)	๑๖,๙๘๑ (๘๐.๓๐%)	๕๘,๒๔๗ (๔๗.๓๙%)	๑๓๗,๕๖๓ (๕๕.๙๓%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๗๕๐ (๖๗.๓๒%)	๓๘,๘๑๙ (๓๘.๕๑%)	- -	- -	๓๙,๕๖๙ (๑๖.๐๙%)
กระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๔,๙๙๔ (๑๐๐.๐๐%)	๗๕,๖๐๘ (๑๐๐.๐๐%)	๑,๘๗๙ (๑๐๐.๐๐%)	๑๑๖,๔๔๑ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๘,๙๒๒ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๘,๐๙๑ (๕๓.๙๖%)	๓๔,๕๔๒ (๔๕.๖๙%)	๑,๑๔๗ (๖๑.๐๔%)	๗,๓๙๑ (๖.๓๕%)	๕๑,๑๗๑ (๒๔.๔๙%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖,๙๐๓ (๔๖.๐๔%)	๔๑,๐๖๖ (๕๔.๓๑%)	- -	- -	๔๗,๙๖๙ (๒๒.๙๖%)
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๓๐๐ (๑๐๐.๐๐%)	๕๐,๕๖๒ (๑๐๐.๐๐%)	๖,๘๗๐ (๑๐๐.๐๐%)	๑๔๖,๙๐๑ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๖,๖๓๓ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๖๗๖ (๒๙.๓๙%)	๒๑,๙๑๕ (๔๓.๓๔%)	๑,๑๖๐ (๑๖.๘๙%)	๒๑,๒๗๑ (๑๔.๔๘%)	๔๕,๐๒๒ (๒๑.๗๙%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑,๖๒๔ (๗๐.๖๑%)	๒๘,๖๔๗ (๕๖.๖๖%)	- -	- -	๓๐,๒๗๑ (๑๔.๖๕%)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๖๓๑ (๑๐๐.๐๐%)	๑๓๗,๓๒๘ (๑๐๐.๐๐%)	๖,๙๑๔ (๑๐๐.๐๐%)	๕๕,๒๘๒ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๐,๑๕๕ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๒๑๕ (๓๔.๐๗%)	๗๖,๙๘๑ (๕๖.๐๖%)	๑,๖๐๐ (๒๓.๑๔%)	๒๓,๐๑๖ (๔๑.๖๓%)	๑๐๑,๘๑๒ (๕๐.๘๗%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๔๑๖ (๖๕.๙๓%)	๖๐,๓๔๗ (๔๓.๙๔%)	- -	- -	๖๐,๗๖๓ (๓๐.๓๖%)
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	- -	๒๐,๗๔๒ (๑๐๐.๐๐%)	๑,๖๒๖ (๑๐๐.๐๐%)	๑๘,๐๗๑ (๑๐๐.๐๐%)	๔๐,๔๓๙ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	- -	๗,๐๘๓ (๓๐.๗๘%)	๘๑๖ (๗.๑๓%)	๗,๐๗๒ (๑๖.๘๓%)	๑๔,๙๗๑ (๒๒.๐๒%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	- -	๑๓,๖๕๙ (๖๙.๒๒%)	- -	- -	๑๓,๖๕๙ (๓๓.๖๒%)

ตารางที่ ๕๓ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	๓๙,๓๙๙ [*]	๒๓,๒๑๓	๗๑,๙๐๘	๑๓๔,๕๒๐
		-	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	-	๑๘,๘๙๕ [*]	๕๗๓	๔๔,๙๐๖	๖๔,๓๗๔
		-	(๓๔.๑๕%)	(๕๐.๑๘%)	(๓๙.๑๓%)	(๓๗.๐๒%)
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๙๒๑	๖๔,๓๘๙ [*]	๑,๘๗๐	๑๕,๘๘๓	๘๔,๙๙๓
		(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๕๙๖	๑๖,๘๗๒	๙๓๐	๔,๖๐๒	๒๓,๐๐๐
		(๒๐.๔๐%)	(๒๖.๒๐%)	(๔๙.๗๓%)	(๒๙.๑๐%)	(๒๗.๐๖%)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๑,๕๓๙ [*]	๔๙๓,๘๙๙ [*]	๖๔,๒๖๒	๑,๐๓๓,๒๐๑	๑,๖๒๒,๙๐๑
		(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)	(๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๑๓,๔๓๙ [*]	๒๓๙,๗๗๗ [*]	๒๓,๙๓๒	๑๗๗,๕๗๕	๔๕๔,๗๒๓
		(๔๒.๖๑%)	(๔๘.๕๕%)	(๓๗.๒๔%)	(๑๗.๑๙%)	(๒๘.๐๒%)
	พื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑๘,๑๐๐	๒๕๔,๑๒๒	-	-	๒๗๒,๒๒๒
		(๕๗.๓๙%)	(๕๑.๔๕%)	-	-	(๑๖.๗๗%)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๑๑,๐๐๒ ไร่พื้นที่ปลูกมังคุด (S๓) ๑๐,๐๑๑ ไร่

ตารางที่ ๕๔ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา

อำเภอ	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)			มังคุด (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	-	-	๙๓	-	-	-
ตะกั่วทุ่ง	๑,๙๖๗	-	๑,๙๖๗	๗๖๙	-	๗๖๙
คุระบุรี	๑,๖๔๐	-	๑,๖๔๐	๑,๔๗๓	-	๑,๔๗๓
เมืองพังงา	๑,๐๙๕	-	๑,๐๙๕	๑,๐๗๔	-	๑,๐๗๔
ท้ายเหมือง	๙๗๖	-	๙๗๖	๒,๐๘๗	-	๒,๐๘๗
ตะกั่วป่า	๒,๕๒๐	-	๒,๕๒๐	๑,๐๘๙	-	๑,๐๘๙
กะปง	๑,๑๗๘	-	๑,๑๗๘	๒,๒๗๖	-	๒,๒๗๖
ทับปุด	๑,๕๓๓	-	๑,๕๓๓	๑,๒๔๓	-	๑,๒๔๓
รวม	๑๑,๐๐๒	-	๑๑,๐๐๒	๑๐,๐๑๑	-	๑๐,๐๑๑

๓) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพาราต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกยางพาราในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกยางพาราซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี อำเภอเกาะยาว อำเภอดงทับทิม เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกยางพารา เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดินความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง อำเภอดงทับทิม อำเภอกระบุรี เป็นต้น

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกยางพารา มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

(ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

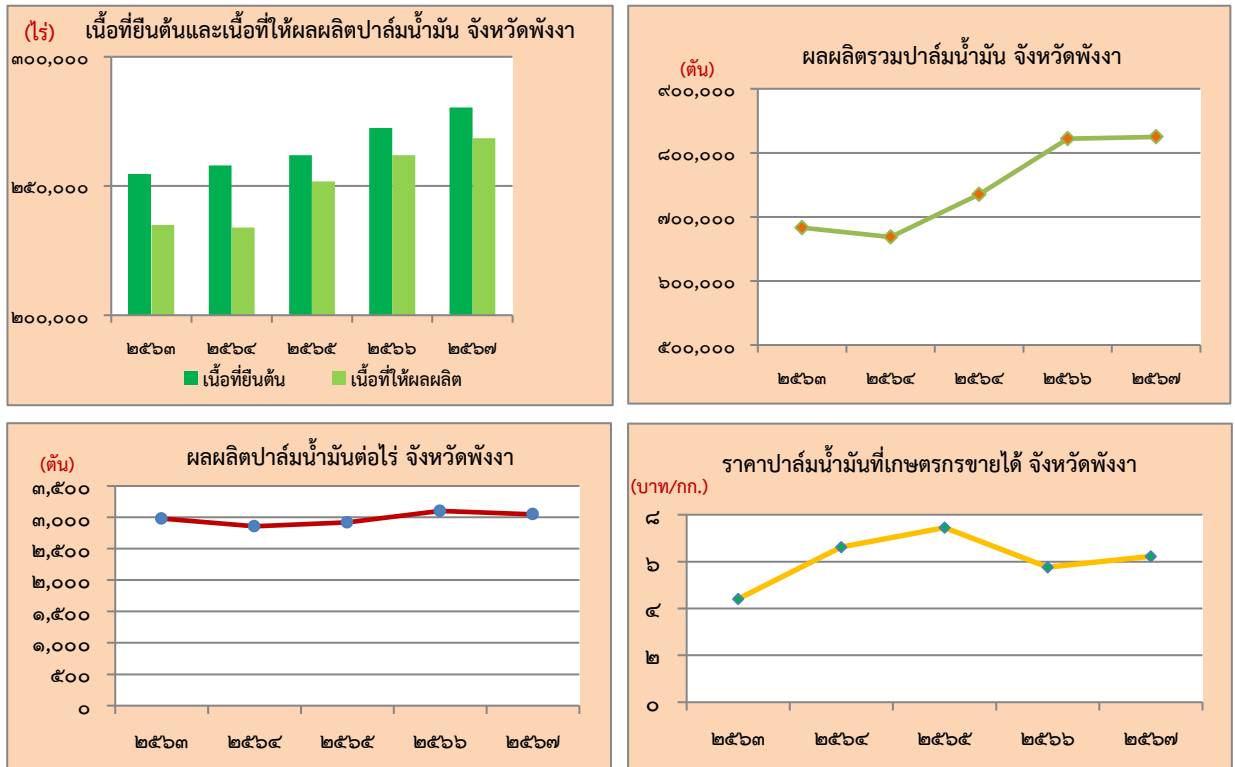
❖ ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งในภาคเกษตรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๗ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๒๘๐,๓๓๖ ไร่ เนื้อที่ให้ผลผลิต ๒๖๘,๔๘๒ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘๒๔,๘๓๕.๖๐ ตัน อย่างไรก็ตามหากมองโดยรวมจะเห็นว่าแนวโน้มปาล์มน้ำมันในพื้นที่จังหวัดพังงา มีทิศทางการพัฒนาที่ดี ประกอบกับจังหวัดพังงา ได้พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตปาล์มน้ำมันให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ ให้มีองค์ความรู้ในการเพิ่มผลผลิตตามความต้องการของตลาด การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ในการเพาะปลูก การปรับปรุงสายพันธุ์ ถ่ายทอดเทคโนโลยีส่งเสริมการทำเกษตรแบบแปลงใหญ่ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเกษตรกรพัฒนาเปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์ม

ตารางที่ ๕๕ : แสดงเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/ก.ก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)
๒๕๖๓	๒๕๔,๔๑๐	๒๓๔,๙๑๖	๖๘๓,๑๕๔	๒,๙๘๑	๔.๔๑	๓,๐๒๙.๘๐	๑๓,๓๐๘
๒๕๖๔	๒๕๗,๙๘๕	๒๓๓,๙๕๔	๖๖๘,๖๑๒	๒,๘๕๘	๖.๖๒	๔,๔๔๗.๗๘	๑๓,๓๐๘
๒๕๖๕	๒๖๑,๙๑๔	๒๕๑,๗๙๖	๗๓๕,๑๔๐	๒,๙๒๐	๗.๔๕	๕,๔๗๗.๕๗	๑๓,๗๓๖
๒๕๖๖	๒๗๒,๔๓๗	๒๖๑,๘๘๔	๘๒๒,๐๙๒	๓,๑๐๓	๕.๗๖	๔,๗๖๘.๐๘	๑๓,๘๐๙
๒๕๖๗	๒๘๐,๓๓๖	๒๖๘,๔๘๒	๘๒๔,๘๓๕.๖๐	๓,๐๔๙	๖.๒๓	๕,๒๐๔.๓๑	๑๔,๖๔๕

(ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗)

ภาพที่ ๑๒ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ตารางที่ ๕๖ : แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๓๒,๓๕๖	๓๐,๙๓๔	๙๖,๕๑๔.๐๘	๓,๑๒๐	๖.๒๐	๕๙๘.๓๙	๑,๘๒๒
กะปง	๓๙,๑๒๔	๓๘,๒๗๒	๑๑๔,๔๓๓.๒๘	๒,๙๙๐	๕.๙๐	๖๗๕.๑๖	๑,๗๙๗
ตะกั่วทุ่ง	๒๙,๘๔๒	๒๖,๓๔๔	๘๐,๓๔๙.๒๐	๓,๐๕๐	๖.๓๐	๕๐๖.๒๐	๑,๙๙๖
ท้ายเหมือง	๕๓,๘๑๑	๕๐,๔๕๖	๑๕๑,๓๖๘.๐๐	๓,๐๐๐	๖.๔๐	๙๖๘.๗๖	๒,๕๖๕
ทับปุด	๔๙,๕๘๘	๔๘,๙๒๘	๑๕๑,๖๗๖.๘๐	๓,๑๐๐	๖.๔๐	๙๗๐.๗๓	๒,๑๑๘
คุระบุรี	๔๖,๔๓๙	๔๕,๕๗๒	๑๔๔,๙๑๘.๙๖	๓,๑๘๐	๖.๕๐	๙๔๑.๙๗	๒,๐๗๔
เกาะยาว	๒๒๙	๑๘๔	๕๓๑.๗๖	๒,๘๙๐	๕.๘๐	๓.๐๘	๔๖
ตะกั่วป่า	๒๘,๙๔๗	๒๗,๗๙๒	๘๕,๐๔๓.๕๒	๓,๐๖๐	๖.๓๕	๕๔๐.๐๓	๒,๒๒๗
รวม	๒๘๐,๓๓๖	๒๖๘,๔๘๒	๘๒๔,๘๓๕.๖๐	๓,๐๔๙	๖.๒๓	๕๒๐๔.๓๑	๑๔,๖๔๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๕๗ : แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ ภาคใต้/ จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ประเทศ	๖,๔๑๙,๗๖๔	๖,๕๕๓,๖๖๖	๖,๖๔๗,๓๐๗	๖,๑๓๔,๗๕๖	๖,๒๑๐,๔๘๐	๖,๓๔๓,๓๘๓	๑๘,๕๘๘,๑๒๐	๑๘,๒๗๓,๖๒๙	๑๘,๖๐๖,๗๖๙	๓,๐๓๐	๒,๙๔๒	๒,๙๓๓
ภาคใต้	๕,๕๑๙,๓๔๙	๕,๖๔๔,๒๑๙	๕,๗๓๘,๒๓๖	๕,๒๖๘,๐๙๔	๕,๓๓๕,๖๕๒	๕,๔๖๓,๑๗๐	๑๖,๗๖๔,๖๖๖	๑๖,๔๙๒,๙๔๔	๑๖,๘๒๓,๔๙๔	๓,๑๘๒	๓,๐๙๑	๓,๐๘๑
พังงา	๒๖๑,๙๑๔	๒๗๒,๔๓๗	๒๘๐,๓๓๖	๒๕๑,๗๙๖	๒๖๑,๘๘๔	๒๖๘,๔๘๒	๗๓๕,๑๔๐	๘๒๒,๐๙๒	๘๒๔,๘๓๕.๖๐	๒,๙๒๐	๓,๑๐๓	๓,๐๔๙

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๗, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้)
/สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

หากจะพิจารณาถึงสัดส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๔.๔๓ และ ๔.๙๐ ตามลำดับ

➡ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ ๒ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๘๔,๖๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๘๑,๑๐๖ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๑,๗๐๑ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๓๘,๖๓๕ ไร่ อำเภอดงปาย ๓๖,๘๓๑ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๓๕,๒๒๙ ไร่ อำเภอดงปาย ๓๐,๖๕๔ ไร่ อำเภอเกาะปัง ๑๕,๒๔๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๕,๒๕๕ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔๖,๓๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๕๖,๕๗๒ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๕๒,๑๐๓ ไร่ อำเภอดงปาย ๔๒,๑๗๗ ไร่ อำเภอดงปาย ๒๙,๙๔๘ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๑๗,๓๐๑ ไร่ อำเภอเกาะปัง ๑๔,๖๑๘ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๑๑,๑๘๒ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๗๐,๔๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอเกาะปัง ๖๑,๗๕๑ ไร่ อำเภอดงทับปุด ๓๒,๖๐๗ ไร่ อำเภอเกาะปัง ๓๒,๓๓๗ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๑๓,๑๖๐ ไร่ อำเภอดงปาย ๑๒,๖๔๖ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๑๑,๒๗๙ ไร่ อำเภอทับปุด ๔,๕๔๑ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๒,๑๑๖ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๖๙,๙๗๓ ไร่

๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๗๕,๘๙๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๒๑,๖๑๑ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๑๖,๐๒๑ ไร่ และอำเภอดงปาย ๑๒,๒๖๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๕๒,๙๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๙ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอดงปาย ๑๒,๕๕๑ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๒,๕๔๑ ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง ๙,๒๘๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓๕,๔๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๗ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๑๑,๐๒๒ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๐,๓๗๘ ไร่ และอำเภอย้ายเหมือง ๓,๗๘๕ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๓,๕๔๒ ไร่

๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๔๐๒,๑๘๑ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอย้ายเหมือง ๑๑๒,๓๗๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๗๙,๘๒๐ ไร่ และอำเภอกระบือ ๕๔,๒๑๑ ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๒๐๘,๗๖๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๔ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอย้ายเหมือง ๖๕,๐๘๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๓,๔๘๓ ไร่ และอำเภอตะกั่วป่า ๒๕,๙๙๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๑๙๓,๔๑๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๑ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอย้ายเหมือง ๔๗,๒๙๐ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๔๖,๓๓๗ ไร่ และอำเภอกระบือ ๒๙,๖๒๖ ไร่

ตารางที่ ๕๘ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๕,๒๕๕ (๑๐๐ %)	๑๑,๑๘๒ (๑๐๐ %)	๒,๑๑๖ (๑๐๐ %)	๔๘๒,๗๑๗ (๑๐๐ %)	๕๐๑,๒๖๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๐๗ (๒.๐๔ %)	๑๑๑ (๐.๙๙ %)	๙๔ (๔.๔๔ %)	๙๑ (๐.๐๒ %)	๔๐๓ (๐.๐๘ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๕,๑๔๘ (๙๗.๙๖ %)	๑๑,๐๗๑ (๙๙.๐๑ %)	- -	- -	๑๖,๒๑๙ (๓.๒๔ %)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๘,๖๓๕ (๑๐๐ %)	๕๒,๑๐๓ (๑๐๐ %)	๓๒,๖๐๗ (๑๐๐ %)	๑๒๒,๖๖๔ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๐๐๙ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๕,๑๕๒ (๑๓.๓๔ %)	๕,๗๖๖ (๑๑.๐๗ %)	๒,๙๖๓ (๙.๐๙ %)	๒,๗๗๐ (๒.๒๖ %)	๑๖,๖๕๑ (๖.๗๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๓๓,๔๘๓ (๘๖.๖๖ %)	๔๖,๓๓๗ (๘๘.๙๓ %)	- -	- -	๗๙,๘๒๐ (๓๒.๔๕ %)
กระบือ	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๖,๘๓๑ (๑๐๐ %)	๔๒,๑๗๗ (๑๐๐ %)	๑๒,๖๔๖ (๑๐๐ %)	๑๑๗,๒๖๙ (๑๐๐ %)	๒๐๘,๙๒๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๒,๒๔๖ (๓๓.๒๕ %)	๑๒,๕๕๑ (๒๙.๗๖ %)	๒,๐๓๗ (๑๖.๑๑ %)	๓,๗๐๕ (๓.๑๖ %)	๓๐,๕๓๙ (๑๔.๖๒ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๔,๕๘๕ (๖๖.๗๕ %)	๒๙,๖๒๖ (๗๐.๒๔ %)	- -	- -	๕๔,๒๑๑ (๒๕.๙๕ %)

ตารางที่ ๕๘ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๕,๒๒๙ (๑๐๐ %)	๑๗,๓๐๑ (๑๐๐ %)	๑๑,๒๗๙ (๑๐๐ %)	๑๔๒,๘๒๖ (๑๐๐ %)	๒๐๖,๖๓๕ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๐,๐๘๑ (๒๘.๖๒ %)	๓,๗๓๒ (๒๑.๕๗ %)	๓,๐๕๔ (๒๗.๐๘ %)	๓,๒๒๒ (๒.๒๖ %)	๒๐,๐๘๙ (๙.๗๒ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๕,๑๔๘ (๗๑.๓๘ %)	๑๓,๕๖๙ (๗๘.๔๓ %)	-	-	๓๘,๗๑๗ (๑๘.๗๔ %)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๘๑,๑๐๖ (๑๐๐ %)	๕๖,๕๗๒ (๑๐๐ %)	๑๓,๑๖๐ (๑๐๐ %)	๔๙,๓๒๙ (๑๐๐ %)	๒๐๐,๑๖๗ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๖,๐๒๑ (๑๙.๗๕ %)	๙,๒๘๒ (๑๖.๔๑ %)	๓,๗๘๙ (๒๘.๗๙ %)	๒,๒๒๘ (๔.๕๒ %)	๓๑,๓๒๐ (๑๕.๖๕ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖๕,๐๘๕ (๘๐.๒๕ %)	๔๗,๒๙๐ (๘๓.๕๙ %)	-	-	๑๑๒,๓๗๕ (๕๖.๑๔ %)
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๐,๖๕๔ (๑๐๐ %)	๒๙,๙๔๘ (๑๐๐ %)	๖๑,๗๕๑ (๑๐๐ %)	๖๖,๕๔๗ (๑๐๐ %)	๑๘๘,๘๙๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๔,๖๖๓ (๑๕.๒๑ %)	๓,๖๑๕ (๑๒.๐๗ %)	๑๐,๓๗๘ (๑๖.๘๑ %)	๒,๒๖๙ (๓.๔๑ %)	๒๐,๙๒๕ (๑๑.๐๘ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๕,๙๙๑ (๘๔.๗๙ %)	๒๖,๓๓๓ (๘๗.๙๓ %)	-	-	๕๒,๓๒๔ (๒๗.๗๐ %)
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๕,๒๔๙ (๑๐๐ %)	๑๔,๖๑๘ (๑๐๐ %)	๓๒,๓๓๗ (๑๐๐ %)	๗๒,๓๑๙ (๑๐๐ %)	๑๓๔,๕๒๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๖,๐๑๒ (๓๙.๔๓ %)	๕,๓๓๘ (๓๖.๕๒ %)	๑๑,๐๒๒ (๓๔.๐๘ %)	๗,๐๐๑ (๙.๖๘ %)	๒๙,๓๗๓ (๒๑.๘๓ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๙,๒๓๗ (๖๐.๕๗ %)	๙,๒๘๐ (๖๓.๔๘ %)	-	-	๑๘,๕๑๗ (๑๓.๗๖ %)
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๔๑,๗๐๑ (๑๐๐ %)	๒๒,๔๔๙ (๑๐๐ %)	๔,๕๔๑ (๑๐๐ %)	๑๖,๓๐๒ (๑๐๐ %)	๘๔,๙๙๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๒๑,๖๑๑ (๕๑.๘๒ %)	๑๒,๕๔๑ (๕๕.๘๖ %)	๒,๐๖๙ (๔๕.๕๖ %)	๒,๒๕๖ (๑๓.๘๔ %)	๓๘,๔๗๗ (๔๕.๒๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๐,๐๙๐ (๔๘.๑๓ %)	๙,๙๐๘ (๔๔.๑๔ %)	-	-	๒๙,๙๙๘ (๓๕.๒๙ %)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒๘๔,๖๖๐ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๓๕๐ (๑๐๐ %)	๑๗๐,๔๓๗ (๑๐๐ %)	๑,๐๖๙,๙๗๓ (๑๐๐ %)	๑,๗๗๑,๔๒๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๗๕,๘๙๓ (๒๖.๖๖ %)	๕๒,๙๓๖ (๒๑.๔๙ %)	๓๕,๔๐๖ (๒๐.๗๗ %)	๒๓,๕๔๒ (๒.๒๐ %)	๑๘๗,๗๗๗ (๑๐.๖๐ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๐๘,๗๖๗ (๗๓.๓๔ %)	๑๙๓,๔๑๔ (๗๘.๕๑ %)	-	-	๔๐๓,๑๘๑ (๒๒.๗๐ %)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับ ความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืช ตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำ ก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกมังคุด (S_{m+N}) ๙,๙๐๓ ไร่ พื้นที่ปลูกเงาะ (S_{m+N}) ๘,๙๕๗ ไร่

ตารางที่ ๕๙ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน

อำเภอ	มังคุด (ไร่)			เงาะ (ไร่)		
	S_m	N	รวม	S_m	N	รวม
เกาะยาว	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วทุ่ง	๗๑๑	๑๒๔	๘๓๕	๗๐๙	๑๑๕	๘๒๔
คุระบุรี	๑,๔๕๓	-	๑,๔๕๓	๙๓๙	-	๙๓๙
เมืองพังงา	๑,๐๔๕	๕๗	๑,๑๐๒	๑,๐๒๕	๗๘	๑,๑๐๓
ท้ายเหมือง	๒,๐๖๕	๕๐	๒,๑๑๕	๑,๙๒๙	๕๔	๑,๙๘๓
ตะกั่วป่า	๑,๐๔๒	-	๑,๐๔๒	๕๐๘	-	๕๐๘
กะปง	๒,๑๒๕	-	๒,๑๒๕	๒,๓๕๖	-	๒,๓๕๖
ทับปุด	๑,๒๒๙	๒	๑,๒๓๑	๑,๒๔๒	๒	๑,๒๔๔
รวม	๙,๖๗๐	๒๓๓	๙,๙๐๓	๘,๗๐๘	๒๔๙	๘,๙๕๗

๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต ($S_๑$ หรือ $S_๒$) ควรสนับสนุนให้ เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและ ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอด โครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง ($S_๑$) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมัน ที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอคุระบุรี เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง ($S_๒$) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น โดยกระจายอยู่ในอำเภอคุระบุรี อำเภอทับปุด และอำเภอท้ายเหมือง เป็นต้น

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S_m หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกปาล์มน้ำมัน มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

(ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

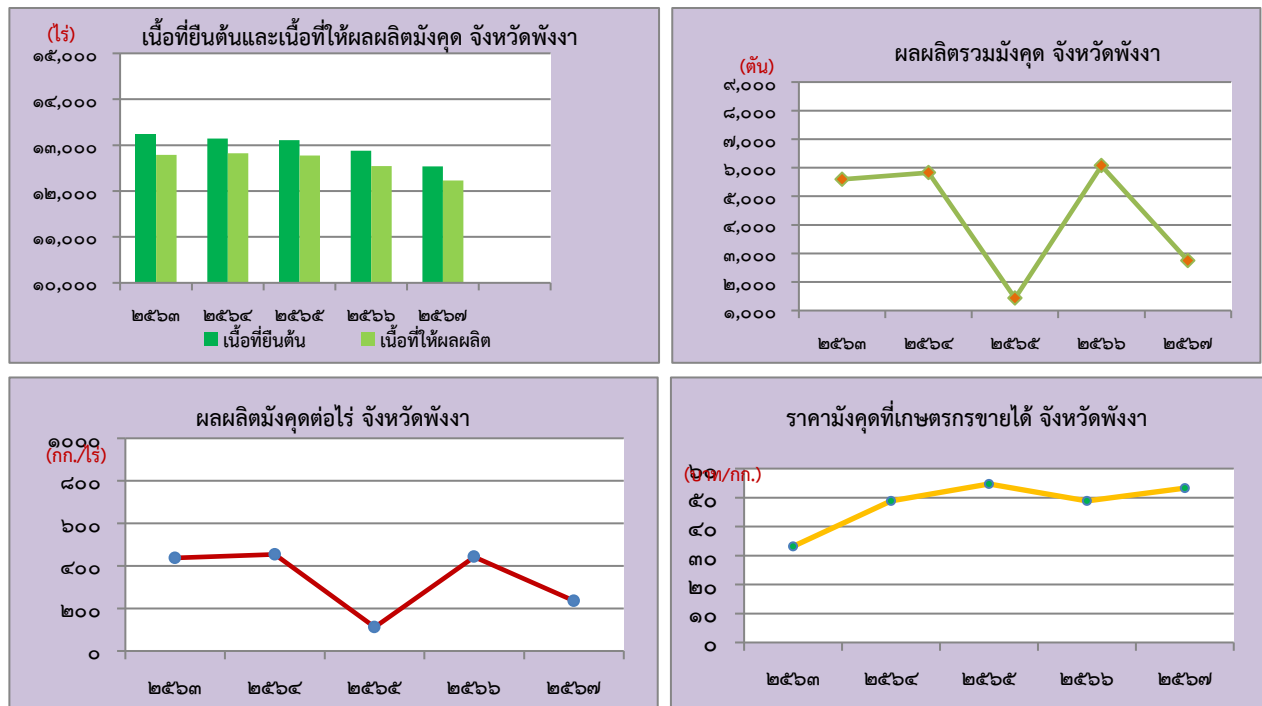
❖ มังคุด

ในปี ๒๕๖๗ มีเนื้อที่ให้ผล ๑๒,๕๓๖ ผลิตผล ๒,๗๔๖ ตัน ผลิตผลเฉลี่ยต่อไร่ ๒๓๕.๕ กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๖ พบว่าเนื้อที่ให้ผลลดลง ๓๐๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๖ ผลิตผลลดลง ๓,๓๒๔ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗๖ และผลิตผลต่อไร่เฉลี่ยลดลง ๒๐๖.๖๓ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๔

ตารางที่ ๖๐ : แสดงเนื้อที่ปลูกมังคุด ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
๒๕๖๓	๑๓,๒๓๗	๑๒,๗๙๐	๕,๕๙๔	๔๓๗	๓๓.๑๕	๒๒๔.๓๓	๒,๑๕๑
๒๕๖๔	๑๓,๑๔๔	๑๒,๘๒๖	๕,๘๒๗	๔๕๔	๔๘.๘๔	๒๘๔.๕๙	๒,๑๕๑
๒๕๖๕	๑๓,๑๐๙	๑๒,๗๗๑	๑,๔๓๐	๑๑๒	๕๔.๗๐	๗๘.๒๔	๒,๐๘๒
๒๕๖๖	๑๒,๘๘๐	๑๒,๕๔๒	๖,๐๗๐	๔๘๒.๑๓	๔๘.๘๔	๓๐๑.๔๖	๒,๗๖๙
๒๕๖๗	๑๒,๕๓๖	๑๒,๒๓๓	๒,๗๔๖	๒๓๕.๕๐	๕๓.๒๘	๑๕๑.๒๖	๓,๙๒๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ภาพที่ ๑๓ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคามังคุดที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ตารางที่ ๖๑ : แสดงข้อมูลการผลิตมังคุดรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	พื้นที่ ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผล ผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	๖๘๒	๖๗๘	๙๔.๐๐	๑๓๙	๓๑.๑๕	๒.๙๓	๑๔๙
กะปง	๔,๑๓๒	๔,๐๑๒	๘๘๗	๒๒๑	๓๖.๕	๓๒.๓๘	๔๑๘
ตะกั่วทุ่ง	๑,๐๖๖	๑,๐๕๒	๓๑๘.๐๐	๓๐๒	๓๒.๔๔	๑๐.๓๒	๕๒๐
ท้ายเหมือง	๑,๘๔๖	๑,๘๒๖	๕๓๙.๐๐	๒๙๕	๓๔.๔๕	๑๘.๕๗	๕๓๕
ทับปุด	๓๒๑	๓๐๙	๖๒	๒๐๑	๒๙.๖๐	๑.๘๔	๕๔
คุระบุรี	๑,๗๕๒	๑,๗๔๘	๔๒๑	๒๔๑	๓๕.๗๕	๑๕.๐๕	๑๗๖
เกาะยาว	๒๓	๒๓	๔.๐๐	๑๗๔	๓๓.๔๐	๐.๑๓	๓
ตะกั่วป่า	๒,๗๑๔	๒,๕๘๕	๔๒๑	๓๑๑	๓๕.๑๑	๑๔.๗๘	๘๗๒
รวม	๑๒,๕๓๖	๑๒,๒๓๓	๒,๗๔๖	๒๓๕.๕๐	๓๓.๕๕	๙๕.๙๙	๒,๗๒๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๖๒ : แสดงข้อมูลการผลิตมังคุด ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ ภาคใต้/ จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ประเทศ	๔๓๕,๕๐๒	๔๒๐,๖๐๘	๔๑๑,๓๖๔	๔๑๘,๔๐๖	๔๐๘,๔๘๐	๓๙๙,๐๒๐	๒๕๒,๐๐๖	๒๗๑,๐๐๔	๓๐๑,๖๔๙	๖๐๒	๖๖๗	๗๕๖
ภาคใต้	๒๔๑,๒๕๐	๒๓๖,๔๐๘	๒๓๓,๗๙๙	๒๒๙,๒๗๙	๒๒๗,๔๗๘	๒๒๖,๙๓๑	๒๗,๙๒๙	๑๔๘,๓๕๙	๑๑๙,๓๐๕	๑๒๒	๖๕๒	๕๒๖
พังงา	๑๓,๑๐๙	๑๒,๘๘๐	๑๒,๕๓๖	๑๒,๗๗๑	๑๒,๕๔๒	๑๒,๒๓๓	๑,๔๓๐	๖,๐๗๐	๒,๗๔๖	๑๑๒	๔๔๒.๑๓	๒๓๕.๕๐

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๗, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้)
/สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

สัดส่วนผลผลิตมังคุด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๐.๙๑ และ ๒.๓๐ ตามลำดับ

๑ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมังคุด (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

มังคุดเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ ๓ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๕๘,๑๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘,๘๕๐ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๕,๗๓๔ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๑๑,๓๘๙ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๒,๑๘๗ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๐,๒๘๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๓,๒๐๑ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๒,๙๘๑ ไร่ อำเภอทับปุด ๒,๔๑๔ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๑,๖๙๒ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๕๙๓,๒๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๙ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๑๔๒,๓๑๖ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๒๒,๒๓๘ ไร่ อำเภอกะบุรี ๙๒,๐๕๒ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๖๗,๙๐๘ ไร่ อำเภอกะปง ๖๒,๖๑๕ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๕๔,๙๒๒ ไร่ อำเภอทับปุด ๕๐,๙๑๐ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๓๑๒ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๘๙,๖๙๘ ไร่

๑) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกมังคุดในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๒๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๙ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๑๙๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๑ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๑๙ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๑ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๔,๑๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๕,๗๑๓ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๒,๑๔๓ ไร่ และอำเภอกะบุรี ๑,๔๘๗ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๔๐๔ ไร่

๒) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกมังคุดแต่ยังไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกมังคุด และพื้นที่เพาะปลูกมังคุดในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และ ระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘๘,๑๘๗ ไร่ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๕๒,๐๑๒ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอทับปุด ๑๗,๙๓๔ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๑๔,๓๗๐ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๓,๘๗๑ ไร่ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๕๗,๙๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๖๑ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘,๘๒๒ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๕,๕๓๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๑๑,๓๘๙ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๓๐,๒๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๙ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๓,๑๙๐ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๒,๙๘๑ ไร่ และอำเภอทับปุด ๒,๓๙๕ ไร่

ตารางที่ ๖๓ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๑,๓๘๙ (๑๐๐ %)	๒,๙๘๑ (๑๐๐ %)	๓๑๒ (๑๐๐ %)	๔๘๖,๕๘๘ (๑๐๐ %)	๕๐๑,๒๗๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	-	-	-
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑๑,๓๘๙ (๑๐๐ %)	๒,๙๘๑ (๑๐๐ %)	-	-	๑๔,๓๗๐ (๒.๘๗ %)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒๘,๘๕๐ (๑๐๐ %)	๒๓,๒๐๑ (๑๐๐ %)	๖๗,๙๐๘ (๑๐๐ %)	๑๒๖,๐๕๑ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๐๑๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๒๘ (๐.๑๐ %)	๑๑ (๐.๐๕ %)	๗๖๙ (๑.๑๓ %)	๑๖๙ (๐.๑๓ %)	๙๗๗ (๐.๔๐ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๘,๘๒๒ (๙๙.๙๐ %)	๒๓,๑๙๐ (๙๙.๙๕ %)	-	-	๕๒,๐๑๒ (๒๑.๑๔ %)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๙๒,๐๕๒ (๑๐๐ %)	๑๑๖,๘๗๐ (๑๐๐ %)	๒๐๘,๙๒๒ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	๑,๔๘๗ (๑.๖๒ %)	๒๕๙ (๐.๒๒ %)	๑,๗๔๖ (๐.๘๔ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๑๘๗ (๑๐๐ %)	๑,๖๙๒ (๑๐๐ %)	๕๔,๙๒๒ (๑๐๐ %)	๑๔๗,๘๓๓ (๑๐๐ %)	๒๐๖,๖๓๔ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๖ (๐.๒๗ %)	๒ (๐.๑๒ %)	๑,๒๙๑ (๒.๓๕ %)	๑๗๓ (๐.๑๒ %)	๑,๔๗๒ (๐.๗๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒,๑๘๑ (๙๙.๗๓ %)	๑,๖๙๐ (๙๙.๘๘ %)	-	-	๓,๘๗๑ (๑.๘๗ %)

ตารางที่ ๖๓ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ขึ้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๑๔๒,๓๑๖ (๑๐๐ %)	๕๗,๘๕๒ (๑๐๐ %)	๒๐๐,๑๖๘ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	๒,๑๔๓ (๑.๕๑ %)	๗๓ (๐.๑๓ %)	๒,๒๑๖ (๑.๑๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๑๒๒,๒๓๘ (๑๐๐ %)	๖๖,๖๖๑ (๑๐๐ %)	๑๘๘,๘๙๙ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	๑,๔๘๒ (๑.๒๑ %)	๑๕๐ (๐.๒๓ %)	๑,๖๓๒ (๐.๘๖ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๖๒,๖๑๕ (๑๐๐ %)	๗๑,๙๐๘ (๑๐๐ %)	๑๓๔,๕๒๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	-	-	๕,๗๑๓ (๙.๑๒ %)	๕๗๕ (๐.๘๐ %)	๖,๒๘๘ (๔.๖๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๕,๗๓๔ (๑๐๐ %)	๒,๔๑๔ (๑๐๐ %)	๕๐,๙๑๐ (๑๐๐ %)	๑๕,๙๓๕ (๑๐๐ %)	๘๔,๙๙๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๙๕ (๑.๒๔ %)	๑๙ (๐.๗๙ %)	๑,๒๓๘ (๒.๔๓ %)	๕ (๐.๐๓ %)	๑,๔๕๗ (๑.๗๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑๕,๕๓๙ (๙๘.๗๖ %)	๒,๓๙๕ (๙๙.๒๑ %)	-	-	๑๗,๙๓๔ (๒๑.๑๐ %)
รวมทั้งจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๕๘,๑๖๐ (๑๐๐ %)	๓๐,๒๘๘ (๑๐๐ %)	๕๙๓,๒๗๓ (๑๐๐ %)	๑,๐๘๙,๖๙๘ (๑๐๐ %)	๑,๗๗๑,๔๑๙ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้น ความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๒๒๙ (๐.๓๙ %)	๓๒ (๐.๑๑ %)	๑๔,๑๒๓ (๒.๓๘ %)	๑,๔๐๔ (๐.๑๓ %)	๑๕,๗๘๘ (๐.๘๙ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๕๗,๙๓๑ (๙๙.๖๑ %)	๓๐,๒๕๖ (๙๙.๘๙ %)	-	-	๘๘,๑๘๗ (๔.๙๘ %)

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้นเนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืช ตรงตามศักยภาพของดิน มีความเสี่ยงต่ำ ผลผลิตดี จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกมังคุด คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๖,๙๑๑ ไร่ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๑,๔๑๔ ไร่

ตารางที่ ๖๔ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			ปาล์มน้ำมัน (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	๓	-	๓	๙๓	-	๙๓
ตะกั่วทุ่ง	๖,๙๐๘	-	๖,๙๐๘	๘๑๒	-	๘๑๒
คุระบุรี	-	-	-	-	-	-
เมืองพังงา	-	-	-	๔๕๑	-	๔๕๑
ท้ายเหมือง	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วป่า	-	-	-	-	-	-
กะปง	-	-	-	-	-	-
ทับปุด	-	-	-	๕๘	-	๕๘
รวม	๖,๙๑๑	-	๖,๙๑๑	๑,๔๑๔	-	๑,๔๑๔

๓) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกมังคุดต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิต ที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกมังคุดในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการ ที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกมังคุด ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกมังคุดที่สำคัญของจังหวัด โดยอยู่ในอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดิน ที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกมังคุด เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรด เป็นต้น ความชื้น โดยอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด เป็นต้น

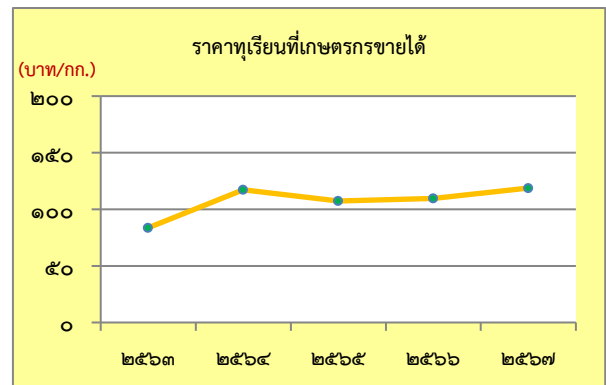
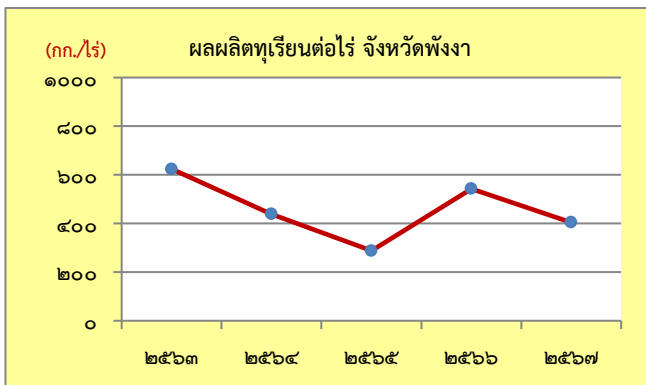
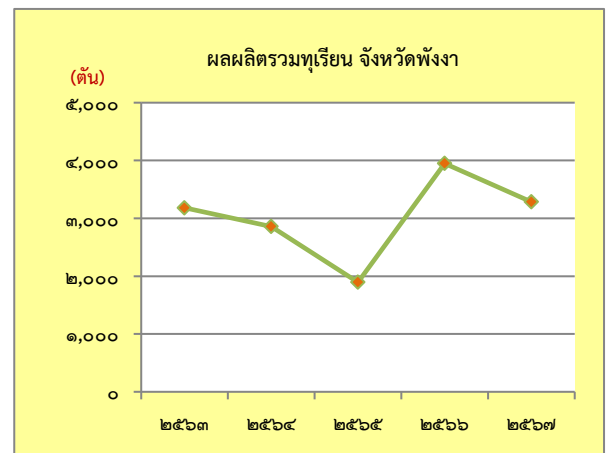
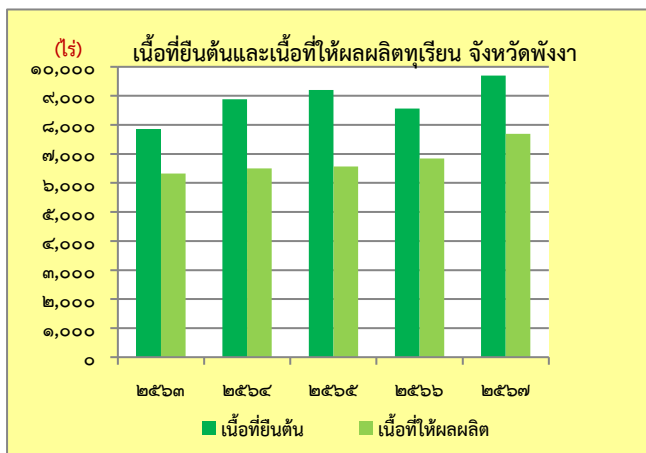
(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้ เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกมังคุด มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

❖ **ทูลเรียน** ปี ๒๕๖๗ มีเนื้อที่ให้ผล ๗,๖๙๖ ไร่ ผลผลิต ๓,๒๘๔ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๔๐๔.๓๘ กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๖ พบว่าเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น ๘๕๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๓ ผลผลิตลดลง ๖๔๔ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๒ และผลผลิตต่อไร่เฉลี่ยลดลง ๑๓๘.๓๗ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๙

ตารางที่ ๖๕ : แสดงเนื้อที่ปลูกทุเรียน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
๒๕๖๓	๗,๘๕๕	๖,๓๒๖	๓,๑๘๒	๖๒๔	๘๓.๖๗	๒๘๓.๐๙	๑,๐๙๒
๒๕๖๔	๘,๘๘๘	๖,๕๐๔	๒,๘๕๗	๔๓๙	๑๑๗.๑๔	๓๓๔.๕๕	๑,๐๙๒
๒๕๖๕	๙,๒๐๔	๖,๕๖๖	๑,๘๙๔	๒๘๘	๑๐๗.๒๒	๒๐๒.๗๕	๑,๑๒๗
๒๕๖๖	๘,๕๖๗	๖,๘๔๕	๓,๙๔๘	๕๕๒.๗๕	๑๐๙.๗๓	๒๘๔.๕๙	๔,๕๒๔
๒๕๖๗	๙,๗๐๑	๗,๖๙๖	๓,๒๘๔	๔๐๔.๓๘	๑๑๘.๗๖	๒๘๔.๕๙	๔,๖๓๑

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ภาพที่ ๑๔ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ตารางที่ ๖๖ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	พื้นที่ ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	๙๙๗	๘๗๘	๒๗๓.๐๐	๓๑๑	๑๑๓.๒๕	๓๐.๙๒	๖๙๗
กะปง	๑,๗๙๗	๑,๕๙๗	๗๑๔.๐๐	๔๔๗	๑๒๕.๓๕	๘๙.๕๐	๔๔๕
ตะกั่วทุ่ง	๑,๔๘๘	๑๒๒๐	๕๙๔	๔๘๗	๑๒๐.๘	๗๑.๗๖	๘๒๐
ท้ายเหมือง	๑๓๓๖	๙๐๕	๓๙๓	๔๓๔	๑๑๙.๔	๔๖.๙๒	๕๗๒
ทับปุด	๘๐๓	๔๗๙	๑๘๓.๐๐	๓๘๒	๑๐๖.๙	๑๙.๕๖	๘๓๙

ตารางที่ ๖๖ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

อำเภอ	พื้นที่ ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
กระบี่	๑,๖๑๕	๑,๒๗๘	๕๖๙.๐๐	๔๔๕	๑๒๖.๕	๗๑.๙๘	๔๓๖
เกาะยาว	๑๑๒	๑๐๖	๓๒.๐๐	๓๐๒	๑๑๕.๑	๓.๖๘	๓๘๕
ตะกั่วป่า	๑,๕๕๓	๑๒๓๓	๕๒๖.๐๐	๔๒๗	๑๒๒.๗๕	๖๔.๕๗	๔๓๗
รวม	๙,๗๐๑	๗,๖๙๖	๓,๒๘๔	๔๐๔.๓๘	๑๑๘.๗๖	๒๘๔.๕๙	๔,๖๓๑

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๖๗ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียน ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ ภาคใต้/ จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ประเทศ	๑,๔๓๔,๙๗๔	๑,๕๘๐,๙๒๕	๑,๗๔๕,๔๐๑	๔๘๒,๙๒๐	๑,๐๕๙,๗๕๘	๑,๑๓๘,๔๗๕	๑,๓๓๘,๒๕๗	๑,๔๘๑,๗๙๙	๑,๒๘๗,๐๔๗	๑,๓๖๒	๑,๓๔๘	๑,๑๓๑
ภาคใต้	๖๗๗,๒๗๖	๗๒๖,๕๒๖	๘๑๔,๕๘๑	๕๐๙,๑๗๔	๕๔๗,๒๓๓	๕๗๘,๕๐๔	๔๔๘,๖๙๕	๖๑๒,๔๒๓	๕๓๐,๒๕๘	๘๘๑	๑,๑๑๙	๙๑๗
พังงา	๙,๒๐๔	๘,๕๖๗	๙,๗๐๑	๖,๕๖๖	๖,๘๔๕	๗,๖๙๖	๑,๘๙๔	๓,๙๔๘	๓,๒๘๔	๒๘๘	๕๔๒.๗๕	๔๐๔.๓๘

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๗ , สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้)
/สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูลการผลิตทุเรียนจังหวัดพังงา), ธันวาคม ๒๕๖๗

สัดส่วนผลผลิตทุเรียน ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๐.๒๗ และ ๐.๖๔ ตามลำดับ

๕.๑.๔ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยด้านพืช

❖ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

ปัจจุบัน จังหวัดพังงามีเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๖๐ ราย/ ๖๐ แปลง ๕๓๙.๒๐ ไร่

ตารางที่ ๖๘ : แสดงข้อมูลสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่จังหวัดพังงา

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวนไร่
ไม้ผล	๓๒/๓๒	๓๑๕.๗๘
ผสมผสาน	๒๐/๒๐	๑๖๑.๕๕
พืชผัก	๗/๗	๖๐.๔๗
สมุนไพร	๑/๑	๑.๔๐
รวม	๖๐/๖๐	๕๓๙.๒๐

ที่มาข้อมูล: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

❖ มาตรฐาน GAP

ปัจจุบัน จังหวัดพังงามีเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จำนวนทั้งสิ้น ๓,๐๔๓ ราย/๓,๑๘๐ แปลง พื้นที่ ๑๑,๐๑๕.๑๕ ไร่

ตารางที่ ๖๙ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวนไร่
มังคุด	๑,๑๒๐/๑,๒๐๙	๔๗๙๓.๔๔๐
ทุเรียน	๗๕๐/๘๔๖	๕๑๓๒.๔๕๘
ลองกอง	๒๒๕/๒๒๕	๓๗๗.๕๓๕
กลางสาต	๓๔/๓๔	๑๘.๑๐๕
พืชผัก	๗๗๓/๗๒๕	๓๙๔.๘๔๘
กล้วย	๑๐๖/๑๐๖	๑๖๕.๕๕๑
โกโก้	๓๕/๓๕	๑๓๓.๒๑๕
รวม	๓,๐๔๓/๓,๑๘๐	๑๑,๐๑๕.๑๕

ที่มาข้อมูล: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๕.๒ ด้านปศุสัตว์

๕.๒.๑ ข้อมูลการผลิตด้านปศุสัตว์

จังหวัดพังงา มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคภายในจังหวัด และสามารถส่งจำหน่ายจังหวัดใกล้เคียง โดยสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญๆ เช่น ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร โคเนื้อ และแพะเนื้อ ซึ่งจังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีที่ตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสมต่อการลงทุนการผลิตภาคเกษตรเพื่อบริโภคและการส่งออก เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศที่ดี ทำให้ที่ตั้งติดต่อกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกทั้งในพื้นที่จังหวัดพังงาและพื้นที่ใกล้เคียง เช่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ รวมทั้งภาวะราคาสินค้าปศุสัตว์ที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพทำให้อาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์จึงเป็นอาชีพทางเลือกที่น่าสนใจ ทั้งปัจจัยด้านราคาสินค้าปศุสัตว์ที่มีเสถียรภาพสูงและราคาสินค้าเกษตรด้านอื่นที่ตกต่ำ และมีตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการผลิตเพื่อส่งจำหน่ายในพื้นที่ ซึ่งมีความต้องการสินค้าเพื่อใช้บริโภคในแหล่งท่องเที่ยว เช่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จึงมีความจำเป็นของส่วนราชการในการส่งเสริมสนับสนุนทางเลือกอาชีพด้านการปศุสัตว์เป็นอาชีพทางเลือก อย่างมีระบบและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์เพื่อลดปัญหาเรื่องสารตกค้างเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ปัญหาด้านมลภาวะที่เกิดจากการเลี้ยงสัตว์ และมาตรฐานอื่นๆ ช่วงกลางน้ำก่อนถึงมือผู้บริโภค เช่น โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน

❖ ไก่เนื้อ

ตารางที่ ๗๐ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๑๑	๕๙,๐๕๑	๒๙๕,๒๕๕
๒	กะปง	๑๐	๙๙,๙๔๕	๔๙๙,๗๒๕
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑๒	๗๖,๒๗๑	๓๘๑,๓๕๕
๔	ท้ายเหมือง	๑๒	๑๗๓,๐๐๐	๘๖๕,๐๐๐
๕	ทับปุด	๑๑	๓๒,๕๕๘	๑๖๒,๗๙๐
๖	เกาะยาว	๑	๒๐	๑๐๐
๗	คุระบุรี	๘	๒,๕๘๑	๑๒,๙๐๕
๘	ตะกั่วป่า	๘	๕๑,๗๘๕	๒๕๘,๙๒๕
	รวม	๗๓	๔๙๕,๒๑๑	๒,๔๗๖,๐๕๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

❖ ไก่ไข่

ตารางที่ ๗๑ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ฟอง/ปี)
๑	เมืองพังงา	๘๑	๕,๙๔๗	๑,๗๓๖,๕๒๔
๒	กะปง	๒๐๕	๔,๖๓๑	๑,๓๕๒,๒๕๒
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑๗	๙๖,๐๙๙	๒๘,๐๖๐,๙๐๘
๔	ท้ายเหมือง	๑๒	๘๔๔	๒๔๖,๔๔๘
๕	ทับปุด	๖๖	๙,๗๐๕	๒,๘๓๓,๘๖๐
๖	เกาะยาว	๒	๒๕๙	๗๕,๖๒๘
๗	คุระบุรี	๔๗	๑๙,๒๒๑	๕,๖๑๒,๕๓๒
๘	ตะกั่วป่า	๕๐	๓๔๗,๕๗๗	๑๐๑,๔๙๒,๔๘๔
	รวม	๔๘๐	๔๘๔,๒๘๓	๑๔๑,๔๑๐,๖๓๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

❖ สุกกร

ตารางที่ ๗๒ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงสุกร แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๓๕	๑,๙๓๔	๔,๒๕๔.๘๐
๒	กะปง	๓๕	๑๔,๕๔๕	๓๑,๙๙๙.๐๐
๓	ตะกั่วทุ่ง	๒๗	๑๔,๙๖๙	๓๒,๙๓๑.๘๐
๔	ท้ายเหมือง	๙	๒,๕๓๓	๕,๕๗๒.๖๐
๕	ทับปุด	๑๒๖	๔,๔๒๖	๙,๗๓๗.๒๐
๖	เกาะยาว	-	-	-
๗	คุระบุรี	๖	๒๕๗	๕๖๕.๔๐
๘	ตะกั่วป่า	๑๓	๓,๕๗๖	๗,๘๖๗.๒๐
	รวม	๒๕๑	๔๒,๒๔๐	๙๒,๙๒๘.๐๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

❖ โคเนื้อ

ตารางที่ ๗๓ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๑๘๐	๑,๑๙๙	๑๘๐
๒	กะปง	๑๒๙	๗๗๖	๑๑๖
๓	ตะกั่วทุ่ง	๒๐๙	๑,๖๔๓	๒๔๖
๔	ท้ายเหมือง	๑๘๕	๓,๐๗๕	๔๖๑
๕	ทับปุด	๓๖๙	๑,๖๙๐	๒๕๔
๖	เกาะยาว	๖๓	๓๕๐	๕๓
๗	คุระบุรี	๑๕๔	๑,๒๙๒	๑๙๔
๘	ตะกั่วป่า	๑๘๒	๑,๘๘๓	๒๘๒
	รวม	๑,๔๗๑	๑๑,๙๐๘	๑,๗๘๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

❖ แปะเนื้อ

ตารางที่ ๗๔ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแพะเนื้อ แยกรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๕๔	๗๙๑	๘๙๐
๒	กะปง	๒๐	๑,๐๖๘	๑,๒๐๒
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑๑๓	๑,๘๙๕	๒,๑๓๒
๔	ท้ายเหมือง	๕๐	๑,๖๗๔	๑,๘๘๓
๕	ทับปุด	๙๐	๒,๒๑๘	๒,๔๙๕
๖	เกาะยาว	๑๒๐	๙๙๖	๑,๑๒๑
๗	คุระบุรี	๙๓	๑,๖๓๐	๑,๘๓๔
๘	ตะกั่วป่า	๕๖	๙๐๖	๑,๐๑๙
	รวม	๕๙๖	๑๑,๑๗๘	๑๒,๕๗๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๕.๒.๒ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านปศุสัตว์

ตารางที่ ๗๕ : แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์

ที่	ชนิดสัตว์	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๑.	สุกร	๒๙
๒.	ไก่เนื้อ	๔๙
๓.	ไก่ไข่	๗
	รวม	๘๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๕.๓ ด้านประมง

๕.๓.๑ ข้อมูลทั่วไปด้านประมง

จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางด้านการประมงมากจังหวัดหนึ่ง เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมง จึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัด โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนถึงแนวเขตประเทศพม่า และในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ ด้วยเรืออวนดำหรืออวนล้อมจับ อวนลอยปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนไถหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือ พื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลาลอบปู ลอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น

๑) ข้อมูลจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๖ : แสดงจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)
ประเภทยังชีพ	๒๐๒	๑๐๙.๓๗๗๘
ประเภทพาณิชย์	๔๓๑	๕,๓๖๔.๘๒๖๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๒) ข้อมูลจำนวนทะเบียนผู้ประกอบการด้านการประมง (ท.บ.๒) จำนวน ๒๗๐ ราย

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๓) ข้อมูลจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๗ : แสดงจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา

ลำดับ	พื้นที่	จำนวน (ราย)
๑	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	๑๑๕
๒	สำนักงานประมงอำเภอเมืองพังงา	๘๐
๓	สำนักงานประมงอำเภอเกาะยาว	๑๒๓
๔	สำนักงานประมงอำเภอกระบุรี	๔๔๖
๕	สำนักงานประมงอำเภอตะกั่วทุ่ง	๓๔๒
๖	สำนักงานประมงอำเภอตะกั่วป่า	๑๐๓
๗	สำนักงานประมงอำเภอทับปุด	๒๒๗
๘	สำนักงานประมงอำเภอท้ายเหมือง	๒๔๑
รวม		๑,๖๖๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๔) ข้อมูลจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๘ : แสดงจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวนกลุ่ม	สมาชิก
ด้านการเพาะเลี้ยง	๑๓	๔๖๐
ด้านประมงชายฝั่ง	๕๘	๑,๗๓๖
ด้านประมงพาณิชย์	๓๓	๙๘
ด้านการแปรรูป	๑๓	๒๕๐
รวม	๘๗	๒,๕๔๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๕) ข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๙ : แสดงข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวน (ลำ)
เรือประมงพาณิชย์	๕๑๙
เรือประมงพื้นบ้าน	๓,๑๗๘
รวม	๓,๖๙๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๖) ข้อมูลทำเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๐ : แสดงข้อมูลทำเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา

อำเภอ	จำนวน (แห่ง)
กระบี่	๑๒
ตะกั่วป่า	๙
ท้ายเหมือง	๗
เกาะยาว	๑
รวม	๒๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๗) ข้อมูลทำเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๑ : แสดงข้อมูลทำเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา

ลำดับ	ชื่อ	ตำบล	อำเภอ
๑.	ทำเทียบเรือบ้านโคกไคร	มะรุ่ย	ทับปุด
๒.	ทำเทียบบ้านควน	บ่อแสน	ทับปุด
๓.	ทำเทียบเรือบ้านใต้	บางเตย	เมืองพังงา
๔.	ทำเทียบเรือเกาะหมากน้อย	เกาะปันหยี	เมืองพังงา
๕.	ทำเทียบเรือบ้านหินร่ม	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๖.	ทำเทียบเรือสามช่องใต้	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๗.	ทำเทียบเรือบ้านน้ำเค็ม	บางม่วง	ตะกั่วป่า
๘.	ทำเทียบเรือท่าเขา	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๙.	ทำเทียบเรือโล๊ะปาเหรด	พรุไฉ	เกาะยาว
๑๐	ทำเทียบเรือทุ่งละออง	บางวัน	กระบี่
๑๑	ทำเทียบเรือบ้านทุ่งดาบ	เกาะพระทอง	กระบี่
๑๒	ทำเทียบเรือบ้านนาใต้	โคกกลอย	ตะกั่วทุ่ง

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๕.๓.๒ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือ ปี ๒๕๖๗

ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในระดับจังหวัด ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำการประมงพาณิชย์ (การทำการประมง ทั้งในน่านน้ำและนอกน่านน้ำไทย) ที่นำขึ้นท่าเทียบเรือใน ปี ๒๕๖๗ มีปริมาณ ๑,๑๕๒,๕๗๔ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๔๕,๔๖๒,๖๔๔ พันบาท โดยจังหวัดที่มีการนำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือมากที่สุด คือ จังหวัดพังงา รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดปัตตานี จังหวัดชลบุรี จังหวัดระนอง จังหวัดสตูล จังหวัดตรัง จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดตราด จังหวัดระยอง จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดกระบี่ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีการนำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือ

ตารางที่ ๘๒ : แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือจำแนกตาม

รายจังหวัด ปี ๒๕๖๗

จังหวัด	รวม			
	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (พันบาท)	ร้อยละ
รวมทั้งหมด	๑,๑๕๒,๕๗๔	๑๐๐.๐๐	๔๕,๔๖๒,๖๔๔	๑๐๐.๐๐
รวมอ่าวไทย	๗๓๗,๑๘๙	๖๓.๙๖	๓๐,๕๘๑,๑๕๕	๖๗.๒๗
ตราด	๓๗,๕๘๘	๓.๒๖	๑,๒๘๗,๘๒๓	๒.๘๓
จันทบุรี	๔,๒๒๗	๐.๓๗	๑๓๑,๕๔๒	๐.๒๙
ระยอง	๓๗,๔๗๐	๓.๒๕	๑,๔๐๑,๘๓๔	๓.๐๘
ชลบุรี	๖๔,๐๐๕	๕.๕๕	๒,๙๓๑,๓๐๒	๖.๔๕
ฉะเชิงเทรา	-	-	-	-
สมุทรปราการ	๒๒,๒๐๒	๑.๙๓	๙๔๕,๖๑๘	๒.๐๘
สมุทรสาคร	๒๙,๙๑๔	๒.๖๐	๑,๕๖๒,๖๖๗	๓.๔๔
สมุทรสงคราม	๔๓,๓๗๓	๓.๗๖	๒,๐๒๒,๘๙๗	๔.๔๕
เพชรบุรี	๑๑,๗๘๙	๑.๐๒	๘๓๔,๕๕๒	๑.๘๔
ประจวบคีรีขันธ์	๑๐๙,๕๔๔	๙.๕๐	๔,๑๔๒,๕๐๙	๙.๑๑
ชุมพร	๑๑๔,๓๕๙	๙.๙๒	๔,๓๓๒,๑๘๗	๙.๕๓
สุราษฎร์ธานี	๒๙,๕๐๖	๒.๕๖	๑,๖๓๘,๘๙๕	๓.๖๐
นครศรีธรรมราช	๑๒๑,๕๒๘	๑๐.๕๔	๔,๘๓๑,๐๙๗	๑๐.๖๓
สงขลา	๒๖,๒๑๗	๒.๒๗	๑,๑๓๓,๘๐๐	๒.๔๙
ปัตตานี	๘๔,๖๙๕	๗.๓๕	๓,๓๕๙,๓๙๘	๗.๓๙
นราธิวาส	๗๗๒	๐.๐๗	๒๕,๐๓๔	๐.๐๖
รวมอันดามัน	๔๑๕,๓๘๕	๓๖.๐๔	๑๔,๘๘๑,๔๘๙	๓๒.๗๓
ระนอง	๕๕,๑๘๑	๔.๗๙	๑,๗๔๕,๔๖๖	๓.๘๔
พังงา	๑๕๖,๖๕๘	๑๓.๖๐	๕,๙๖๙,๘๘๖	๑๓.๑๔
ภูเก็ต	๘๙,๐๘๕	๗.๗๓	๒,๙๗๙,๒๕๗	๖.๕๕
กระบี่	๑๘,๘๕๓	๑.๖๔	๖๓๒,๔๓๕	๑.๓๙
ตรัง	๔๖,๒๕๓	๔.๐๑	๑,๗๓๔,๑๘๕	๓.๘๑
สตูล	๔๙,๓๕๕	๔.๒๘	๑,๘๒๐,๒๖๐	๔.๐๐

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๗/กรมประมง

๕.๓.๓ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำการประมงพาณิชย์และนำมาขึ้นท่าเทียบเรือ ๑๕๖,๖๕๘ ตัน (ร้อยละ ๑๓.๖๐) คิดเป็นมูลค่า ๕,๙๖๙,๘๘๖ พันบาท (ร้อยละ ๑๓.๑๔) ส่วนใหญ่เป็นสัตว์น้ำจำพวกปลาเศรษฐกิจสำหรับการบริโภค ๑๑๔,๕๗๐ ตัน (ร้อยละ ๗๓.๑๓) คิดเป็นมูลค่า ๕,๑๘๖,๗๕๓ พันบาท (ร้อยละ ๘๖.๘๘) รองลงมา ได้แก่ สัตว์น้ำจำพวกหมึก ๒,๑๒๔ ตัน (ร้อยละ ๑.๓๖) คิดเป็นมูลค่า ๓๘๗,๕๕๒ พันบาท (ร้อยละ ๖.๔๙) สัตว์น้ำจำพวกปู ๖๒๖ ตัน (ร้อยละ ๐.๔๐) คิดเป็นมูลค่า ๕๘,๒๑๕ พันบาท (ร้อยละ ๐.๙๘) สัตว์น้ำจำพวกกุ้ง ๙๙ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๖) คิดเป็นมูลค่า ๑๒,๐๗๙ พันบาท (ร้อยละ ๐.๒๐) และปลาเบ็ด ๓๙,๒๓๙ ตัน (ร้อยละ ๒๕.๐๕) คิดเป็นมูลค่า ๓๒๕,๒๘๗ พันบาท (ร้อยละ ๕.๔๕) ดังตาราง

ตารางที่ ๘๓ : แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗

กลุ่มสัตว์น้ำ	ปี ๒๕๖๖				ปี ๒๕๖๗			
	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
รวม	๙๔,๒๑๑	๑๐๐.๐๐	๓,๙๔๓,๑๔๔	๑๐๐.๐๐	๑๕๖,๖๕๘	๑๐๐.๐๐	๕,๙๖๙,๘๘๖	๑๐๐.๐๐
ปลาเศรษฐกิจ	๗๓,๐๔๐	๗๗.๕๒	๒,๙๖๖,๔๑๓	๗๕.๒๔	๑๑๔,๕๗๐	๗๓.๑๓	๕,๑๘๖,๗๕๓	๘๖.๘๘
กุ้ง/กั้ง/เคย	๖๓	๐.๐๗	๗,๐๐๒	๐.๑๘	๙๙	๐.๐๖	๑๒,๐๗๙	๐.๒๐
ปู	๘๒๖	๐.๘๘	๖๖,๘๓๖	๑.๖๙	๖๒๖	๐.๔๐	๕๘,๒๑๕	๐.๙๘
หมึก	๓,๕๑๕	๓.๗๓	๗๔๘,๙๑๘	๑๘.๙๙	๒,๑๒๔	๑.๓๖	๓๘๗,๕๕๒	๖.๔๙
หอย	-	-	-	-	-	-	-	-
สัตว์น้ำอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
ปลาเบ็ด	๑๖,๗๖๗	๑๗.๘๐	๑๕๓,๙๗๕	๓.๙๐	๓๙,๒๓๙	๒๕.๐๕	๓๒๕,๒๘๗	๕.๔๕

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๗/กรมประมง

เรือประมงพาณิชย์ที่นำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือประมง ประเภท อวนล้อมจับ ปริมาณ ๑๒๙,๓๐๖ ตัน (ร้อยละ ๘๒.๕๕) คิดเป็นมูลค่า ๔,๙๔๗,๗๒๕ พันบาท (ร้อยละ ๘๒.๘๗) ประเภทอวนลาก ปริมาณ ๒๑,๗๙๒ ตัน (ร้อยละ ๑๓.๙๑) คิดเป็นมูลค่า ๘๒๘,๔๕๒ พันบาท (ร้อยละ ๑๓.๘๘) ประเภทอวนครอบ ปริมาณ ๔,๗๕๔ ตัน (ร้อยละ ๓.๐๓) คิดเป็นมูลค่า ๑๒๖,๒๙๑ พันบาท (ร้อยละ ๒.๑๒) ประเภทลอบ ปริมาณ ๗๕๖ ตัน (ร้อยละ ๐.๔๘) คิดเป็นมูลค่า ๖๕,๑๔๗ พันบาท (ร้อยละ ๑.๐๙) ประเภท อวนลอย/อวนจม/อวนติดตา ปริมาณ ๕๐ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๓) คิดเป็นมูลค่า ๒,๒๗๑ พันบาท (ร้อยละ ๐.๐๔) ดังตาราง

ตารางที่ ๘๔ : แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกตามประเภทเครื่องมือประมง ปี ๒๕๖๗

ประเภทเครื่องมือประมง	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
รวม	๑๕๖,๖๕๘	๑๐๐.๐๐	๕,๙๖๙,๘๘๖	๑๐๐.๐๐
อวนลาก	๒๑,๗๙๒	๑๓.๙๑	๘๒๘,๔๕๒	๑๓.๘๘
อวนล้อมจับ	๑๒๙,๓๐๖	๘๒.๕๕	๔,๙๔๗,๗๒๕	๘๒.๘๗
อวนครอบ	๔,๗๕๔	๓.๐๓	๑๒๖,๒๙๑	๒.๑๒
อวนอื่น	-	-	-	-

ตารางที่ ๘๔ : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นทำเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกตามประเภทเครื่องมือประมงปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

ประเภทเครื่องมือประมง	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (พันบาท)	ร้อยละ
ลอบ	๗๕๖	๐.๔๘	๖๕,๑๔๗	๑.๐๙
คราด	-	-	-	-
เบ็ด	-	-	-	-
อวนลอย/อวนจม/อวนติดตา	๕๐	๐.๐๓	๒,๒๗๑	๐.๐๔
เครื่องมืออื่น ๆ	-	-	-	-

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๗/กรมประมง

ตารางที่ ๘๕ : ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นทำเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๗

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
รวม	๑๕๖,๖๕๘	๕,๙๖๙,๘๘๖
รวมปลา	๑๑๔,๕๗๐	๕,๑๘๖,๗๕๓
รวมปลาผิวน้ำ	๑๐๒,๔๙๙	๔,๕๙๙,๓๕๓
ปลาทุ	๘,๓๙๑	๖๔๐,๖๔๕
ปลาลัง	๕,๘๔๗	๔๖๔,๑๓๕
ปลาอินทรี	๘๗	๑๓,๐๒๒
ปลาดาบขาว	๑๖	๑,๐๗๓
ปลาโอดำ	๔,๗๒๙	๓๑๘,๗๕๒
ปลาโอลาย	๒,๐๙๗	๑๐๔,๘๖๙
ปลาโอเกลบ	๑,๐๗๖	๔๓,๐๔๐
ปลาโอหลอด	๑๒,๓๘๖	๔๙๕,๔๔๐
ปลาทุแขก	๓๓,๔๕๘	๑,๐๘๖,๐๔๗
ปลาแซ่ไก่	๓,๘๒๗	๑๗๖,๘๘๘
ปลาสิ่กุน	๔,๗๑๔	๑๘๘,๘๖๓
ปลาสิ่กุนตาโต	๘,๘๙๒	๔๘๙,๐๖๐
ปลาสำลี	-	-
ปลากูเรา	-	-
ปลาหลังเขียว	๗,๘๔๑	๑๒๔,๒๖๓
ปลากะตัก	๓,๔๗๖	๕๙,๕๐๖
ปลากะบอก	-	-
ปลาจะละเม็ดดำ	๑๔	๒,๘๐๐
ปลาจะละเม็ดขาว	-	-
ปลาน้ำดอกไม้	๓๔๘	๒๑,๐๐๓
ปลากะโหลงแหวง	๑๓๔	๘,๓๓๕
ปลากะโหลงแหวง	๑	๖๒
ปลาทุ่น้ำทองแถบ	๕,๑๕๐	๓๖๐,๕๐๐
ปลาทุ่น้ำ	๑๕	๑,๐๕๐

ตารางที่ ๘๕ : ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๗ (ต่อ)

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
รวมปลาหน้าดิน	๗,๒๙๔	๓๙๒,๓๗๕
ปลาจวด	๑๗	๗๖๘
ปลาทรายแดง	๑,๗๓๒	๙๒,๓๘๔
ปลาทรายขาว	๔๐	๑,๔๐๐
ปลาปากคม	๒,๐๘๙	๕๕,๑๗๑
ปลาดาบเงิน	๑,๐๔๔	๖๒,๔๖๗
ปลากะพงแดง	๔๓๐	๗๘,๗๖๙
ปลากะพงขาว	-	-
ปลาดำโต	๑,๗๔๒	๗๖,๔๙๔
ปลาเห็ดโคน	๑๑	๑,๐๕๔
ปลาดุกทะเล	๑๑๓	๑๔,๘๖๗
ปลากดทะเล	๔	๓๐๐
ปลากะเบน	-	-
ปลาฉลาม	-	-
ปลาลิ้นหมา	๒๘	๒,๒๐๓
ปลาจักรผาน	-	-
ปลายอดจาก	๑๕	๙๐๐
ปลาเก๋า	๒๙	๕,๕๙๘
ปลาเลย	๔,๗๗๗	๑๙๕,๐๒๕
รวมกุ้ง	๙๙	๑๒,๐๗๙
กุ้งแชบ๊วย	๓	๘๒๒
กุ้งกุลาดำ	-	-
กุ้งกุลาลาย	-	-
กุ้งเหลือง	-	-
กุ้งโอคัก	๓๖	๔,๙๙๒
กุ้งอื่นๆ	๖๐	๖,๒๖๕
กั้งกระดาน	-	-
กั้งไข่	-	-
เคย	-	-
รวมปู	๖๒๖	๕๘,๒๑๕
ปูม้า	-	-
ปูทะเล	-	-
ปูจักจั่น	๕๓๓	๔๗,๗๙๔
ปูอื่นๆ	๙๓	๑๐,๔๒๑
รวมหมึก	๒,๑๒๔	๓๘๗,๕๕๒
หมึกกล้วย	๑,๕๑๕	๒๙๖,๗๗๓
หมึกกระดอง	๓๖๘	๕๙,๒๓๕
หมึกสาย	๒๑๘	๒๖,๒๗๗

ตารางที่ ๘๕ : ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา
จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๗ (ต่อ)

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
หมึกหอม	๒๓	๕,๒๖๗
รวมหอย	-	-
หอยแครง	-	-
หอยนางรม	-	-
หอยกะพง	-	-
หอยลาย	-	-
หอยเชลล์	-	-
หอยอื่นๆ	-	-
รวมสัตว์น้ำอื่นๆ	-	-
แมงกระพรุน	-	-
สัตว์น้ำอื่นๆ	-	-
ปลาเบ็ด	๓๙,๒๓๙	๓๒๕,๒๘๗

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๗/กรมประมง

๕.๓.๓ ข้อมูลการผลิตด้านประมง

จังหวัดพังงามีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งเป็นสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ กุ้งขาวแวนนาไม กุ้งกุลาดำ ปลากระพง และปลากระรัง ซึ่งมีข้อมูลการเพาะเลี้ยง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๘๖ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ปี	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๓	๒๖๔	๕,๒๓๘.๐๐	๑๑,๕๗๒.๐๐
๒๕๖๔	๒๗๔	๔,๖๐๐.๕๐	๖,๖๖๓.๘๐
๒๕๖๕	๒๓๗	๔,๙๘๒.๒๔	๑๑,๒๓๐.๐๐
๒๕๖๖	๒๓๘	๔,๔๘๕.๐๐	๘,๗๗๖.๙๓
๒๕๖๗	๒๖๒	๓,๓๕๕.๖๙	๘,๔๗๗.๘๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๘๗ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๕๖	๕๗๘.๐๗	๑,๓๑๙.๕๘
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	๗๑	๒๕๑.๙๐	๑,๖๒๔.๔๘
๔	ท้ายเหมือง	๑๗	๒๙๔.๕๐	๖๐๘.๘๔
๕	ทับปุด	๕๔	๕๗๒.๕๕	๗๑๐.๕๗
๖	เกาะยาว	-	-	-

ตารางที่ ๘๗ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๗	คุระบุรี	๒๖	๗๔๒.๑๒	๑,๘๒๖.๔๕
๘	ตะกั่วป่า	๓๘	๙๑๖.๕๕	๒,๓๘๗.๙๔
รวม		๒๖๒	๓,๓๕๕.๖๙	๘,๔๗๗.๘๖

ที่มาข้อมูล : ระบบซื้อขายสัตว์น้ำ APD, สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๘๘ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ปี	จำนวนฟาร์ม	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๓	๒๖๔	๕,๒๓๘.๐๐	๒,๖๖๙.๐๐
๒๕๖๔	๑๗๐	๒,๔๒๒.๐๐	๑,๗๐๐.๙๐
๒๕๖๕	๘๕	๑,๖๑๙.๓๕	๒,๑๑๐.๐๐
๒๕๖๖	๘๘	๑,๗๐๘.๘๖	๓,๑๐๐.๕๗
๒๕๖๗	๙๖	๑,๗๖๘.๖๙	๒,๘๕๐.๐๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๘๙ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๑๙	๑๒๒.๐๐	๗๔๕.๓๑
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	๒๘	๙๐๔.๐๙	๗๓๐.๒๘
๔	ท้ายเหมือง	๔	๒๖.๒๕	๖๒.๕๒
๕	ทับปุด	๒๐	๓๖๐.๘๕	๑,๐๔๔.๙๘
๖	เกาะยาว	-	-	-
๗	คุระบุรี	๑๖	๒๖๗.๐๐	๘๖.๑๕
๘	ตะกั่วป่า	๙	๘๘.๕๐	๑๘.๐๘๕
รวม		๙๖	๑,๗๖๘.๖๙	๒,๘๕๐.๐๙

ที่มาข้อมูล : ระบบซื้อขายสัตว์น้ำ APD, สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๙๐ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะพงจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๒	๐.๐๑๑๒	๐.๔๑
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑	๘.๐๐๐๐	๐.๓๒
๔	ท้ายเหมือง	๒๘	๓.๐๑๐๕	๕.๐๙
๕	ทับปุด	๔	๐.๔๘๒๕	๐.๕๐
๖	เกาะยาว	๑๔	๑๘.๕๐๐๐	๘.๓๖

ตารางที่ ๙๐ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากระพงจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๗	คุระบุรี	๙	๐.๖๐๐๔	๐.๕๒
๘	ตะกั่วป่า	๑๑	๐.๙๐๑๓	๖.๙๘
รวม		๖๙	๓๑.๕๐๕๙	๒๒.๑๘

ที่มาข้อมูล : ระบบ fisheriesmap/ระบบสถิติ (เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ), สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๙๑ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะรังจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๔	๑๓.๐๐๐๐	๐.๘๔
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑๗	๓.๕๕๙๐	๖.๒๘
๔	ท้ายเหมือง	๑๘	๐.๗๘๔๐	๑.๔๐
๕	ทับปุด	๑๑	๐.๘๐๓๖	๔.๙๐
๖	เกาะยาว	๒	๒.๒๕๐๐	๐.๓๙
๗	คุระบุรี	๒๒	๑.๕๓๔๒	๓.๘๔
๘	ตะกั่วป่า	๒	๐.๐๘๗๒	๔.๙๘
รวม		๗๖	๒๒.๐๑๘๐	๒๒.๖๘

ที่มาข้อมูล : ระบบ fisheriesmap/ระบบสถิติ (เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ), สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๕.๓.๔ ข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานประมง

จังหวัดพังงา มีเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานด้านประมง จำนวน ๒๘๔ ราย/ฟาร์ม พื้นที่ ๘,๔๓๓.๔๗ ไร่

ตารางที่ ๙๒ : แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านประมง

มาตรฐานด้านประมง	จำนวนราย/ฟาร์ม	จำนวนไร่
GAP กรมประมง (กุ้งทะเล)	๔๔	๖๙๔.๕๒
GAP กรมประมง (สัตว์น้ำอื่นๆ)	๘	๒๒.๔๓
มกษ.๗๔๓๒-๒๕๕๘ (ฟาร์มผลิตลูกกุ้งขาวแวนนาปปลอดโรค)	๙	๓๒.๓๔
มกษ.๗๔๒๒-๒๕๖๑ (ฟาร์มเพาะและอนุบาลลูกกุ้งทะเล)	๕	๔๐.๗๖
มกษ.๗๔๓๘-๒๕๖๕ (ฟาร์มเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำเพื่อการบริโภค)	๗	๒.๑๔๗
มกษ.๗๔๓๖-๒๕๖๓ (ฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการบริโภค)	๒๐๙	๗,๖๐๘.๒๗
มกษ.๗๔๐๑-๒๕๖๕ (ฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล)	๒	๓๓
รวม	๒๘๔	๘,๔๓๓.๔๗

ที่มาข้อมูล : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งพังงา, ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๖

ข้อมูลกลุ่ม/สถาบันเกษตรกร

๖.๑ กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร

จังหวัดพังงา มีกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ รวม ๓ ประเภท ๕๗ แห่ง สมาชิกทั้งสิ้น ๔๗,๖๑๖ ราย แบ่งเป็น ๑) ประเภทในภาคการเกษตร ๒๖ กลุ่ม ๒) ประเภทนอกภาคการเกษตร ๙ กลุ่ม และ ๓) กลุ่มเกษตรกร ๒๒ กลุ่ม

ตารางที่ ๙๓ : แสดงข้อมูลสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์

ที่	ประเภทสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	สหกรณ์/กลุ่ม	สมาชิก/ราย
๑	ประเภทในภาคเกษตร	๒๖	๓๔,๓๗๙
	๑.๑ สหกรณ์การเกษตร	๒๕	๓๔,๓๐๔
	๑.๒ สหกรณ์ประมง	๑	๗๕
๒	ประเภทนอกภาคเกษตร	๙	๑๐,๒๐๑
	๒.๑ สหกรณ์ออมทรัพย์	๔	๙,๔๗๗
	๒.๒ สหกรณ์บริการ	๕	๗๒๔
๓	กลุ่มเกษตรกร	๒๒	๓,๐๓๖
	๓.๑ กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๒๘๑
	๓.๒ กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๗๐๘
	๓.๓ กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๔๗
	รวม	๕๗	๔๗,๖๑๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๙๔ : แสดงจำนวนสมาชิกสหกรณ์ภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก		
		รวมสมาชิก ทั้งหมด (คน)	สมาชิกสามัญ (คน)	สมาชิกสมทบ (คน)
๑. สหกรณ์การเกษตร	๒๕	๓๔,๓๐๔	๓๓,๔๖๔	๘๔๐
๒. สหกรณ์ประมง	๑	๗๕	๗๕	-
๓. สหกรณ์นิคม	-	-	-	-
๔. สหกรณ์ออมทรัพย์	๔	๙,๔๗๗	๘,๑๐๐	๑,๓๗๗
๕. สหกรณ์ร้านค้า	-	-	-	-
๖. สหกรณ์บริการ	๕	๗๒๔	๗๒๒	๒
๗. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	-	-	-	-
รวม	๓๕	๔๔,๕๘๐	๔๒,๓๖๑	๒,๒๑๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๙๕ : แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร

ประเภทเกษตรกร	จำนวนกลุ่ม (แห่ง)	จำนวนสมาชิก		
		รวมสมาชิก ทั้งหมด (คน)	สมาชิกสามัญ (คน)	สมาชิกสมทบ (คน)
๑. กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๒๘๑	๒๘๑	-
๒. กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๗๐๘	๒,๗๐๘	-
๓. กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	-	-	-	-
๔. กลุ่มเกษตรกรทำไร่	-	-	-	-
๕. กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๔๗	๔๗	-
รวม	๒๒	๓,๐๓๖	๓,๐๓๖	-

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

การจัดระดับความเข้มแข็งของสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๗ รวมทั้งสิ้น ๓๕ แห่ง มีสหกรณ์ที่มีระดับความเข้มแข็งระดับ ๑ จำนวน ๕ แห่ง ระดับความเข้มแข็งระดับ ๒ จำนวน ๖ แห่ง และระดับความเข้มแข็ง ๓ จำนวน ๒๔ แห่ง ดังตาราง

ตารางที่ ๙๖ : แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์ ปี ๒๕๖๗

ที่	ชื่อสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	ระดับความ เข้มแข็ง
๑	สหกรณ์อมทรัพย์ครุพังงา จำกัด	๗๓ ม.๓ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา	๑
๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางในโดน จำกัด	๑๕ ม.๓ ต.ปากอ อ.เมืองพังงา	๓
๓	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธกส.พังงา จำกัด	๓๑๒/๑ ถ.เพชรเกษม ต.ท้ายช้าง อ.เมืองพังงา	๒
๔	สหกรณ์อิสลามบารอกะฮ์พังงา จำกัด	๓/๓ ม.๔ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด	๓
๕	สหกรณ์อมทรัพย์ตำรวจพังงา จำกัด	๙/๒๑ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา	๑
๖	สหกรณ์อมทรัพย์สาธารณสุขจังหวัดพังงา จำกัด	๙/๒๑ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา	๑
๗	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบ่อแสน จำกัด	๙/๕ ม.๓ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด	๓
๘	ชุมนุมสหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดพังงา จำกัด	๓๔/๒๓ ม.๓ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๓
๙	สหกรณ์ประมงบ้านบางพัฒนา จำกัด	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ม.๘ ต.บางเตย อ.เมืองพังงา	๓
๑๐	สหกรณ์การเกษตรทับปุด จำกัด	๕๐ ม.๑ ถ.เพชรเกษม ต.ทับปุด อ.ทับปุด	๓
๑๑	สหกรณ์การเกษตรหวนหงส์ - ตากแดด จำกัด	๒๐/๔ ม.๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๓
๑๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตากแดด จำกัด	๒๐/๓ ม.๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๓
๑๓	สหกรณ์การเกษตรท้ายเหมือง จำกัด	๑๘/๔ ม.๒ ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	๑
๑๔	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางทอง จำกัด	๑๘/๖ ม.๒ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	๓
๑๕	สหกรณ์กองทุนสวนยางลำวนอก จำกัด	๘/๔ ม.๗ ต.ถ้ำ อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๑๖	สหกรณ์การเกษตร กนข. เกาะยาว จำกัด	๖๙ ม.๖ ต.พุนใน อ.เกาะยาว	๓
๑๗	สหกรณ์อมทรัพย์กำนันผู้ใหญ่บ้านท้ายเหมือง จำกัด	๑๒ ม.๔ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๓
๑๘	สหกรณ์การเกษตรตะกั่วทุ่ง จำกัด	๓๙ ม.๔ ต.กระโสม อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๑๙	สหกรณ์ชุมชนตำบลหล่ออยู่ จำกัด	๙๓ ม.๒ ถ.เพชรเกษม ต.หล่ออยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๒๐	สหกรณ์การเกษตรเกาะยาว จำกัด	๓๔/๗ ม.๑ ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว	๒
๒๑	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางหลาม จำกัด	๕๗/๖ ม.๒ ถ.เพชรเกษม ต.ท่าอยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๒๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางลำแก่นพัฒนา จำกัด	๕๙ ม.๑ ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง	๑

ตารางที่ ๙๖ : แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์ ปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

ที่	ชื่อสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	ระดับความเข้มแข็ง
๒๓	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตีนเป็ด จำกัด	๙/๙ ม.๒ ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง	๓
๒๔	สหกรณ์การเกษตรตะกั่วป่า จำกัด	๔๙/๒๔ ม.๙ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	๒
๒๕	สหกรณ์การเกษตรกะปง จำกัด	๑๕๐/๕ ม.๒ ต.ท่านา อ.กะปง	๒
๒๖	สหกรณ์สภาเกษตรกรเพื่อเกษตรกรพังงา จำกัด	๑๖/๘ ม.๑ ต.เหมาะ อ.กะปง	๓
๒๗	สหกรณ์ปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา จำกัด	๒๔/๑ ม.๔ ต.ท่านา อ.กะปง	๓
๒๘	สหกรณ์รถยนต์โดยสารพังงา จำกัด	๑๗ ถ.วัฒนา ต.ตะกั่วป่า อ.ตะกั่วป่า	๓
๒๙	ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรพังงา จำกัด	๔๙/๒๔ ม.๙ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	๒
๓๐	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านในหนด จำกัด	๙/๓ ม.๔ ถ.บ้านในหนด ต.เหมาะ อ.กะปง	๒
๓๑	สหกรณ์เคหสถานบ้านน้ำเค็มพัฒนา จำกัด	๘ ม.๒ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	๓
๓๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางบางวัน จำกัด	๔ ม.๗ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	๓
๓๓	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านปากพู่ จำกัด	๕๑/๓ ม.๓ ต.ท่านา อ.กะปง	๓
๓๔	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านกะปง จำกัด	๓๖/๓ ม.๒ ถ.กะปง ต.กะปง อ.กะปง	๓
๓๕	สหกรณ์เคหสถานบ้านบางม่วงพัฒนา จำกัด	๔๑ ม.๒ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

การจัดระดับความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๗ รวมทั้งสิ้น ๒๒ แห่ง มีกลุ่มเกษตรกรที่มีระดับความเข้มแข็งระดับ ๒ จำนวน ๗ แห่ง และระดับความเข้มแข็ง ๓ จำนวน ๑๕ แห่ง ดังตาราง

ตารางที่ ๙๗ : แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๗

ที่	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	ระดับความเข้มแข็ง
๑	กลุ่มเกษตรกรทำนาบ่อแสน	๓๔/๓ ม.๓ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด	๓
๒	กลุ่มเกษตรกรทำนาบางเตย	๗/๗ ม.๓ ต.บางเตย อ.เมืองพังงา	๓
๓	กลุ่มเกษตรกรทำสวนถั่วน้ำผุด	๑๘/๔ ม.๒ ต.ถั่วน้ำผุด อ.เมืองพังงา	๒
๔	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับปุด	๖๙ ม.๑ ต.ทับปุด อ.ทับปุด	๓
๕	กลุ่มเกษตรกรทำสวนโคกเจริญ	๑๓/๒ ม.๔ ต.โคกเจริญ อ.ทับปุด	๒
๖	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทุ่งคาโงก	๒๕/๒ ม.๑ ต.ทุ่งคาโงก อ.เมืองพังงา	๒
๗	กลุ่มเกษตรกรทำนาบางเหริยง	๔/๑ ม.๑ ต.บางเหริยง อ.ทับปุด	๓
๘	กลุ่มเกษตรกรทำสวนปากอ	๗๓ ม.๓ ต.ปากอ อ.เมืองพังงา	๓
๙	กลุ่มเกษตรกรทำสวนโคกกลอย	๓๐ ม.๓ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๑๐	กลุ่มเกษตรกรทำสวนลำภี	๙๗ ม.๑ ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง	๒
๑๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนท่าอยู่	๕๕/๑ ม.๒ ต.ท่าอยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๑๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนถั่ว	๓๐/๑ ม.๖ ต.ถั่ว อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๑๓	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางทอง	๕/๔ ม.๑ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	๓
๑๔	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทุ่งมะพร้าว	๒๔/๔ ม.๑ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง	๓
๑๕	กลุ่มเกษตรกรทำประมงกะไหล	๑๑/๑๒ ม.๙ ต.กะไหล อ.ตะกั่วทุ่ง	๓
๑๖	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางบางวัน	๒๐๑/๑ ม.๕ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	๒

ตารางที่ ๙๗ : แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

ที่	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	ระดับความเข้มแข็ง
๑๗	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางไทร	๔/๒ ม.๒ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า	๓
๑๘	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทำนา	๖๔/๑ ม.๓ ต.ทำนา อ.กะปง	๒
๑๙	กลุ่มเกษตรกรทำสวนเหล	๑๐ ม.๒ ต.เหล อ.กะปง	๓
๒๐	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางนายสีพัฒนา	๑๕/๓ ม.๕ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	๓
๒๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนรมณีย์ร่วมใจพัฒนา	๙๙/๙ ม.๑ ต.รมณีย์ อ.กะปง	๒
๒๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนกะปง	๗๒/๕ ม.๒ ต.กะปง อ.กะปง	๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๖.๒ สถาบันเกษตรกร

ตารางที่ ๙๘ : แสดงข้อมูลสถาบันเกษตรกรจังหวัดพังงา

อำเภอ	เกษตรกร ปราดเปรื่อง (ราย)	เกษตรกรรุ่น ใหม่ (ราย)	กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่ม ยุวเกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่มส่งเสริม อาชีพ (กลุ่ม)	วิสาหกิจ ชุมชน (กลุ่ม)
เมืองพังงา	๑๐๓	๒๗	๔	๗	๔	๕๕
กะปง	๑๐๗	๒๗	๒๒	๖	๔	๔๗
ตะกั่วทุ่ง	๑๒๑	๒๗	๑๐	๗	๖	๖๑
ท้ายเหมือง	๑๒๕	๓๙	๑๐	๖	๖	๖๐
ทับปุด	๑๑๐	๓๐	๖	๔	๔	๓๓
เกาะยาว	๗๕	๓๓	๖	๗	๖	๓๖
คุระบุรี	๘๖	๒๔	๕	๔	๕	๖๑
ตะกั่วป่า	๙๔	๒๐	๖	๑๒	๔	๕๔
รวม	๘๒๑	๒๒๗	๖๙	๕๓	๓๙	๔๐๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา , พฤษภาคม ๒๕๖๘

๖.๓ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๙๙ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ลำดับ	สาขา	หน่วยงาน	จำนวน (คน)
๑	เกษตรหมู่บ้าน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๕๒๘
๒	หมอดินอาสา	กรมพัฒนาที่ดิน	๓๒๕
๓	อาสาปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์	๓๐๖
๔	ครูยางอาสา	การยางแห่งประเทศไทย	๕๒
๕	ประมงอาสา	กรมประมง	๕๗
๖	อาสาสมัครชลประทาน	กรมชลประทาน	๙
๗	สารวัตรเกษตรอาสา	กรมวิชาการเกษตร	๑๔๓
๘	ครูบัญชีอาสา	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๒๓
๙	อาสาสมัครสหกรณ์	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑๕

ตารางที่ ๙๙ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ (ต่อ)

ลำดับ	สาขา	หน่วยงาน	จำนวน (คน)
๑๐	อาสาฝนหลวง	กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	๑๔
๑๑	อาสาสมัครปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๘๔
๑๒	เศรษฐกิจการเกษตรอาสา	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	๑๐
รวม			๑,๕๖๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ระบบฐานข้อมูลอาสาสมัครเกษตร (อกษ.)

และอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.), ๒๕๖๘

ตารางที่ ๑๐๐ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ จำแนกเป็นรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) (คน)
๑	เมืองพังงา	๔๒
๒	เกาะยาว	๑๘
๓	กะปง	๒๒
๔	ตะกั่วทุ่ง	๖๘
๕	ตะกั่วป่า	๕๘
๖	คุระบุรี	๓๓
๗	ทับปุด	๓๘
๘	ท้ายเหมือง	๔๙
รวม		๓๒๘

๖.๔ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ตารางที่ ๑๐๑ : แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) หลัก

ลำดับ	อำเภอ	ที่ตั้ง	เกษตรกรต้นแบบ	สินค้าหลัก
๑	เมืองพังงา	ม. ๑ ต.ทุ่งคาโงก อ. เมืองพังงา จ.พังงา	นายสุทัศน์ กาละสังข	ปาล์มน้ำมัน
๒	กะปง	ม. ๔ ต.เหมาะ อ.กะปง จ.พังงา	นายเอนก จีวะรัตน์	ปาล์มน้ำมัน
๓	ตะกั่วทุ่ง	ม. ๙ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา	นายสมบัติ ยกเชื้อ	ยางพารา
๔	ตะกั่วป่า	ม. ๖ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา	นายชัชวาล วิริยะนรอนันต์	ปาล์มน้ำมัน
๕	ทับปุด	ม.๗ ต.มะรุ่ย อ.ทับปุด จ.พังงา	นายปรีชา พลันการ	ปาล์มน้ำมัน
๖	ท้ายเหมือง	ม.๕ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา	นายศิริ กิตติศักดิ์	ปาล์มน้ำมัน
๗	คุระบุรี	ม. ๗ ต.คุระ อ.คุระบุรี จ.พังงา	นายศิริพงษ์ ศรีธันสาร	มังคุด
๘	เกาะยาว	ม.๗ ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว จ.พังงา	นายสมพล เจริญสมุทร	ข้าว

ที่มาข้อมูล : ทำเนียบและบัญชี ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เขต ๕,

<http://doae.go.th>, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๑๐๒ : แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดพังงา

ที่	ประเภทของศูนย์เครือข่าย	จำนวน (แห่ง)
๑	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.)	๗
๒	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศดปช.)	๗
๓	ศูนย์เรียนรู้ด้านการจัดการดิน	๓
๔	ศูนย์เรียนรู้ด้านประมง	๕
๕	ศูนย์เรียนรู้ด้านปศุสัตว์	๙
๖	ศูนย์เรียนรู้ด้านข้าว/ศูนย์ข้าวชุมชน	๒
๗	ศูนย์เรียนรู้ด้านพืชไร่	๒
๘	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ผล	๑๔
๙	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ยืนต้น	๒
๑๐	ศูนย์เรียนรู้ด้านแมลงเศรษฐกิจ	๒
๑๑	ศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน	๕
๑๒	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรทฤษฎีใหม่/เกษตรผสมผสาน	๓๕
๑๓	ศูนย์เรียนรู้ด้านมาตรฐานการผลิตทางการเกษตร	๒
๑๔	ศูนย์เรียนรู้ด้านเศรษฐกิจเกษตร	๐
๑๕	ศูนย์เรียนรู้ด้านสหกรณ์	๐
๑๖	ศูนย์เรียนรู้ด้านบัญชี	๐
๑๗	ศูนย์เรียนรู้ด้านชลประทาน/การใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า	๐
๑๘	ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๘
๑๙	ศูนย์เรียนรู้พืชผัก	๑๐
๒๐	ศูนย์เรียนรู้ด้านหม่อนไหม	๐
๒๑	ศูนย์เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลด้านการเกษตร	๙
๒๒	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ดอกไม้ประดับ	๐
๒๓	อื่นๆ	๑
รวม		๑๒๓

ที่มาข้อมูล : ทำเนียบและบัญชี ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เขต ๕,

<http://doae.go.th>, พฤษภาคม ๒๕๖๘

๖.๕ ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีจำนวนแปลงใหญ่ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗ จำนวน ๓ ด้าน ๑๔ ชนิดสินค้า รวมจำนวนทั้งสิ้น ๖๘ แปลง ดังนี้

ตารางที่ ๑๐๓ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่ในแต่ละด้านของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗

ด้านพืช		ด้านประมง		ด้านปศุสัตว์	
ชนิด	จำนวน (แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)
๑. ปาล์มน้ำมัน	๑๙	๑. กุ้งขาว	๑	๑. โคเนื้อ	๒
๒. ผัก	๖			๒. แพะ	๒
๓. มังคุด	๘			๓. แพะ/โคเนื้อ	๑
๔. ผักโพรง	๘			๔. ไก่ไข่	๑
๕. ยางพารา	๑๖				
๖. มะพร้าว	๑				
๗. ขมิ้นชัน	๑				
๘. ข้าว	๑				
๙. ทุเรียน	๑				
๙ ชนิด	๖๑	๑ ชนิด	๑	๔ ชนิด	๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๑๐๔ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗

ปี	ชนิดสินค้า	จำนวนแปลง	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่/จำนวนสัตว์
๒๕๕๙		๔	๒๖๔	๒,๒๓๓ ไร่
	๑. ปาล์มน้ำมัน	๑	๙๖	๑,๕๐๐ ไร่
	๒. ผักไฮโดรโปนิคส์	๑	๕๐	๘๐ ไร่
	๓. มังคุด	๑	๖๘	๕๑๒ ไร่
	๔. ขมิ้นชัน	๑	๕๐	๑๔๑ ไร่
๒๕๖๐		๑๒	๖๔๐	๖,๘๑๓ ไร่/๑๓๐ ตัว
	๑. ข้าว	๑	๑๐๔	๔๒๐ ไร่
	๒. ปาล์มน้ำมัน	๑๐	๔๒๓	๖,๓๙๓ ไร่
	๓. แพะ/โคเนื้อ	๑๑	๑๑๓	๑๓๐ ตัว (แพะ ๘๐ ตัว โคเนื้อ ๕๐ ตัว)
๒๕๖๑		๑๒	๔๒๙	๕,๙๙๔ ไร่/๒๔๙ ตัว
	กุ้งขาว	๑	๓๐	๕๖๕ ไร่
	แพะ	๑	๓๐	๖๔๔ ไร่
	โคเนื้อ	๒	๑๐๐	๒๔๙ ตัว
	ปาล์มน้ำมัน	๓	๑๓๖	๑,๙๕๔ ไร่
	ยางพารา	๕	๑๖๒	๒,๘๓๑ ไร่

ตารางที่ ๑๐๔ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗ (ต่อ)

ปี	ชนิดสินค้า	จำนวนแปลง	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่/จำนวนสัตว์
๒๕๖๒		๓	๙๗	๑,๕๒๗ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๕	๕๓๐ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๒	๙๙๗ ไร่
๒๕๖๓		๓	๑๑๖	๑,๑๓๓ ไร่
	มังคุด	๑	๕๑	๒๖๗ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๕	๘๖๖ ไร่
๒๕๖๔		๘	๓๗๗	๒,๔๔๕ ไร่/๕๐๐ ไร่/๓๑๐ ตัว
	พืชไร่	๑	๓๓	๕๐๐ ไร่
	มังคุด	๒	๗๙	๔๒๑ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๐	๔๑๖ ไร่
	มะพร้าว	๑	๑๑๑	๓๕๗ ไร่
	ยางพารา	๒	๙๔	๑,๒๕๑ ไร่
	แพะ	๑	๓๐	๓๑๐ ตัว
๒๕๖๕		๗	๒๐๙	๒,๑๘๔ ไร่/๓๐,๑๔๐ ตัว
	ไก่ไข่	๑	๒๒	๓๐,๑๔๐ ตัว
	พืชไร่	๑	๑๕	๕๔๓ ไร่
	มังคุด	๒	๗๔	๖๔๐ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๖	๓๑๙ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๒	๖๘๒ ไร่
๒๕๖๖		๑๒	๔๑๗	๑,๔๕๕ ไร่/๕๑๐ ไร่
	ผัก	๕	๑๗๑	๑๓๓ ไร่
	พืชไร่	๓	๑๐๕	๕๑๐ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๔๐	๓๗๘ ไร่
	มังคุด	๑	๔๑	๓๔๔ ไร่
	ยางพารา	๒	๖๐	๖๐๐ ไร่
๒๕๖๗		๗	๒๔๑	๑,๓๗๑ ไร่/๕๔๗ ไร่
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๐	๓๑๖ ไร่
	ทุเรียน	๑	๓๖	๓๐๐ ไร่
	พืชไร่	๓	๙๑	๕๔๗ ไร่
	มังคุด	๑	๓๐	๑๑๖ ไร่
	ยางพารา	๑	๕๔	๖๓๙ ไร่
รวมจังหวัดพังงา		๖๘	๒,๗๙๐	๒๕,๑๕๕ ไร่/๓๐,๘๒๙ ตัว/๑,๕๕๗ ไร่

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๗

๖.๖ ข้อมูลจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดินจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๐๕ : แสดงจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน

อำเภอ	ชื่อ - สกุล	สาขา	ปีที่ได้รับ
ตะกั่วทุ่ง	๑. นายสมพงษ์ พรผล	ผู้นำชุมชนและเครือข่าย	๒๕๕๗
	๒. นายสืบศักดิ์ จินดาพล	ผู้นำชุมชนและเครือข่าย	๒๕๕๘
กะปง	๑. นายเอนก จีวะรัตน์	เศรษฐกิจพอเพียง	๒๕๕๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา, พฤษภาคม ๒๕๖๗

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ว่าที่ร้อยตรี มรรวาน อภิชาติ

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

ผู้จัดทำ/ผู้จัดพิมพ์

นางสาวสุวิมล สันใจ

หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศการเกษตร

นายปรีชา สุขจันทร์

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

กลุ่มสารสนเทศการเกษตร

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดพังงา ถนนพังงา - ทับปุด
อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา 82000
โทรศัพท์ 0 7641 3181 โทรสาร 0 7641 3182
E-mail : saraban_pna@opsmaoc.go.th
<http://www.opsmaoc.go.th/phangnga-home>